

08

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

р. 1889.

~~18073~~

ЛВѢВЪ.

Изъ типографіи Ставропигійского Института,
подъ управленіемъ Ив. Пухира.

СОДЕРЖАНЬЕ.

	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. 47/орд. Обвѣщеніе о выдаваніи маючихъ Львовско-Архі- еархіальныхъ Вѣдомостяхъ	1
Ч. пор. 2. — Ч. к. 8.293/88. О обязательной предлатъ шематизма Архіеарх.	2
Ч. пор. 3. — Ч. к. 7.506/88. О правильномъ предкладанью справозданъ зъ со- борчикоу декан.	2
Ч. пор. 4. — Ч. к. 7.507/88. Въ дѣлѣ предкладанья точныхъ справозданъ зъ осмотровъ деканальныхъ	2
Ч. пор. 5. — Ч. к. 8.450/88. О собираюу жертвъ на побудованье церкви въ Ходачкови великомъ	3
Ч. пор. 6. — Ч. к. 8.590/88. О записованью въ дневнику школьномъ дней от- правленья св. сповѣди	3
Ч. пор. 7. — Ч. к. 9.063/88. О поданью выказа свящ. вдовъ и сиротъ Епархіи Станиславскои	4
пор. 8. — Ч. к. 8.987/88 и Ч. 2. Обвѣщеніе конкурсове	4
Ч. пор. 9. — Ч. 28/орд. Декретъ св. конгрегациі Индекса зъ дня 14. Студня 1888	4
Ч. пор. 10. — Ч. 93/орд. Архіерейске Посланіе о смерти Его цѣс. Выс. Пре- столонаслѣдника Рудольфа	9
Ч. пор. 11. — Ч. 9151/88 Приказуеся употребленіе „Листовъ платничихъ“ для всѣхъ Вч. оо. Душпастврей, а „Записника грошей получаемихъ“ для всѣхъ Веч. Урядовъ декан. съ початкомъ р. 1889.	12
Ч. пор. 12. — Ч. 50/орд. Поручаеся обезпеченье будынокъ церковныхъ и на- рохіяльныхъ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій въ Краковѣ	15
Ч. пор. 13. — Ч. к. 1091. О речинци рукополаганья Пресвитеровъ	18
Ч. пор. 14. — Ч. к. 1325. О табеляхъ братствъ встремезливости до Митроп. Консистеріи надсылатися маючихъ.	18
Ч. пор. 15. — Ч. к. 575. Обвѣщеніе конкурсове	18
Ч. пор. 16. — Ч. 90/орд. Посланіе Св. Отца Льва Паны XIII. выдане въ самъ день Рождества Господня 1888	21
Ч. пор. 17. — Ч. 132/орд. Отповѣдь Св. Отца на адресъ П. Т. Епископата Ав- стрийского	31
Ч. пор. 18. — Ч. 116/орд. О установленью черезъ Св. Апост. Престолю 2-ои и 3-ои инстанциі для Епархіи Станиславскои	32
Ч. пор. 19. — Ч. к. 864. О формѣ Вч. Урядами декан. Митроп. Консистеріи предкладаемыхъ справозданій	32
Ч. пор. 20. — Ч. 125/орд. Сообщаеся прошеніе провинціалата О.О. Іезуитовъ взглядомъ складокъ на будову конвикта въ Хировѣ.	33
Ч. пор. 21. — Ч. к. 2.270. О пересылцѣ Шематизма	33
Ч. пор. 22. — Ч.Ч. к. 1.564—1.952—1.956—1.958—2.032—2.103—2.140 и 2.264 Обвѣщеніе конкурсове	34

	Сторона
Ч. пор. 23. — Ч. 29/орд. Инструкція св. Конгрегації Инквизиції въ справахъ супружескихъ	37
Ч. пор. 24. — Ч. 37/орд. Препоручаея розпродажъ въ пользу Дѣвочого воспиталища "Достоихъ Ставропигійскимъ Институтомъ дарованныхъ музыкальныхъ сочиненій	41
Ч. пор. 25. — Ч. 223/орд. Препоручаея куповати новонапечатанный Часословъ	41
Ч. пор. 26. — Ч. к. 1.487. Подаетея до вѣдомости отворенье новой лѣтницы бесплатной въ Львовѣ	42
Ч. пор. 27. — Ч. к. 2.468. Обвѣщенье конкурсове	42
Ч. пор. 28. — Ч. 222/орд. Препоручаея пренумерованье часописи: „Vaterland“	45
Ч. пор. 29. — Ч. 317/орд. Препоручаея газета для народа: „Посланикъ“ и завываются всеѣ Вч. Душпастырѣ, чтобы противодѣйствовали розширенью газетъ вѣрѣ или Церквѣ Христовой противныхъ	46
Ч. пор. 30. — Ч. к. 1210. Завываются ся Веч. Душпастырѣ до предложенья урядови декан. статистическихъ выказовъ о книгахъ метрик. — а Вч. Ур. дек. до приилюнованья выполненья сего приказа	48
Ч. пор. 31. — Ч. к. 3.212. Завываются ся Вч. Душпастырѣ до уплаты належитости за „Львовско-Архіепаρχіальний Вѣдомости“	50
Ч. пор. 32. — Ч. к. 3.511. Вызначаея речинець до испыта конкурсового	50
Ч. пор. 33. Ч.Ч. к. 2.981—3.050—3.124 и 3.451. Обвѣщенье конкурсове	50
Ч. пор. 34. — Ч. к. 3.612. Завываются Вч. Уряды дек. до предложенья справозданья о мѣшаныхъ супружествахъ	57
Ч. пор. 35. — Ч. к. 3.214. Завываются ся Веч. Настоятели деканатовъ до надбсланья залягающихъ такесъ канцелярійныхъ	57
Ч. пор. 36. — Ч. к. 3.519. О типкахъ календарскихъ и о вопроѣ выдаванья шорбчного типика АЕпархіального	58
Ч. пор. 37. — Ч. к. 3.714. Подаетея подѣ розвагу Вч. Кліра Архіедезаляного гадка Вч. Священства деканата Унѣвского взглядомъ основанья бурсы для сынбвъ — сирбтъ свящ.	58
Ч. пор. 38. — Ч. к. 3.823. Пошукуются ся метрики родинѣ Федоровичѣвъ, Геличинскихъ и Лозинскихъ	59
Ч. пор. 39. — Ч. к. 3.847. Поновляея распорядженье Митр. Ординаріята зъ 25 Сѣчня 1889 Ч. 9151/88 взглядомъ залучуванья листбвъ платничихъ до прошеній	60
Ч. пор. 40. — Ч. к. 3.898. Подаетея до вѣдомости властиве значенье и поясненье §. 5. статута Общества запомози свящ. вдбвѣ и сирбтъ Львовской гр. к. Архіепаρχіи и зываются Веч. Уряды дек. до точного поступованья пбсла тогоже	61
Ч. пор. 41. — Ч. к. 3.569. Завываются ся Веч. Ур. дек. до исправленья и предложенья вытинковъ шематизма	62
Ч. пор. 42. — Ч.Ч. к. 3.653—3.836—4.172—4.175—4.195 и 4.315. Обвѣщенье конкурсове	62
Ч. пор. 43. — Ч. 471/орд. Сообщаея Вч. Клірови нове толкованье „Имна народного“	65
Ч. пор. 44. — Ч. к. 4.440. Подаетея до вѣдомости Веч. Кліра рѣшеніе в. ц. к. Министерства въ справѣ полѣвшенья матерьяльного состояннѣ дѣякбвъ	66

	Сторона
Ч. пор. 45. — Ч. к. 4.263. Подаетея до вѣдомости Вч. Кліра ухвала отиоручикбвъ вдовичо-сирот. фонда, що бѣтъ каждого передѣ уицлавомъ 3 лѣтъ до испыта конкурсового принужденного маеса побирати на той фондѣ 30 зр. а. в.	66
Ч. пор. 46. — Ч. к. 4.764. Взглядомъ собиранья жертвъ на розширенье и приукрашенье гр. к. катедральной Церкви въ Станиславовѣ	67
Ч. пор. 47. — Ч. к. 4.665. Подаетея до вѣдомости Вч. Кліра распорядженье в. ц. к. Намѣстн. взглядомъ фасій фонда проинаційного	67
Ч. пор. 48. — Ч.Ч. к. 4.875—4.923—5.186—5.207 и 5.226. Обвѣщенье конкурсове	68
Ч. пор. 49. — Ч. к. 5.040. Курсъ однорочной науки на гѣвцѣвъ церковныхъ въ Зборовѣ	73
Ч. пор. 50. — Ч. к. 4.159. Подаетея до вѣдомости Веч. Духовенства распорядженье в. ц. к. Намѣстн. взглядомъ отшкодованья за выкуплене право проинаційне въ облигаціяхъ пушларной обезпеки	74
Ч. пор. 51. — Ч. к. 5.471. Асекураційне Общество Краковске складае уговореній отсотки отъ премій за обезпеченій у цаго церкви и парохіальній будынки	74
Ч. пор. 52. — Ч. к. 3.642. Розсылаютъ ся до Всеч. Ур. дек. Berichtshefte der Leopoldinen-Stiftung	75
Ч. пор. 53. — Ч. к. 5.646. Обвѣщенье о принятїю до Вѣденской Семинаріи	75
Ч. пор. 54. — Ч. к. 5.647. Обвѣщенье о принятїю до Львовской Семинаріи	76
Ч. пор. 55. — Ч. к. 5.648. Речинець для испыта конкурсового парохіального	77
Ч. пор. 56. — Ч.Ч. к. 3.331—5.378 и 5.611. Обвѣщенья конкурсовы	77
Ч. пор. 57. — Ч. 622/орд. Архіерейске Посланіе зъ д. 10 Вересня 1889.	81
Ч. пор. 58. — Ч.Ч. к. 5.811—5.861—5.375—5.535—5.536—5.537—5.538—5.539—5.540—5.541—5.543—5.563—5.564—5.565—5.943—6.334 и 6.267 Обвѣщенье конкурсове	88
Ч. пор. 59. — Ч. 639/орд. Архіерейске Посланіе выдане въ день Рождества пресв. Богородици	93
Ч. пор. 60. — Ч.Ч. к. 6.795 и 6.879. Обвѣщенье конкурсове	99
Ч. пор. 61. — Ч. к. 5.651. Подаетея до вѣдомости всеѣхъ Веч. Ур. дек. рескриптъ в. Президіи ц. к. высп. Суда краев. въ справѣ зголошуванья претенсій фонда вдов.-сирот. до маезъ спадковыхъ въ дотычныхъ ц. к. Судахъ повѣт.	101
Ч. пор. 62. — Ч. к. 5.756. Завываются ся Вч. Ур. дек. до удовлетворенья приказови зъ д. 23 Мая 1889 Ч. 3714 — взглядомъ заявленья мнѣннѣя що до основанья бурсы для осиротѣлыхъ сынбвъ свящ.	102
Ч. пор. 63. — Ч. к. 5.560. Комитетъ церковный обр. лат. въ Воли Рафаловской просить о отправленье Службѣ Б. въ корнеть будовы тамошного костела	103
Ч. пор. 64. — Ч. 564/орд. Новїи власти бѣтъ св. Апост. Престола Ординаріямъ удѣлений розрѣшати въ опасности смерти отъ пренятетвїй супружескихъ	103
Ч. пор. 65. — Ч. к. 6.874. Завываются ся Вч. оо. Душпастырѣ Ходорѣвского, Рогатыньского, Стрыйского, Журавеньского и Щирецкого дек. до собиранья складокъ на будову церкви въ Роздолѣ	105

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢкъ 1889.

Выдано дня 24. СѢчня.

Ч. I.

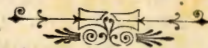
Ч. 1.

ОБВѢЩЕНІЕ.

Ч. 47/орд. — На загальне и рѣшительно высказане желанье Вч. Кліра и щобы уможливити вчасне дорученье всякихъ распорядженій и обвѣщений, якъ такожь подати Вч. Клірови подручникъ, который бы перехованый въ канцеляріи парохіальной мѣгъ кожного часу послужити до поинформованья, постановивъ Митрополитальный Ординаріатъ мѣсто дотеперѣшнихъ писаныхъ и литографованыхъ обвѣщаній и распорядженій выдавати яко урядовый органъ Митрополитальной Консистеріи „Лвѣвско-Архіепархіальный Вѣдомости.“ — „Вѣдомости“ ти будутъ выходити що найменше оденъ разъ на мѣсяць, а въ потребѣ и частѣйше и будутъ мѣстити въ собѣ: 1. Архіерейскіи Послания, Распорядженья и Обвѣщенья и 2. Хронику подаючу всякѣ Архіепархіальный вѣсти, — а предплату рѣчну устанавливается на теперъ въ квотѣ 1 злр. 50 кр. а. в. — До предплаты сей обявуется всѣхъ парохѣвъ, завѣдателѣвъ парохій и экспонованыхъ сотрудниковъ съ тымъ, що цѣлорѣчну предплату найдальше до 1-го Марта с. р. Митрополитальной Консистеріи прислати мають

„Лвѣвско-Архіепархіальный Вѣдомости“ належитъ оправній рѣчниками въ актахъ парохіальныхъ заховати, а Всч. Настоятелямъ декана-

	Сторона
Ч. пор. 66. — Ч. к. 7306. Взымають ся Вч. Ур. дек. до собиранья рестанцій и датковъ текучихъ до фонда вдовичо-сирот.	106
Ч. пор. 67. — Ч. 628/орд. Отпусти на христіянське поздоровленье: „Слава Іисусу Христу“ наданій.	106
Ч. пор. 68. — Ч. к. 6402. Препоручаея сочиненіе „Воспоминаніе живота Іерейскаго,“ выдане Пр. о. Алекс. Княгиницкимъ	108
Ч. пор. 69. — Ч. к. 6800. Пригадуея обовязокъ пѣдъ грѣхомъ смертнымъ щорѣчного обновлюванья мира св.	108
Ч. пор. 70. — Ч. к. 7009. О цитованью гр. к. Вѣрныхъ до Судѣвъ и Урядѣвъ правительственныхыхъ въ свята нашего обряда	109
Ч. пор. 71. — Ч. 800/орд. Взымають ся Вч. Ур. дек. до предложенья выказа свящ. вѣдѣвъ и сирѣтъ Станиславѣвской Епархіи	109
Ч. пор. 72. — Ч. 851/орд. Оголошаея речинець къ рукополаганью Пресвтерѣвъ	109
Ч. пор. 73. — Ч. к. 8074. Оголошенье конкурса на посаду дѣйств. катихита ц. к. акад. гимназій въ Львовѣ	110
Ч. пор. 74. — Ч.Ч. к. 6.884—6.888—6.889—6.890—6.948—7.105 и 7.724. Обвѣщенье конкурсове	111
Ч. пор. 75. — Ч. к. 8030. Взымаются Вч. Комисари шкѣльни до предложенья рѣчныхъ справозданъ	117
Ч. пор. 76. — Ч. к. 8210. Подаетя до вѣдомости Вч. Духовенства ѳтмовне рѣшенье Дирекціи руху ц. к. желѣзницъ державныхъ взглядомъ улешенья при вѣдѣ	117
Ч. пор. 77. — Ч. 863/орд. Откликуюся власть „binandi Missam“, по за конецъ Марта 1890 дана	118
Ч. пор. 78. — Ч. к. 8612. Подаетя до вѣдомости Вч. Кліра, що священникъ запрезентованый на Струсѣвъ обявуется согласитися на евентуальне ѳтлученье ѳт тогоже прихода села: „Заздрѣть“	119
Ч. пор. 79. — Ч. к. 8068. Взымають ся Вч. Уряды декан., щобы зощитъ „Jahrbücher der heil. Kindheit“ сообщили кондеканальному Кліру	119
Ч. пор. 80. — Ч. к. 8560. Взымають ся Вч. Душпастырь до предложенья выказа свящ. вѣдѣвъ и сирѣтъ Перемышльскои Епархіи	120
Ч. пор. 81. — Ч. 981/орд. Подаетя до вѣдомости Вч. Кліра декретъ св. Конгрегаціи зъ 6. Студия 1889.	120
Ч. пор. 82. — Ч. к. 8748. Взглядомъ надсыланья предплаты на „Лвѣвско-Архіепархіальный Вѣдомости	121
Ч. пор. 83. — Ч. к. 8807. Повѣдомляея Вч. Кліръ, що священникъ запрезентованый на Войнилѣвъ обявуется согласитися на евентуальне ѳтдѣленье Слобдки	121
Г. пор. 84. Ч. к. 8844. Завзымаются Вч. Уряды декан. до стягненья всѣхъ рестанцій за схематизмы и до надбеланья тыхже Митрополитальной Консистеріи	122
Ч. пор. 85. — Ч. 891/орд. и Ч.Ч. к. 2841, 8596 и 8423. Обвѣщенья конкурсовы	122

тѣмъ поручаея точне исполненіе сего распорядженія наблюдать, и при осмотрахъ деканальныхъ контроловати.

Отъ Митрополитального Ординарія.
Львѣвъ, 20. Сѣчня 1889.

Ч. 2.

Ч. 8298. — О обязательной предплатѣ шематизма Архiep. и записанью предкладанья выказу предплатителей на тойже.

Понеже гдесоторы Уряды деканальныя понадысали тутъ выказы предплатителей на шематизмъ клира Архидіецеазального, — ддятого обновляея обѣжники Митрополитальной Консистеріи зъ дня 23. Марта 1882. — Ч. 2.372¹ и пѣвнѣйші обѣжники, которыми съобязанн зѣстали всѣ душпастырѣ набути и предплачувати щорѣчно 1 примѣрникъ шематизма клира Архидіецеазального для канцеляріи парохіальной — въ слѣдствіе чога ѣгнадее потреба предкладанья тутъ выказа предплатителей, и Всч. Уряды деканальныя обвязуютъ ся по полученью шематизма, вождому душпастыреви 1 примѣрникъ тогоже доручати, и налжитѣсть за тойже якъ найскорше стягнути.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, 6. Студня 1888.

Ч. 3.

Ч. 7506. — О правильномъ предкладанью справозданъ зъ соборчикѣвъ дек. и зъ испытѣвъ на тыхъ-же.

Митрополитальна Консистерія зѣлала въ своемъ урядованью тое спостереженье, що нѣкоторы Всч. Уряды деканальныя въ надсыланью справозданъ изъ соборчикѣвъ деканальныхъ або цѣлкомъ залишають ся або тижне неправильно предкладають. — Препоручаея протое Всч. Урядамъ деканальнымъ справозданья о соборчикахъ деканальныхъ и о испытахъ на тыхъ же ѣтбувающихся по мысли тутейшихъ распоряджений зъ 27/10-1873. Ч. 4343 и 25/11 1875. Ч. 8876 пѣдъ особистою отвѣчательностію точно и правильно до Митрополитальной Консистеріи надсылати.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, 13. Студня 1888.

Ч. 4.

Ч. 7507. — Въ дѣлѣ предкладанья точныхъ справозданъ зъ осмотровѣвъ деканальныхъ

Въ урядовѣмъ дѣловодствѣ зроблено ту тое неприяте спостереженье, що нѣкоторы Всч. Уряды деканальныя въ надсыланью справозданъ зъ щорѣчныхъ осмотровѣвъ деканальныхъ або цѣлкомъ залишають ся, або тѣ же неправильно и неприисомѣрно составленн предкладають. — Митрополитальна Консистерія видитъ ся протое споводованю завѣзвати

Всч. Уряды деканальныя, щобы по мысли тутейшого распорядженія зъ 7. Студня 1865. Ч. 5639 точны справозданья о ѣтбувшѣмъ ся осмотровѣ въ своемъ часѣ правильно предкладати пѣдъ личною отвѣчательностію не залишали.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, 13. Студня 1888.

Ч. 5.

Ч. 8450. — О собираанью жертвъ на побудованье церкви въ Ходачковѣ великомѣ.

Гр. к. громада въ Ходачковѣ Великомѣ деканата Тернопольского овауеся потреба, понеже въ тѣй мѣстцевости есть лише одна мала церковь а и та задля старости своей грозитъ упадкомъ. Рускихъ парохіанъ къ сожалѣнью есть заледво 20 такихъ господарей, которы могутъ и хотять гдѣщо на будову новой церкви жертвовати а прочы самы зарѣбники жиючы зъ дня на день трудомъ рукъ своихъ. — Парохіане дочерной громады маючи свою церковь, якъ се дуже часто ся дѣе, вносятъ противъ будовы рекурса, которы рѣшену комитетомъ ухвалу въ дѣло перевести не дозволяютъ — Комитетъ вправдѣ постаравъ ся о позволенье собирати складки на церковь и въ тѣй цѣли выславъ своихъ квесторѣвъ — но безъ успѣха ибо узбиранн гроши даже не выстарчили на покрытие издержокъ подорожи для тыхъ же квесторѣвъ. Зъ тыхъ поводѣвъ Митр. Консистерія удовлетворяючи прошенію громады Ходачковскихъ поручае Вч. А. Епархіальному Клиру, щобы въ церквахъ вѣдомству тогоже подчиненныхъ завѣзавъ своихъ парохіанъ до участія въ складцѣ на вѣспѣмнену будову и щобы впынувшн гроши на руки мѣстцевого пароха о. Дудынского чимъ скорше приславъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, 17. Студня 1888.

Ч. 6.

Ч. 8590. — О записованью въ дневнику школьнѣмъ дней ѣтправленн св. исповѣди.

Изъ рѣчныхъ справозданъ Всч. Орд. шк. Комисаріятѣвъ о станѣ науки религіи и нравственности въ школахъ народныхъ пересвѣдчилася Митрополитальна Консистерія, що въ дневникъ школьный не всюду вписуеся, коли въ протягу року школьного гр. кат. молодежь школьна ѣтправляла св. исповѣдъ и приступала до св. причащенія. — Поручаея протое Всч. Орд. шк. Комисаріятамъ вѣзвати Вч. Душпастырей а взглядно катехитѣвъ шкѣлѣ народныхъ, щобы они, если того уже до тепер не дѣлали, въ дневнику школьномъ вромѣ своихъ лекцій науки религіи записовали власноручно такожь и день, въ которѣмъ школьна молодежь ѣтправляла св. исповѣдъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, 25. Студня 1888.

Ч. 7.

Ч. 9063/88. — О подаанью выказа свящ. вдовъ и сиротъ Епархіи Станиславской че реузъ Веч. Урады дек.

Въ слѣдствіе Отозвы гр. к. Епископской Консистоіи въ Станиславовъ въ д. 29. Студна 1888 Ч. 5579 приказуеся найдалше до д. 3 (15) Сѣчня 1889 заподати впростъ до реченой Консистоіи:

1) Выказы свящ. вдовъ и сиротъ Епархіи Станиславской въ которой изъ парохій тамошного деканата обитающихъ и къ запомозѣ изъ фонда дотычного за р. 1888 управненихъ — такожь

2) Выказы вѣнчанихъ або помершихъ Станиславскихъ свящ. вдовъ и сиротъ съ наведенемъ дня мѣсяца и року ихъ вѣнчанья або смерти.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, 3. Сѣчня 1889.

Ч. 8.

Обвѣщенье конкурсове.

Митрополитальна Консистоія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ до 7. Марта 1889. слѣдующій парохіи:

Ч. 8987/88. Яленковате, дек. Скольского, наданья приватного, и Ч. 2. — Устье, декан. Роздѣльского, наданья фундаціи Станислава графа Скарбка.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, 3. Сѣчня 1889.

Ч. 9.

Ч. 28/орд. Отъ св. конгрегациі Индекса въ Римѣ получено слѣдующе рѣшенье

DECRETUM

Feria VI die 14 Decembris 1888.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONE PAPA XIII Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi, ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, habita in Palatio Apostolico Vaticano die 14 Decembris 1888 damnavit et damnat, proscripsit proscribitque, vel alias damnata atque proscripta in Indicem: librorum prohibitorum referri mandavit et mandat quae sequuntur Opera

Trattato di diritto internazionale di Augusto Pierantoni, professore ordinario della R. Università di Roma. Vol. I. Prolegomeni. Storia dell'antichità al 1400. Roma, Forzani e C., tipografi del Senato, 1881.

Juan Montalvo. El Espectador. Tomo tercero, 15 de Marzo de 1888. Paris, libreria Franco-Hispano-Americana. J. Y. Ferrer, 1888.

La question sociale — Et les Partis politiques — Solutions scientifiques — Collectivisme et Progressisme, par Er. Horion, docteur en sciences, medicine, chirurgie etc., docteur special en sciences chirurgicales. — Decr. S. Off. Fer. IV die 12 Septembris 1888.

L'Abbé Roca, chanoine honoraire, ancien élève de l'École des hautes études des Carmes. — Le Christ, le Pape et la Democratie. Paris, Garnier Frères éditeurs, 1884. Decr. S. Off. Fer. IV die 19 Septembris 1888.

— La crise fatale et le salut de l'Europe. — Étude critique sur les missions de Saint-Jves, Paris, etc. 1885. Eod. Decr.

— La fin de l'ancien monde, les nouveaux cieux et la nouvelle terre. Paris, Jule Levy libraire éditeur, 1886. Eod. Decr.

Itaque nemo cujuscumque gradus et conditionis praedicta Opera damnata atque proscripta, quocumque loco, et quocumque idiomate aut in posterum edere, aut edita legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus ea tradere teneatur sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONI PPAE XIII per me infrascriptum S. J. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem etc.

Datum Romae die 17 Decembris 1888.

PLACIDUS MARIA Card. SCHIAFFINO Praef.

Fr. Hieronymus Pius Saccheri Ord. Praed. S. Ind. Congreg. a Secretis.

Loco † Sigilli

Die 20 Decembris 1888 ego infrascriptus Mag. Cursorum testor supradictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.

Vincentius Benaglia Mag. Cours.

Тое подаеся до загальнои вѣдомости.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 24 Сѣчня 1889.

Ж е р т в ы.

Всч. Теробовельскій Урядъ дек. приславъ:

а) Ч. 311 на стору гор. церковь Дома Народного во Львовѣ отъ:

Всч. О. Иоанна Залуцкого дек. и пар. въ Теробовли	зр. кр.
Вч. О. Теофиля Царевича зъ Кобыловолокъ	2 —
	3 —
разомъ	5 —

б) Ч. 314. на церковь дѣвочого воспиталища во Львовѣ отъ:

Всч. О. Иоанна Залуцкого дек. и пар. въ Теробовли	зр. кр.
Вч. О. Теофиля Царевича зъ Кобыловолокъ	2 —
„ „ Иоанна Балтаровича зъ Ладичина	5 —
„ „ Иосифа Варадучиньского зъ Прошовой	1 —
„ „ Иоанна Соневацкого зъ Соколова	1 —
разомъ	10 —

в) Ч. 315. на Божій Грѣбъ въ Иерусалимѣ отъ:

Всч. О. Иоанна Залуцкого декана	зр. кр.
Вч. „ Иларіона Домбчевского (отъ громады Дарахѣвъ)	1 —
„ „ Теофиля Царевича зъ Кобыловолокъ	2 —
„ „ Иоанна Балтаровича зъ Ладичина	2 —
„ „ Иосифа Варадучиньского зъ Прошовой	1 —
„ „ Иоанна Соневацкого зъ Соколова	1 —
разомъ	40 —
	7 40

Ч. 18. Всч. Збаражскій Ур. дек. приславъ на св. грѣбъ собраны:

Въ Доброводахъ при плаценици	зр. кр.
Въ Шпалахъ	2 —
	1 40
разомъ	3 40

Ч. 106. Всч. Бускій Урядъ дек. приславъ:

а) собранныхъ отъ Вч. Душпастырей тамошняго деканата на утворенъе фонда для несефитовъ. — 5 зр. а. в.

Ч. 113. б) на св. мѣстца въ Палестинѣ квоту 6 зр. 50 кр.

Ч. 186. Всч. Уневскій Урядъ дек. приславъ на фондъ для несефитовъ 1 зр.

Н е к р о л о г і я.

Ч. 216. Николой Ляторовскій кувлять пар. въ Струсовѣ дек. Тероб. упоковъ ся въ Бозѣ дня 2. Сѣчня 1889.

Душа его поручаея молитвамъ Всеч. Кляра.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовѣ, дня 24 Сѣчня 1889.

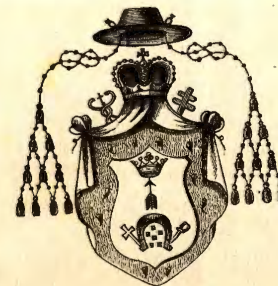
Сильвестеръ

Митрополитъ.

Примѣчаніе: Въ случаю неполученъя яко Ч-да „Львовско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостей“ належить зарекламовати въ дорожѣ урядовой до Митрополитальнаго Конвенторія.

Накладомъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Типографія Ставропигійская.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 13. Лютого.

Ч. II.

Ч. 93/орд.

Ч. 10.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Митрополитъ Галицій, Архіепископъ Львовскій, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійскои Думы державнои, Віцемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч.

всему Архидіецезальному всч. Священству и вѣрнымъ миръ о Господѣ, и Наше Архіерейске благословеніе!

Сумну — весьма сумну получилисьмо вѣсть, вѣсть, котора бо-лѣзненнымъ отгономомъ отбилася по всѣхъ далекихъ сторонахъ великаи Австрійско-угрскои Монархіи, отъ Рена по Збручъ, отъ Вислы по теплій

волны Адриатического моря... Ото Его Царские Высочество Найдостойнѣйшій Архикнязь Престолонаслѣдникъ Рудольфъ къ наибльшему сожалѣнью не жиел...

Неизслѣдимае смотреніе Боже покликано Его въ самѣмъ розцвѣтѣ человеческого житія, въ самѣй полнотѣ мужескихъ силъ — до вѣчности!

Нѣколи довольно неоплакана смерть Найдостойнѣйшого Архикнязя Престолонаслѣдника наступила дня 30. Сѣчня т. р. на замку Майерлингъ коло Бадена въ Низшѣй Австрій.

Огромне нещастье зависло надъ Всевѣтлѣйшимъ царствующимъ Домомъ — нещастье необчисленыхъ розмѣровъ — нещастье, которе кожде сердце найживѣйшимъ сочувствіемъ прошибае.

Его ц. к. Апостольске Величество, нашъ Найяснѣйшій Цѣсаръ и Найдобротлившій Панъ тратитъ единого горячо улюбленого Сына, тратитъ Наслѣдника Своего преславного Престола, Наслѣдника Своихъ особистыхъ превсокихъ человѣческихъ и монаршихъ честнотъ.

Численнй народы Австрійско-угорской державы тратятъ своего будущога Владѣтеля, тратятъ найсимпатичнѣйшого князя, мужа великихъ свойствъ ума и сердца, мужа глубокой науки и обширнаго досвѣда а при тѣмъ сіяющего такъ необычайною добротою, чловѣколюбіемъ и ласкавостію.

У гроба Его плачуть слезами щирого жадю миліоны жителей Австрійско-угорскихъ, плачуть вразъ съ тяжко дѣткенымъ Всеагустѣйшимъ Его Отцемъ, Матерію и Сопругою и цѣлымъ Всевѣтлѣйшимъ папующимъ Домомъ Габсбургскимъ.

Подѣляючися тою горестною вѣстію съ вѣсч. Нашимъ Священствомъ и вѣрными Архидіецанами, распоряджаемъ доточно поминанія въ Бозѣ упокоившогося Найдостойнѣйшого Архикнязя Престолонаслѣдника слѣдующе:

1. По отриманью того завѣдомленья мае кождый душпастырь зарядити, чтобы въ церквѣ взглядно въ церквахъ до его парохіи надлежащихъ, черезъ три по собѣ наступающій дни звонено въ всѣ звоны по три разы денно, т. е. рано, въ полудне и вечерь.

2. Послѣ оголошенья сеи сумной вѣсти парохіанамъ въ наиблизшу Недѣлю або Свято заравъ слѣдующога дня маеса ѓтправити заупокойна Служба Божя спѣвана съ парастасомъ за душу того же б. п. Архикнязя Престолонаслѣдника на которе то богослуженье кромѣ завѣдомленья правительственныхъ Властей, гдѣ то можливо — вѣрнй язъ найчисленнѣйше згромадитисъ виннй.

Взываемъ тоже о Господѣ вѣсч. въ Христѣ братьей, чтобы въ молитвахъ своихъ упрашали у Бога щедротъ и всякои утѣхи — мира и успокоенья для болѣющога сердца Его Величества Найяснѣйшого нашего Цѣсаря и Пана, чтобы Онъ найдобротлившій Отець тѣлько миліонѣвъ

не упадавъ пѣдъ тяжкимъ бременемъ такъ огромного а несподѣвано надоспѣвшога нещастья, но чтобы при найщирѣмъ соучастію вѣрно преданныхъ Ему народѣвъ, въ семейнѣмъ окруженью Найдостойнѣйшого Своего цѣсарского Дома, найшовъ ѓтраду для сердца и ѓтзыскавъ рѣвновагу души къ долгому — долгому еще а щастливому управленью судьбами великой Монархіи.

Господи спаси Царя и услыши ны въ онъже аще день призовемъ Тя (Пс. 19, 10.)

Богъ мира буди съ вами (Филип. 4, 9)

Дано въ Львовѣ при Нашѣй Архикатедральной церквѣ святого Великомученика Георгія, дня 6. Лютого 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 11.

Ч. 9151/888. — Приказуея употребление „Листовъ платничихъ“ для всѣхъ Вч. оо. Душпа-
стырей, а „Записника грошей получаемыхъ“ для всѣхъ Веч. Урядовъ деканальныхъ съ початк. р. 1889.

Желаячи запровадити пожаданий лучшій ладъ и порядокъ въ упла-
чеванью и отставлюванью грошей къ фонду свящ. вдѣвъ и сирѣтъ въ особен-
ности, но такожъ въ загалѣ въ уплачеванью и отсыланью всякого другого
рода даткѣвъ, такъс доброохотныхъ или приказаныхъ подааній и друг. под.,
усмотрѣвъ Митрополитальный Ординаріатъ неизбѣжною конечностю съ тек.
рок. 1889 всюда по деканатамъ Львовской Митрополитальной Архіепархіи
запровадити въ употребленье:

а) Для всѣхъ поодинокихъ Священникѣвъ въ душпастврствѣ поставленныхъ:
Листы платничій печатаній, на которыхъ списовалисьбы, а дотычно
полученія затверджувалисьбы датки уплачиваемій всякого рода — а

б) Для всѣхъ Архі-Епархіальныхъ Урядовъ деканальныхъ:

Записники грошей получаемыхъ, тоже печатаній, для выказа-
нныя належитого, якъ тое низше буде опредѣлено.

Дотычно сего нововведенья роспоряджуе и приказуе Митропол. Орди-
наріатъ якъ слѣдуе:

1. Удержуючи въ силѣ и исполненію цѣлѣсть Консистерского роспора-
дженья: зъ д. 21 Лютого 1860 Ч. 693 о складанью, восприниманью, перехо-
ванью, отставлюванью и квитованью щорѣчныхъ уплатъ и залеглости къ
фонду Архі-Епархіальному вдовичо-сиротыньскому, устраняея настоящимъ
тѣлько одна точка IV. реченого роспорядженья, слѣдовательно устаетъ дальше
употребленье запровадженыхъ р. 1860 такъ зовимыхъ книжочокъ платней, бо
натомѣсть болше практичнымъ и цѣлнотвѣтнымъ представляея нынѣшне за-
веденье Листа платничіого печатаного.

2. При кождѣмъ дѣланью уплаты, на що нибудь въ загалѣ, особенно же къ
фонду вдовичо-сиротыньскому, має бути всегда Настоятелю деканата предло-
женный взглядногo лица Листъ платничій, и выполненный точно по указу въ
рубрикахъ дотычныхъ, послѣ же звернений властителю, а бѣтъ тогожь, яко
документъ особенно важный, держанный стаганно въ переходку.

Если посписованьемъ дѣланныхъ уплатъ Листъ платничій заполниться,
бѣтъ первой до стороны послѣдней то взглядный душпаствръ долженъ вчасно
отнестиа черезъ предстоящій Урядъ деканальный о выданье собѣ изъ Кон-
систерской Канцеляріи нового Аркуша сего платничіого Листа, всегда такой
однако переходуючи у себе Листъ попередній записанный, ради можливого въ
будуще зажаданья тогожь, и оказанья на случай когдабы сего зайшла потреба.

3. Каждый душпаствръ при кождоразовѣмъ подаанью до власти духовной
Архіепископальной (Ординаріата или Консистеріи) о будь яку посару, чи прови-
зоричну — чи актуальну, неменше и при подаанью о запомогу или личный дода-
токъ изъ фонда религіиного, о припущенье або о увѣльненье бѣтъ конкурсового
испыта, и др. под., долженъ приложити конечно свѣдѣ Листъ платничій, заосмо-
треныи тогда по приписамъ маркою на 15 кр. а. в.; бо изъ того узнати буде
возможно, якъ по дѣлу уплатъ маея оцѣнати поведеенье просителя.

4. Записники получаемыхъ въ деканатѣ уплатъ на кожду будь-яку
цѣлѣ, на кожде завѣванье власти духовной, чи свѣтской, а особенно на фондъ

свящ. вдѣвъ и сирѣтъ — долженъ совѣстно и акуратно, по рубрикамъ и ука-
занью якъ низше, провадженый бути, а що до отставлюванья грошей полу-
чаемыхъ, має каждый Настоятель деканата уважати сіе за святыи свѣдѣ обо-
вьяокъ, щобы тѣже гроши собраній, незадержуючи онии безъ слушнаго и
извиняемого повода, по можливой скорости, отсылавъ куда слѣдуе, и щобы
при тѣмъ мавъ всегда на оцѣ и въ памяти къ захованью Консистерской роспора-
дженья нормальный зъ д. 25 Студня 1879 Ч. 9604 и зъ д. 22 Сѣчня 1880 Ч. 474.

5. Къ оцѣненью проявляючыся въ тѣмъ направленью кождочасовои
дѣятельности Настоятелей деканатѣвъ, буде надсыланье до Консистеріи
сего Записника предложеньемъ періодичнымъ кождого Уряда деканаль-
ного, а то съ кѣнцемъ кождого року, а найдалше по кѣнець
Сѣчня року слѣдующого.

6. Предложеній Митропол. Консистеріи записники тѣи, по пересмотренью
черезъ дотычныхъ Веч. Референтѣвъ, съ отвѣтными увагами, або и поединчо,
тѣлько по вяттой вѣдомости въ непродолжительномъ времени повернуть назадъ
въ Уряды деканальній для дальшого провадженья, — (междувременно нале-
житъ особенно и провизорично протировати, що записуея въ рубрикахъ пе-
чатаного Записника) — а скоро близкимъ стане заполненье Аркушѣвъ пооди-
нокихъ реченыхъ Записникѣвъ, то допоминатися вчасно належитъ тутъ въ
Консистеріи о надѣсланье чистыхъ до употребленья, дабы списованье на нихъ
по можности и безъ потребы не було перерыване.

Способъ выполнения рубрикъ такъ въ „Листахъ платничихъ“ якъ
такожь и въ выше сказаныхъ „Записникахъ“ подаея по слѣдующимъ
примѣрамъ:

а) Листъ платничій

Н. Н. (тутъ имя, назвыско, характеръ и мѣстопребываніе Душпаствра)

Число рядка	Предметъ уплаты	Належить ся		Уплачено		За время или по приказу власти духовной тожь возванью другой власти	Подпись воспри- нявшего уплату дн... мѣс... р...	Примѣчаніе
		зр. в. а.	кр. в. а.	зр. в. а.	кр. в. а.			
1.	Фондъ свящ. вд. и сир.	39	40	21	—	за р. 1885 и 1886		Належ. почи- слена яко ре- станція съ 4% провоолоки
2.	Резолюція Кон- систерска	—	52 1/2	—	52 1/2	Пр. конс. зъ д. 7/10 1887 Ч. 6.938		
3.	На Миссіонарѣвъ при гробѣ господиимъ			3	7			рѣчна складка добробльна
4.	На погорѣль- цѣвъ въ Н.			7	15	отозва д. е. Ста- роства въ Н. зъ д. 12/6 1888 Ч. 13750		складка добробльна

и т. под.

б) Записникъ

грошей получаемыхъ на цѣли различныя въ деканатѣ Н. ....
Архіепископіи Митрополитальной Львовской.

Число рядка	Имена назвиска и характеръ платящихъ	Предметъ или цѣль уплаты	За время или по приказу духовной тожь возванью другой власти	Належить ся		Уплачено		Уплату		Примѣчаніе
				зр. в. а.	кр. в. а.	зр. в. а.	кр. в. а.	получено	отставлено	
1.	Н. Н. парохъ въ Н.	фондъ свящ. вд. и сир.	за 1886 и 1887 р.	25	20	20	—	19/8 1887	27/8 1887 Ч. 387	
2.	Н. Н. прих. сотрудникъ въ Н.	резолуція Консистоиска	по приказу зѣ д. 8/2 1887 Ч. 739	—	52 1/2	—	52 1/2	19/8 1887	19/8 1887 Ч. 195	
3.	Н. Н. парохъ въ Н.	на погорѣльцѣвъ въ Н.	отозва ц. к. Староства въ Н. зѣ д. 7/8 1887 Ч. 6271	складки добровольныя		7	39	27/8 1887	30/8 1887 Ч. 169	разомъ съ другими того рода (Гл. п.)
4.	Н. Н. парохъ въ Н.	на Мисіонарѣвъ при гробѣ Господиѣвъ	рѣчно періодично	"		2	15	16/8 1887	15/8 1887 Ч. 187	
5.	Н. Н. парохъ въ Н.	дѣвоче воспиталище подъ упр. Инокіявъ Св. В. В. во Львовѣ		"		18	14	10/10 1887	17/12 1887 Ч. 519	
6.	Н. Н. ц. к. Судов. Адюнктъ въ Н.	фондъ свящ. вд. и сир.		датокъ благодѣт.		15	—	17/8 1887	27/8 1887 Ч. 375	
7.	Н. Н. парохъ въ Н.	"	увѣльненіе отъ конк. испита пр. к. 7/2 1887 Ч. 4517	30	—	30	—	23/2 1887	"	
8.	Н. Н. парохъ въ Н.	"	за р. 1880, 1881 и 1882	41	20	35	—	17/8 1887	27/8 1887 Ч. 374	належ. съ почисл. 40/8 проволочи

и т. под.

„Листа платничого“ посылаея при тѣмъ / по одному примѣрнику (за который належитѣсть 3 кр. а. в.) для вождого при взглядной парохіи теперь стало или доверменно въ душпастырствѣ дѣйствующаго Отца духовнаго, — отъже и для всѣхъ сотрудникѣвъ, а

„Записника“ посылаея тожь рѣвноверменно по два примѣрники (за уплатою 10 кр. а. в.) для вождого Всч. Уряда деканальнаго.

Належитѣсть за полученій „Листы платничій“ мае безпроволочно отставлена бути въ дотычный Всч. Урядѣ деканальныя, котораго обовязанностію, гроши

собраій за всѣ примѣрники „Листа платничого“ роабеланаго въ деканатѣ, такъ само и 10 кр. а. в. за полученій оба примѣрники „Записника“ посредствомъ доноса отстави въ Консистоію Митрополитальную.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовѣ, дня 25 Сѣчня 1889.

Ч. 12.

Ч. 50/орд. Поручаея обезпеченіе будынкѣвъ церковныхъ и парохіальныхъ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій въ Краковѣ.

Устава краева зѣ дня 15. Листопада 1888. вкладаюча на комитеты парохіальныя существующій по мысли §. 13. устава краевой зѣ 15. Серпня 1866. Ч. 28. обовязанностію обезпечати постоянно отъ огня будынки церковныя и парохіальныя, отримала уже Найвысшу санкцію и зѣстала оголошена въ Дневнику уставъ и распорядженій краевыхъ зѣ д. 31. Студня 1888. Ч. 96. (часть XXVIII).

Понеже устава речена сталаея уже правосильною, прото зарядила Высока Президія ц. к. Намѣстничества п. д. 22. Сѣчня т. р. Ч. 835/пр. въ дорозѣ ц. к. Староствѣ повѣтовыхъ, абы комитеты парохіальныя завѣзванныя зѣстали занятыя безотволочно обезпеченіемъ отъ огня будынкѣвъ церковныхъ и парохіальныхъ, если тое же до сихъ порѣ не було еще наступило.

Зѣ уваги на важностію и корысть для конкурентныхъ сторѣвъ ажъ надто выразно оказуючуса изъ обезпеченія отъ огня будынкѣвъ церковныхъ и парохіальныхъ, Митрополитальный Ординаріятъ вызвае Всч. Священство Архіепископальне, абы якъ найусильнѣйше впливало на дотычный комитеты, чтобы безъ всякой проволочи заняли ся переведеніемъ обезпеченія реченыхъ будынкѣвъ, при чѣмъ примѣчаея, що Митрополитальный Ординаріятъ порѣвнавши тарифы, билансы маетковій рѣжныхъ товариствъ асекураційныхъ, якъ такожь условія асекураційныя, прійшовъ до того пересвѣдченія, що Товариство взаимныхъ обезпеченій въ Краковѣ есть найкорыстнѣйшимъ и полу гваранцію даючимъ Товариствомъ асекураційнымъ. — Кромѣ того вѣдѣшовъ Митрополитальный Ординаріятъ въ переговоры съ тымже Товариствомъ и заключивъ слѣдуючу умову:

§. 1. Гр. к. Митроп. Ординаріятъ Архіепархіи Львовской поручитъ Душпастырямъ и комитетамъ парохіальнымъ, чтобы зданія уставою wskazанной подъ условіями въ сей умовѣ заключеными лише въ Краковѣскомъ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій обезпеченія були, и доложитъ старанія, чтобы условія тѣи черезъ обезпеченыхъ принятыи зѣстали.

§. 2. Гр. к. Митроп. Ординаріятъ означитъ изъ своего рамени отпоручника, который бы перестерѣгавъ, чтобы порученіе Ординаріята въ якъ найширшій мѣрѣ зъужитковане зѣстало, а отгагаючуса съ обезпеченіемъ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій въ способѣ властивый до того накланявъ; Товариство же взаимныхъ обезпеченій обовязане есть вождого мѣсяца выка-

зати отпоручнигови ординаріятскому число уже заасекурованихъ церквей и зданий ерекціональныхъ, заразомъ вказати ти всѣ парохіи, которіи доси того еще не здѣлали,

§. 3. Краковске Товариство взаимныхъ обезпеченій обявується всѣ церкви и будынки ерекціональній безусловно до обезпеченія пѣсля преміи въ залученій ту тарифѣ выказаной приняти, и зрѣкаєся права зъ якого будь титлу дѣтмовити такогже принятія.

§. 4. Краковске Товариство взаимныхъ обезпеченій обявується дѣт преміи въ тарифѣ выказаной зъ горы на кождѣй полицѣ сталый зворотъ или дивиденду щорѣчно 10% отчисляти пѣдѣ условіями въ §. 6. б) близше опредѣленными.

§. 5. Товариство Краковске взаимныхъ обезпеченій соглашаєся, щобы при будынкахъ, которіи доси въ Товариствѣ не були еще обезпеченіи и статутову вплату съ 30% отъ преміи до фонда резервового не вложили, тому обявуєся въ протягу шести лѣтъ удовлетворено, а то въ тѣхъ способѣ, що по 5% рѣчно до преміи на полицяхъ выраженой черезъ 6 лѣтъ дочисляніи будуть.

§. 6. Краковске Товариство взаимныхъ обезпеченій обявується въ бюрѣ репрезентаціи во Львовѣ провадити особный рахунокъ пѣдѣ титуломъ: „Фондъ гр. к. Архіепархіи Львовской,“ и фондъ той въ слѣдующій способѣ дотовати:

а) въ дню 15-го каждого мѣсяца обяванымъ буде Товариство отпоручнигови Ординаріятскому въ §. 2. згаданому выказати, кѣлько въ минувшѣмъ мѣсяци заключило обезпеченій церквей и будынкѣвъ ерекціональныхъ въ Архіепархіи Львовской, кѣлько побрано за ти преміи, и влатити до того фонда черезъ руки отпоручника Ординаріятсколо 5% дѣт преміи побраноной дѣт обезпеченій за посередничествомъ агентѣвъ здѣланныхъ, — а 9% дѣт преміи побраноной дѣт обезпеченій непосредственно заключенныхъ.

б) 15-го Липня каждого року должно буде Товариство выказати, кѣлько въ минувшѣмъ роцѣ обезпечено церквей и будынкѣвъ ерекціональныхъ Архіепархіи Львовской, и кѣлько побрано за ти преміи. Отъ сумы преміи обявуєся Товариство обчислити такий зворотъ, який всѣмъ своимъ членамъ за рѣкъ минувшій зертати буде, а дотычну квоту по дѣтрученю 10%, яка комитетамъ парохіяльнымъ яко сталый зворотъ почисленою встала, и о скѣлько они правъ своихъ що до решты звороту реченому фондови въ внесенію уже при заключеню обезпеченія уступили, — влатити и вписати до рахунку „фонда гр. к. Архіепархіи Львовской.“

в) 15-го Липня каждого року обяванымъ есть Товариство предложити отпоручнигови ординаріятскому списъ всѣхъ въ минувшѣмъ роцѣ обезпеченныхъ на житѣ священникѣвъ Архіепархіи Львовской, и дѣт кождыхъ обезпеченныхъ 1000 зр. влатити до того самого фонда по 2 зр. 50 кр.

§. 7. Фонды всѣ въ способѣ въ §. 6. описаній уазисаній должніи бути безпоровочно по обрахунку умѣщеніи на книжочку щадничу филии Львовской Товариства взаимного кредиту въ Краковѣ на такий процентъ, який тое Товариство въ даной хвилѣ всѣмъ своимъ членамъ платитѣ.

§. 8. Головнымъ администраторомъ и диспозиторомъ „фонда гр. к. Архіепархіи Львовской“ може бути лише кождовременный Митрополитъ, владно правный администраторъ Архіепархіи.

§. 9. Квоты въ „фонда гр. к. Архіепархіи Львовской“ асигнованіи до влаты черезъ Ординаріятъ могутъ бути лише на цѣли церковній и гуманитарній и то исключительно въ тѣхъ Епархіи, въ которой и для которой нагромаженій встали, ужити а передѣ всемъ:

а) На дѣтбудованье погорѣлыхъ церквей и будынкѣвъ парохіяльныхъ, если вынагородженье асекураціи не на дѣтбудованье не достаточне;

б) На будову новыхъ церквей и будынкѣвъ ерекціональныхъ;

в) На будову филияльныхъ церквей або каплицъ тамъ, где въ слѣдствіе дѣталенія церквей ревностъ религійна парохіантъ слабе;

г) На реставрацію пѣдъупалыхъ и зъубожѣлыхъ церквей;

д) На запомоги або пожячки для поодинокихъ лицъ або такожь парохій, монастырей, конвентѣвъ, закладѣвъ выховавчихъ, добротинныхъ або такожь иныхъ подобныхъ заведеній.

§. 10. Митроп. Ординаріятъ рѣшає самъ исключительно, чи ужитѣ фондѣвъ на цѣли въ §. 9. вказаній мають бути безпоровотній въ формѣ запомоги або даровизны, чи зворотній безъ процентѣвъ, або зворотній и за оплатою процентѣвъ. О высокости побирати маючогося проценту и скѣлькости ратѣ до сплаты припастии маючихъ рѣшає Ординаріятъ.

§. 11. Краковске Товариство взаимныхъ обезпеченій приймає на себе обявуєкъ поношенія всѣхъ коштѣвъ, якѣбы зъ титлу администраціи тымъ фондомъ потребными оказались, а въ особенности поношенія коштѣвъ печатанья, книгъ и т. п. выдаткѣвъ канцелярійныхъ, платѣвъ урядникѣвъ, коштѣвъ помѣщенія, свѣтла и опалу — однимъ словомъ Товариство поноситѣ всѣ выдатки администраціи.

§. 12. Рѣкъ обрахунковый зачинаєся съ 1. Сѣчня а кѣнчитѣся съ кѣнцемъ Грудня каждого року. Першій рѣкъ обрахунковый розпочинаєся дѣт 1. Сѣчня 1889, а доходы дѣт всѣхъ дѣт 1. Сѣчня 1889 здѣланныхъ а въ кругъ нынѣшной умовы входячихъ интересѣвъ должніи бути безъ взгляду що умова доперва пѣзнѣйше заключена, на добро „Рахунку фонда гр. к. Архіепархіи Львовской“ вчисленій.

§. 13. Умова нынѣшна заключаєся на часъ неограниченый, може бути однакъ каждого 1. Сѣчня зъ обохъ сторонѣ выповѣджена. Въ случаю выповѣдженія, умова обявує обѣ стороны ажъ до кѣнця року т. е. до 31 Грудня, а съ слѣдующимъ 1. Сѣчня устають всѣ права и обявуєки обѣ стороны обявуєющій а зъ нынѣшной умовы выплывающій.

Изъ сей умовы кождій легко може пѣзнати значній улешенія и корысти, якѣ Товариство Краковске всѣмъ интересованымъ подає, и протое поручаєся сіє Товариство всему вѣч. Священству и комитетамъ парохіяльнымъ якѣ найусильнѣйше, щобы въ тѣхъ же Товариствѣ а не въ иныхъ въ мысль заключеной умовы будынки церковній и парохіяльній асекурованы были.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 6. Лютого 1889.

Ч. 13.

Ч. 1891. — О речинці рукоположеня Пресвитерѣвъ.

Въ цѣли рукоположеня Пресвитерѣвъ признаеся речинець на 18 Марта т. р., въ которомъ то дни кандидаты священническій въ Домѣ пресвитеріальномъ явитися, и слѣдующій письма съ собою принести мають:

1. Свѣдѣтельство поведенья черезъ дотычній урядъ деканальный выставлене, въ запечатаній кувертѣ.
2. Свѣдѣтельство убожества черезъ ц. к. Староство „въ цѣлѣмъ его содержано“ затвержене;
3. Оженившійся — свѣдѣтельство бракосочитанья.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 7. Лютого 1889.

Ч. 14.

Ч. 1325. — О табеляхъ брацтва встремезливости, послѣ Ч. 7189 изъ 1888 до Митроп. Консистеріи надсилатися мающихъ.

Относно до Ч. 7189 изъ 1888 р. пригадуеся ВЧ. Урядамъ парох. и декан. що въ парохіяхъ, до которыхъ бѣльше церквей належитъ, брацтва встремезливости немаются выказовати загально зъ цѣлои парохіи, але особно при поодинокихъ церквяхъ; хибабы где филияльна церковь была така, котора бѣт жадной особно части парохіянъ за „свою“ не уважаеся, и всѣ парохіяне безъ розличія матричну церковь за свою мають; тогда цѣле брацтво належитъ при матричной церквѣ выказати, а филияльную безъ брацтва навести.

Дальше взываются ВСЧ, Настоятелѣ деканатѣвъ, щобы до надсылаемыхъ сюда табель брацтва встремезливости долучовали свои примѣчанья, яны мають взглядомъ тыхъже брацтва въ своимъ деканатѣ. А именно также чи всѣ въ поодинокихъ рубрикахъ при каждой церквѣ заподані числа соглашаются съ тымъ, що ВСЧ. Настоятелямъ зъ вивить деканальныхъ або въ иной якой доровѣ вѣдомымъ есть — или нѣтъ, передовѣмъ що до числа слобованшихъ на цѣле житье и домывшихъ или ще доси ломачихъ слобъ свѣй. На случай, если ВСЧ. Настоятель деканата не мае нѣчо примѣтити, належитъ тое выразно освѣдчити.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 13 Лютого 1889.

Ч. 15.

Обвѣщенье конкурсове.

Митрополитальна Консистеріа росписуе на конкурсъ съ речинцемъ до 21 Марта 1889:

Ч. 575. Парохію Николаевъ, дек. Роздѣльскаго, наданья фундаціи Станислава графа Скарба.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 24 Сѣчня 1889.

ХРОНИКА.

Именованья.

Ч. 524. Веч. О. Григорій Чубатый, дотепершній завѣдатель Збаражскаго деканата именованный дѣйствительнымъ деканомъ того же деканата.

Похвальну грамоту получить:

Ч. 404. Вч. О. Михайль Левицкій парохъ въ Сѣвцѣ, разомъ съ Архіерейскамъ благословеніемъ по поводу своего 50-лѣтняго Ювілея священническаго съ правомъ употреблюванья экспозиторій крылошанскихъ.

Умѣщенья.

а) Забѣдательства получили ОО.:

Ч. 576. Богданъ Еліашевскій сотр. Николаева дек. Роздѣльскаго завѣдательство тамъ же.
Ч. 994. Теодоръ Розлуцкій, новопост. пресв. завѣдательство въ Дытятичѣ дек. Пбдгаецкаго.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 578. Василій Левицкій новопост. пресвитеръ въ Николаевѣ дек. Роздѣльскаго.

Введеніи ОО.:

Ч. 738. Емилианъ Рудницкій яко завѣдатель въ Скоморокахъ деканата Рогатанскаго.
Ч. 739. Теодоръ Цегельскій яко завѣдатель Струсова деканата Теревельскаго.
Ч. 749. Михайль Горбачевскій яко сотрудникъ въ Сушнѣ деканата Холовскаго.
Ч. 921. Богданъ Еліашевскій яко завѣдатель Николаева деканата Роздѣльскаго.
Ч. 1001. Василій Левицкій — яко системизованный сотрудникъ въ Николаевѣ деканата Роздѣльскаго.
Ч. 1291. Павелъ Чмола яко парохъ Завидча деканата Холовскаго.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

Ч. 417. На душпастврство при головнѣмъ шпиталѣ во Львѣвъ: 1. Иполитъ Богачевскій, 2. Лука Бобровиць и 3. Петръ Крапякевичъ.
Ч. 421. На Ходовичѣ: 1. Емилианъ Левицкій, 2. Іоаннъ Венгровиць и 3. Николай Бялецкій.

Презенты получили ОО.:

Ч. 667. Владимиръ Сѣльскій на Лукавицю выжну.
Ч. 684. Антоній Ульванскій на Чернушовичъ.
Ч. 685. Емилианъ Волянскій на Ходачкѣвъ, (въ доровѣ замѣны за парохію Стратынъ.)
Ч. 712. Емилианъ Чайковскій на Глубочокъ.
Ч. 804. Іосифъ Любинецкій на Новошаны.
Ч. 1014. Богданъ Еліашевскій на Волку велику.
Ч. 1155. Романъ Чировскій на Стратынъ (въ доровѣ замѣны за парохію Ходачкѣвъ).

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

Ч. 423. Юліяна Галькевича на Стрѣлькѣвъ дек. Стрыйскаго.
Ч. 558. Іоанна Товарицкаго на Кляшчѣну дек. Наревскаго.
Ч. 667. Владимира Сѣльскаго на Лукавицю выжну дек. Стрыйскаго.
Ч. 684. Антонія Ульванскаго на Чернушовичъ дек. Львѣвско-загородскаго.

- Ч. 712. Емаліана Чайковского на Глубочокъ дек. Тарнопольского.
Ч. 804. Іосифа Любвинецкого на Новошаны дек. Журавеньского.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи ОО.:

- Ч. 1156. Александра Юрыка на Стблєско, деканата Роздблєского.
Ч. 1268. Антоія Желеховского на Подгбръцъ дек. Стрыйского.

Припущеный до испыту конкурсового О.

- Ч. 503. Стефанъ Городецей капелянъ Его Преосвященства Кяръ Митрополата.

Испытъ конкурсовый выдержавъ О.:

- Ч. 820. Стефанъ Городецей.

Вставленося до в. ц. к. Намѣстн. о даръ ласки для свящ. дѣловъ и сиротъ.

- Ч. 486. для вдовы Емеліи Здерковской.
Ч. 673. " " Юліаннѣ Ганкевачъ.
Ч. 732. " сироты Емеліи Лопачиньской.
Ч. 748. " вдовы Діонави Руднацкой.

Согласіе Митроп. Ординаріята на принатіе до монастыря Ч. св. В. В. въ Добромиліи заявлено:

- Ч. 593. взглядохъ кандидата Михайла Кандюка.

Квалификацію на пѣвца церк. на подставѣ здѣланого испыта получивъ:

- Ч. 942. Петръ Подолякъ, помѣщикъ дябѣвскій въ Буску.

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 575. Стефанъ Хоминьскій, деканъ Роздблєскій пар. въ Николаевѣ померъ дня 19. Сѣчня 1889.
Ч. 581. Ерастъ Вакулинскій парохъ Бѣлов, дек. Нараевского померъ дня 17 Сѣчня 1889
Ч. 993. Юліанъ Величковскій, парохъ Дятатына, дек. Подгаецкого, померъ дня 28 Сѣчня 1889.
Ч. 1233. Іосифъ Барвѣвскій, парохъ въ Серварахъ, дек. Зборѣв. померъ 4 Лютого 1889.

Душѣ ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13 Лютого 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Примѣчаніе: Въ случаю неполученя якого Ч-ла „Львѣвско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостей“ належитъ зареклямовати въ дорожѣ урядовѣ до Митрополитальной Консенсторіа.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята.

Типографія Старошигійская.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 30. Марта.

Ч. III.

Ч. 90|орд.

Ч. 16.

Посланіе Св. Отца Льва Папы XIII.

Святѣйшій Отець Левъ Папа XIII выдавъ въ самъ свѣтлый Праздникъ Рождества Христова посланіе до всѣхъ Патріарховъ, Примасовъ, Архіепископѣвъ, Епископѣвъ, Священства и всѣхъ вѣрныхъ начинаючися словами: „Egeunte iam anno“, въ которѣмъ то предъ всемъ вспоминае съ вдячностію къ Господу о отправленѣмъ въ уплынувшѣмъ роцѣ пятьдесятлѣтнѣмъ священническѣмъ Своємъ Юбилей, заявляє Отцѣвске подякованье за такъ численнй и щирй ознаки любви и преданности заявленй Ему изъ всѣхъ сторонъ свѣта по поводу тогоже торжества. Дальше перестерегае Его Святость предъ згубнымъ духомъ теперѣшнихъ часѣвъ и дае Отцѣвске упѣмненье къ честно-му, богоугодному христіаньскому житью. Посланіе тое Святѣйшого Отца есть такъ въ высокѣмъ степени поучительне, що не можъ поминути, абы е въ подибмъ содержанью въ вѣрнѣмъ переводѣ не подати ту для спасительного назиданія Вч. Священства и вѣрныхъ Христовыхъ. —

Оно гласить якъ слѣдуе:

Почтеннымъ братьямъ Патріархамъ, Примасамъ, Архіепископамъ, Епископамъ и возлюбленнымъ сынамъ всѣмъ вѣрнымъ Христовымъ миръ и общеніе съ Апостольскимъ Престоломъ маючимъ

Левъ Папа XIII.

Почтенный братя возлюбленный сыны поздравленіе и Апостольске благословеніе.

При сближающемся уже концѣ року, въ которѣмъ Мы пятьдесятъ рѣчницю Нашого Священства въ особенной ласки и добродѣйства Божого въ здорově обходили, мимовольно перебѣгае Нашъ духъ просторонъ минувшихъ мѣсяцѣвъ, и вельми радуеся згадкою того цѣлого часу. — И то не безъ причины: событіе бо, которе приватной Нашой особы дотыкало, и само собою не велике, ни новостію удивительне, порушило однако забѣги людей невычайнымъ способомъ, и совершилося съ такъ явными знаками радости, такъ многими благожеланіями, що ничего бблшого желати не возможно. И неопоримо есть то для Насъ дуже милымъ и приятнымъ; но що въ тѣмъ наибблше цѣнимо, есть оказанье волѣ, и доброохотно посвѣдчена постоянность религии. Тая бо зъ всѣхъ сторонъ гласность желаній явно высказовала, що мысли и духъ зъ всѣхъ мѣстцевостей зверненъ суть къ Намѣстнику Иисуса Христа, що по при такъ многихъ нещастяхъ утискаючихъ, на Апостольскій Престолъ, якбы на вѣчный и неповрежденный источникъ спасенія, съ упованіемъ люди споглядають; и въ которыхъ лише окрестностяхъ живе имя католическе, почитается и захуеся Церковь римска, мати и учителька всѣхъ Церквей, такъ якъ подобае съ горячою ревностію и въ наибблшбмъ согласію. Зъ тыхъ то поводовъ въ минувшихъ мѣсяцахъ неразъ вносили Мы очи до неба, чтобы поблагодарити Бога всеблагого и безсмертного, за тое, що въ благодсти Своей давъ Намъ дождался тои въ житію щасливой хвилѣ, и тыхъ потѣхъ въ нашихъ скорбѣхъ, о которыхъ вѣспѣнулись, и въ тѣмъ часѣ, коли лише надарилася случайность объявили Мы кому належало Нашу вдячність. Теперь же послѣдній дни року и торжества побуждаютъ Насъ отновити память полученныхъ добродѣйствъ; а того наибблше желалибысьмо, чтобы съ Нами получилася цѣла Церковь въ ѳтновленью благодареній Богу. Заразомъ же жае душа симъ письмомъ всенародно заявити, що симъ и дѣлаемо, що якъ такъ многи доказы послушенства, прихильности и любви причинилися не мало до улещенія нашей печали и до осолодженія нашихъ прикростей, такъ и память о нихъ и вдячність буде всегда въ Насъ проживати. Но бблша и святѣйша остае обовязанность. Въ тѣмъ бо восхищенію умовъ, такъ невычайно охотою почитаючихъ и славячихъ римского Папу, здаеся Намъ що пбзнаемъ знакъ и волю Того, который часто зываетъ и одинъ може начатки великихъ благъ вывести зъ наименшихъ моментѣвъ. И такъ здаеся Намъ, що Богъ въ смотренію Своемъ хотѣвъ въ такъ великомъ заблужденію мнѣній

возбудити вѣру, и подати случайность, чтобы въ народѣ христіаньскомъ выкликати стремленія къ высшему житію. Затымъ остае прилѣжати, чтобы здѣлавши добрый початокъ, и прочее добре осягнулося; и тому належитъ старатися, чтобы и пбзнати волю Божу, и тую дѣйстно исполнити. Тогда якъ послушенство къ Апостольскому Престолу буде совсемъ полне и совершенне, если получене со славою христіаньскихъ честнотъ допроводитъ до спасенія душъ, а той плодъ есть едино желательнымъ и вѣчно тревальнымъ,

Зъ того найвысшого степене Апостольского чина, въ которѣмъ благодсть Божя Насъ поставила, принялисьмо дуже часто, якъ подобало, оборону правды, и старалися передъ всемъ тѣи главы науки пояснити, которіи наибблше были для общества на часѣ, чтобы каждый пбзнавши правду, чуваньемъ и осторожностью уникавъ затроеного отъ блудѣвъ воздуха. Теперь отже, якъ любячій Отецъ до своихъ дѣтей, такъ и Мы промовити хочемъ до всѣхъ Христіанъ, и упбнути поодинокихъ дружескою бесѣдою, чтобы начали свято жити. Бо доконче до христіаньского имени, кромѣ исповѣданья вѣры, необходимъ суть и дѣла христіаньски и упражненія честнотъ; отъ которыхъ не только зависиме есть вѣчне спасеніе душъ, но такоже родинне щастье и сталяй сушокѣй въ сожитію людскѣмъ и товариствѣ. Однакожь если рсходится о тое, якъ звычайно житье провадится, каждый пбзнаеть, що норovy людскій въ житію публичномъ и приватномъ дуже рбжняются отъ заповѣдей Евангельскихъ. Дуже отповѣдно до нашего вѣку дасть ся застосовати изреченіе св Иоанна Апостола, „всѣ же въ мірѣ, похоть плотскѣа, и похоть оцѣсь, и гордость житійскѣа“ (Іоан. II. 16.) т. е. многіи забули зъ ѳтки походятъ, и до чого суть званіи, а мають всѣ свой старанья и мысли зверненъ на тѣи начтожны и знякомі добра; повстаючи противъ природы и нарушаючи порядоъ добровольно служатъ тымъ рѣчамъ, надъ которыми пановати належалобы, до чого уже самъ розумъ чловѣка взывае. Желаніе выгѣдъ и роскоши провадитъ скоро до пожадливости рѣчей могучихъ ихъ заспокоити. Зъ того необуздана жажда грошей, котора заслѣпляе ѳтдавшихся ей, и роспалена до осягненія того, чого жае, похищае неробячи часто рбжницѣ межи слущнымъ а неслущнымъ, а нерѣдко съ невычайнымъ презрѣніемъ чужой нужды. И такъ многіи, которыхъ житье упливае въ богатствахъ присвоюють собѣ имя братерства съ людомъ, который въ духу гордо презирають. Подѣбнымъ чиномъ внесенный гордостью духъ стараеся чтобы не подлягати ніякому закону — и не почитати ніякои власти; чисте самолюбіе называе свободою. Икоже пѣстинный оселъ мнитса скводнымъ рожденный (Іов. XI. 12) Дальше приманчивости заблуждений и вредливй повабы къ грѣху: розумѣемъ ту сче навчій игры представлянй безбожно и необузданно; книги и часописи уложеніи для высмѣянья честноты, а для прославленья бевзстыдности; даже искусства, которіи вынайденъ суть для потребъ житья и для честного увеселенія духа уживаются для возбужденія похотей. И не можна безъ обавы поглядати въ будучность, бо новы зерна зла безустанно сыпятся якбы въ лоно достояющего вѣку. Знаете поведенье публичныхъ шкѣлъ: тамъ не лишаеся мѣстця для церковной поваги; и коли бы наибблше належало старанно и довадно нѣзжай умы до обовязкѣвъ христіаньскихъ, наводити, тогда по бблшой части мовчатъ заповѣди религийнй. На бблше еще небезпеченство выставленй суть

высшіи родомъ, именно черезъ блудну науку: котора часто есть того рода, що скорше може мыльными мнѣніями молодѣжь одурити, а нежели подати пѣнанье правды. Въ преподаванью бо наукъ многіи волятъ филозофовати опираючись на самѣмъ разумѣ, неважаючи со всемъ на вѣру Божу; а отложивши тую наибольшу основу и наибильнѣйше свѣтло, въ многѣмъ упадаютъ, и правды не видятъ. Ихъ то есть наука, що всё что въ свѣтѣ есть, есть тѣлеснымъ, що людей и звѣрятъ есть одно и то самое начало, и подѣбна природа: и суть и такіи, которіи о самѣмъ найвысшѣмъ управителю вещей, и о сотворителю свѣта Бовѣ сомнѣваются, чи есть, чи нема, або найгѣрше блудятъ дотычно Его природы, якъ поганы. Зъ того необходимо муситъ ся змѣнити самъ видъ и форма честноты, права, обовязку, такъ, що прославляючи высшѣсть (первенство) розума, и выносячи быстроуміе, бѣльше якъ належитъ поносить заслужену гордости кару невѣжествомъ наибольшихъ рѣчей. Где бо духъ здисуеся мнѣніями, тамъ въ сей часъ всякаеся якобы въ жилы и мозгъ зѣпсутье норобѣвъ, и тое въ тѣмъ родѣ людей не дасться безъ великой трудности вылѣчити, понеже зъ одной стороны блуднїи мнѣнїя портятъ судъ честноты, зъ другой же недостае свѣтла вѣры христіанской, котора есть единымъ началомъ и основою справедливости.

Якѣ зъ тыхъ поводѣвъ товариство людске стягнуло на себе нещастя, видимо майже щоденно очима. Затроена наука вдерлася скорымъ крокомъ въ способъ житья и въ справы публичнїи; раціонализмъ, матеріализмъ, атеизмъ зродили соціализмъ, комунизмъ, нигилизмъ: страшнїи и сумнїи заразы, но такъ що не лише ѣтновѣднїемъ, але майже необходимымъ було, чтобы они зъ тыхъ засадъ выродилися. Дѣйствию, если религія католическа, которой божественный початокъ такъ свѣтлыми знаками есть явнымъ безкарно откидаеся, длачогожь немалабы бути ѣткинена кожда форма религіи, къ принятію которой явно недостають такїи признаки? Если духъ не различаеся своею природою отъ тѣла, и протое если по розпаденьюся тѣла, не остае ніяка надѣя на житье щасливе и вѣчне, що буде побужденіемъ бы труды и утяжливости въ тѣмъ пѣднималися, чтобы похоти сталися послушными розумови? Наибольше добро чловѣка буде почивати въ уживанью выгодъ житья и насолодженю роскошями. Понеже нема никого, который бы не стремѣвъ склонностию и побудкою самой природы до щасливого житья, буде слушно кождый ѣтнимавъ другому, що зможе, чтобы добычию другихъ узискати пособія до щасливого житья. И нема власти, котрабы мала такїи средства повсягненья, дабы могла достаточно повдержати взбудженїи похоти, а зъ того слѣдуе, що зломитя сила законѣвъ, и ослабне всяка повага, если ѣткинесе найвысша и вѣчна власть приказующого и взбороняющого Бога. И такъ необходимо розрушится гражданске товариство людей, коли ненасытима пожадливѣсть побуджае поодинокихъ до вѣчной борбы, коли однїи будутъ старалися позыскане хоронити, а другїи желаею осягнути. До того въ загалѣ скланяеся нашъ вѣкъ. Есть однако, чимъ можемо потѣшитися на видъ тепершнихъ волю, и взнести духа въ надѣи на лучше. Богъ бо *сотворивъ всё абы було, и цѣлительнїи сдѣлавъ народы земли* (Прем. 1. 14). Но якъ цѣлнй сей свѣтъ не може иначе захватися якъ лише мудростию и промысломъ Того, чїею волею есть сотвореннй, такъ такожь и люди могутъ издѣлится

лише силою Того, которого благодією возваннй суть отъ смерти до житья. Родъ бо чловѣческїи разъ вправдѣ искупивъ Иисусъ Христосъ пролятіемъ крови, но безустанна и безпрерывна есть сила такъ великого дѣла и такъ великого дару чина: *„нѣсть бо много, о немже подобаетъ спастися намъ.“* (Дѣян. IV. 12) Протое тїи, которїи нарастаючи поломѣнь общихъ похотей силуются угасити противоположеніемъ законѣвъ, борются вправдѣ за справедливостию: но найуразумѣють, що ихъ трудъ не принесе ніякого, або безперечно малый лише плодъ, якъ довго упорно будутъ откидати силу Евангелїя, и не схотятъ призвати помочи церкви. Въ тѣмъ лежитъ исцѣленіе зла, чтобы суспѣбность змѣнивши свое мнѣніе, и въ приватнѣмъ и публичнѣмъ житью повернула до Иисуса Христа, и на дороги житья христіанского. Цѣлого же христіанского житья естество и начало есть: не ѣтдаватися зѣпсутымъ норобамъ вѣка, но безустанно противитися имъ и ихъ поконувати. Тое поясняють начальника вѣры и совершителя Иисуса въ слова и дѣла, законы и установленїя, житье и смерть. Протое хотяи переворотностию природы и норобѣвъ буваемо далеко оттяганнй въ ину сторону, належитъ намъ стремѣти на предлежащїи намъ подвигъ узброеными и готовыми бути тымъ самымъ духомъ и тыми самыми оружіями, якими бувъ Той, которнй *вмѣсто предлежащїи емъ радостнїи претерпѣ крѣсть* (Евр. XII. 1. 2) Длачого то передвѣстѣмъ мають люди видѣти и пѣзнати, якъ далекимъ есть отъ исповѣданья христіанского имене, старатися якъ то есть въ звичаю, о осягненье рожнородныхъ роскошей, страхатися трудѣвъ ведучихъ до честноты и ничего не ѣтмовити собѣ, що склѣбляе солодко и мило смысламъ. *Иже Хрѣтова сѣть, пабѣтѣ распаша сѣ страстнїи и похотнїи, такъ що слѣдуе, що не суть тїи Христовїи, въ которыхъ нема упражненїя и звичаю терпѣти сѣ презрѣніемъ милыхъ и солодкихъ роскошей.* Отживъ бо чловѣкъ безконечною благодією Божою до надѣи безсмертныхъ благъ отъ которыхъ отпавъ, но не може ихъ осягнути, если не буде старатися послѣдовати стопамъ Христовымъ, и розмышленіемъ его примѣрѣвъ не сообразитъ свое сердце и свои норобы. Протое не радою, а должнѣстїю не лише тыхъ, которы желалибы совершеннѣйшїи родъ житья, но цѣлкомъ всѣхъ есть мертвость Иисуса въ тѣлѣ своемъ носити. Якежь мѣтбы въ силѣ устоятися самъ законъ природы, которнй приказуе чловѣкови жити въ честнотѣ? Змазуеся бо святымъ крещеніемъ грѣхъ, стягненнй черезъ рожденіе, но зѣпсутїи и злїи зародки, которн всѣявъ грѣхъ, не нищутся. Тая часть чловѣка, котора не мае розуму, хотяи противлячїися и мужественно за ласкою Иисуса Христа борючїися не може пошкодити, боресе однако съ разумомъ о власть, розетроке цѣлнй станъ духа, и такую силою въ тиранскїи способъ откляяе волю отъ честноты, що не можемо безъ щоденного подвига ни блудѣвъ уникнути ни обовязкѣвъ исполняти. *Остае же въ крещеннхъ похоть или искра, вызнае тое святнй синодъ и гадае, що понеже лишена есть до борбы, не може шкодити несоглашающїи, но мужественно съ ласкою Иисуса Христа противлячїися не перемагае; противно же кто законно подвизався, вѣнчаеся.* (Соб. Трид. Зас. V. кан. 5) Есть въ тѣмъ подвизѣ степенъ бодрости, до которой приходитъ лише отлична честнота, именно тыхъ, которн въ поконуванью похотей розумови противныхъ до того степене усовершилися, що выдаются житье майже небесне провадити на

земли. Допустѣмъ, що не многі осягнули таке совершенство: но, що уже приказувала філософія старинныхъ, кождый долженъ обузданъ мати свой похоти; а ти еще съ тымъ ббльшою старанностію, которымъ щоденне употребленіе справъ смертельныхъ подае ббльшій покусенія, хіба еслибы кто безумно гадавъ, що меньше треба тамъ чувати, где ближе грозить небезпеченство, или которій тяжше хорують, меньше потребують лѣкарства. Той бо трудъ, который въ такой борбѣ поднимается, вынагодується великими благами, поминувши уже небесній и безсмертній; предовсѣмъ же, що тымъ способомъ по успокоенію взбуренныхъ частей, много привернене збстане природѣ изъ ей первѣстнаго достоинства. Пѣсля того закону и порядку сотвореній есть человекъ, чтобы духъ розказувавъ тѣлу, а похоть управлялася умомъ и и розвагою, и зъ ѳтси походить, що не поддати себе подъ найогиднѣйше панованье похотей, есть неотличнѣйшою и весьма желательною свободою. Кромѣ того въ самѣмъ товариствѣ рода человеческого не есть явно, що можна ожидать ѳтъ человека безъ того расположенья духа. Чижь буде склоняться до добрыхъ заслугъ, который привыкъ мѣрять пѣсля своего самолюбія, що має дѣлать, чога уникати? Не може бути великодушнымъ, добрячаннымъ, милосерднымъ, воздержнымъ, который не научився себе поконати, и все людске презирати задля честноты.

И не замолчимо; що то совсемъ выдаеся бути усмотрено совѣтомъ Божиимъ, що людямъ не може податися ніяке спасеніе, якъ лише съ борбою и болванію. Дѣйстно, если Богъ подавъ роду человеческому звѣлленье вины и прощеніе грѣха, подавъ тымъ закономъ, чтобы Единородный его ѳтплативъ должну и справедливую кару. И коли Иисусъ Христосъ мѣгъ въ рѣзній способъ задоситучинити справедливости Божой, волѣвъ однакожь задоситучинити отданьемъ житья, посередъ наиббльшихъ мукъ. Такъ само наложивъ той законъ своему кровію освященный своимъ ученикамъ и послѣдователямъ, чтобы ихъ житье було безустаннымъ сраженіемъ съ блудами поровѣвъ и временъ. Що здѣлало Апостолѣвъ непобѣдимыхъ въ научаню правды свѣтъ, що вскрѣпило безчисленныхъ мучениковъ до кровавого свѣдоцтва въры христіанской, якъ не усопособленье духа послушающаго безъ боязни тому закону? И не поступали иншою дорогою ти, которі старались жити обычаемъ христіанскимъ, и присвоити собѣ честноту; такъ и намъ не належитъ поступати иншою дорогою, если хочемъ осягнути спасеніе, чи то наше поодинокое, чи обще. И такъ коли пануе необуздана похоть, належитъ кождому хоронитися ѳтъ прелестей роскошности: коли всюды есть такъ незвыкла выставиость въ уживанью маекѣвъ и достатѣвъ, вскрѣпити належитъ духа противъ коштовнымъ приманчивостямъ богатствъ, чтобы духъ напоивши ся тыми, такъ званными добрами, который не можуть его насытити, и въ короткѣмъ часѣ розминутся, не стративъ „неоскудѣваемое сокровище на небесахъ.“ Въ конци и надъ тымъ належитъ соболѣзновати, що мнѣнія и примѣры шкодливый такъ сильно возмogli розмягчити умы, що многі уже майже встыдаются имени и житья христіанского. Есть то згубна злоба, або закостѣла нерадивость. Одно и друге есть огиднымъ, одно и друге таке, що для человека нема ббльшого зла. Якежь бо осталобыся спасеніе, або на яку надѣю опиралибыся люди, еслибы перестали хвалитися о имени Иисуса Христа, еслибы постоянно и явно

загалися устроить житье пѣсля заповѣдей евангельскихъ? Всюды жалуются, що въкови сему бракъ сильныхъ мужей. Най вбудатся христіанскій норovy, а поверне заразъ повага и постоянность духа.

Но великости и рѣзности такъ многыхъ обовязѣвъ не може сама честнота людей дорѣвнати. Якъ тѣлу, чтобы поживилося, щоденный хлѣбъ, такъ душѣ, чтобы до честноты вскрѣпилася треба ѳтъ Бога силы и крѣпости упросити. Протое вспѣльнє то состояніе и законъ житья, которе, состоитъ якъ сказалисьмо въ безустаннымъ сраженію, получене есть съ необходимостію умоляти Бога. Св. Августинъ повѣдае то такъ правдиво и прерасно: побожна молитва возносится понадъ предѣлы свѣта, и спроваджуе зъ неба Боже милосердіе. Противъ непорядочнымъ побужденямъ похотей, и противъ коварствамъ злыхъ демонѣвъ должній мы ѳтповѣдно до словъ божіихъ: моайтєса, да не внидете въ нѣпасть (Мат. 26. 41) просити о небесну помѣчь и силу, чтобысьмо окруженіи не збстала и не зѣшли на блудну дорогу. О кблько же ббльше есть то потребнымъ, если хочемо старати ся такожь и о спасеніе другихъ. Чога Христосъ Господь, единородный Сынъ Божій, источникъ всякой благодати и честноты насъ научавъ словами, впередъ оказавъ намъ то самъ примѣромъ: Бѣ овоноць въ моайтѣкъ Божіи (Лук. VI. 12) а коротко передъ усовершенемъ жертвы „прилѣжнѣе моайтєса“ (Лук. 22. 44). Дѣйстно меньше належится обавляти уломности природы, и норovy не такъ попадалибы въ равнодушіе и лѣннество, еслибы та Божа заповѣдь зъ недбалости и майже неохоты не бувала знедбаюю. Богъ бо дається умоляти, жаеа людѣмъ добре творити, понеже выразно прирѣкъ, що щедро и обильно буде подавати дары свои просячимъ Его. Богъ даже самъ запрашае до молитвы, и майже побуждае милыми словами: „азъ вѣмъ глаголю, просите, и дастся вамъ, ищите и обрѣцете, толците, и ѳтвѣрзетса вамъ“ (Лук. 11. 9). А чтобысьмо не страхалися робити то съ довѣріемъ и ѳтвертостію, самъ лагодить величество Божества своего порѣвнаньемъ съ наймилосерднѣйшимъ ѳтцемъ, который о ничъ такъ не дбае, якъ о любовь дѣтей своихъ. Ище ѳво вы авѣаи сѣце, ѳумѣете дааіа вѣага даати чѣдѣмъ вѣашимъ, колми пѣче ѳцѣ вѣашъ невѣсннй дастъ вѣага просѣримъ ѳу неггѣ?

Кто тое все розважитъ, не здивуеся, що дѣйствіе молитвъ людскихъ св. Иоанново Златоустому выдалосъ такъ великимъ, що по мнѣнію его можна порѣвнати е съ самымъ могуществомъ Божиимъ, а то ддятого, що якъ Богъ словомъ своимъ сотворивъ вселенную, такъ человекъ осягае молитвою то, що хоче. Ничимъ не осягнеся скорше якъ добре застосованю молитвою, понеже она заключае въ собѣ щось якбы побудительнй средства, которыми Богъ легко дасть ся умиловити и упросити. При молитвѣ бо ѳтвертаемъ нашъ умъ ѳтъ смертельныхъ рѣчей и занятіи совсемъ мыслію о Бозѣ, стаемся свѣдомй немочи людской, и въ той способъ ѳдаемся благодати и облятіямъ нашего Отца, шукаемо прибѣжища въ силѣ нашего Сотворителя. Безустанно стоимъ передъ Сотворителемъ всякого блага, якбысьмо хотѣли, чтобы поглянувъ на нашу хору душу, нашъ слабіи силы, нашу немѣчь: и повнй надѣи умоляемъ ѳпки того, который самъ одинъ може дати лѣкарство на хоробу. потѣху въ слабости и нуждѣ. Такимъ расположенемъ души, котора сама о собѣ, якъ належитъ, скромно и смиренно судуть, даеся Богъ чудесно нахло-

нити до лагідности; бо о скільки противитися гордимъ, о тѣлько смиреннымъ дае благодать (I Петр. V. 5). Святый отже у всѣхъ най буде звичай молитися; най молится духъ, сердце и голосъ, а заразомъ най буде съ тымъ согласный способъ житъя, щобы житье наше черезъ захованье законѣвъ божихъ выдавалося безпрерывнымъ возхожденіемъ на доровъ къ Богу.

Якъ всѣ прочіи честноты, такъ и тая, о которѣй мовимо повстала въ вѣры Божой и нею удержуеся. Богъ бо всказуе, которіи добра суть правдивіи и самі собою желательніи для человѣка; и такъ само пѣнаемъ ътъ того самого учителя безконечну благодать Бога и заслуги Искупителя Исуса. И на ѡтворотъ ничо бѣльше не надаеся до вскрѣпленя и помноженя вѣры, якъ побожный звичай молитвы. Ясною есть рѣчею, якъ велика потреба есть въ теперѣшныхъ часахъ тои честноты у многихъ занедбаной, у другихъ со есемъ выгаслои. Въ ней бо передъ всемъ не тѣлько належитъ шукати поправки едилицы, но такожъ ожидати розрѣшенія тыхъ отношеній, которыхъ столкновение не дае державамъ мира и безпеченства. Если толпы запалются жаждою бемѣрною свободы, если всюды ѡтзываеся грѣзные ворчанье пролетаріяту, где недюдска пожадливість богатыхъ думае що николи досыть не осягнула, и где появляются инші подобніи недогѣдности, тогды тому, якъ то где инде обшпрѣйше пояснилисмо, ничо лучше и певнѣйше запобѣгчи не може, якъ вѣра христіянська. Тое поведуе мене звернути мой мысли и слова до Васъ, которыхъ Богъ принявъ собѣ за помѣчникѣвъ и строителей своихъ таинствъ, давши Вамъ власть до того. Если ходитъ о поводѣ приватного и публичного (спасенія) добра, то безъ сомнѣнія вplyвають житье и норovy священникѣвъ наибѣльше въ обохъ направленіяхъ. Нехай отже памятають, що ътъ Исуса Христа суть названіи свѣтомъ міра, понеже „такъ якъ свѣтло освѣтлае все-ленкую, такъ яснѣти повинна душа священника. (Іоан. Злат. о священствѣ кн. 3 гл. 1.) Свѣтло науки, и то не звичайне, требуеся ътъ священника, понеже належитъ до его чина наповняти другихъ мудростію, нищити блуды, бути провѣдникомъ люду на непевныхъ и слизкихъ дорогахъ житъя. Въ першѣмъ же рядѣ невинность житъя повинна бути товаришкою науки, особенно, що при исправленью людей о много бѣльше можна здѣлати примѣромъ, якъ словомъ. „Тако да проскрѣтитса свѣтъ ва́шъ прѣдъ человекѣми, йкѣмъ да видѣтъ ва́ша дѣвѣра дѣла“. (Мат. V. 16.) Которыхъ-то божихъ слѣвъ есть тое значенье, що священники должніи мати такую дѣяльність и совершенность честноты, що поглядаючому на нихъ могутъ выдатися яковы зеркалаомъ. *Ничо не напоминае усильнѣйше другихъ до побожности и до почитаня Бога, якъ способъ житъя и примѣръ тыхъ, которіи посвятилися служенію Богу; понеже бо по надѣ дочеснѣи рѣчи выдаються бути вынесенными, звертають на нихъ яковы на зеркало инші очи свой, и шукаютъ въ нихъ щось до наслѣдованья достойного.* (Соб. Трид. Зас. XXII. гл. 1 о реѣ.) Если отже всѣ люди бачно чувати мусять, щобы не пѣткнули о скалу заблужденій, и съ не занадто великою пожадливістію гонили за дочесными рѣчами, то явно, що священники тымъ совѣстнѣйше и постояннѣйше тое творити должніи. — Не досить однако, если они похотятъ не служить, но святѣсть ихъ достоинства вымагае такожъ того, щобы привыкали до строгого панованя надъ собою, и тымъ чиномъ всѣ силы души, именно пѣзананье и волю, наибѣльшій добра человѣка приневолити

до послушеньства Христу. *Ты що жадаешъ щобы все опустити памятай, щобысь и самого себе зачисливъ до того, що покинути маешъ, протое передъ всѣмъ и особенно отречися самого себе.* (Св. Берн. декл. гл. 1.) Коли душа ихъ вѣльна есть ътъ всякой похоты, тогды, обудитса въ нихъ пламенна, благородна ревнѣсть о спасеніе другихъ, безъ которой даже о власне достаточно старатися не моглибы. *Будутъ они мали одинъ языкъ зъ своихъ подвладныхъ, одну окрасу, одну розквѣсть, о кѣлько зможуть здѣлати людь совершеннѣйшимъ. До того ревно должніи стрѣмити въ великомъ сокрушеню сердца и умертвленю тѣла, въ трудѣ и печали, въ голодѣ и жаждѣ, въ зимѣ и наготѣ.* (Берн. декл. кн. IV de consid. гл. 2). Тую честноту удержуе и до поконаня всѣхъ трудностей зъ любви ближнѣго творитъ способною и сильною часте розмышленіе надъ небесными благами. Чѣмъ бѣльше тому прилѣжали, тѣмъ яснѣйше пѣзнають великѣсть, взнеслѣсть и святѣсть священническаго чина. Осудятъ они, якъ сумною есть рѣчею, що такъ много искупленныхъ Исусомъ Христомъ душъ попадае въ вѣчну смерть, и розмышляючи о Божой природѣ и самі ѡтдадутся тѣмъ ревнѣйше любвѣ Бога и другихъ до неї заохочувати будуть.

То есть найпевнѣйша дорога до общего спасенія. Въ тѣмъ однако треба дуже стеречися, щобы не ѡтстрашитися великѣстію трудностей, или довгимъ треваньемъ блудѣвъ не отчаивати о ихъ вылѣченю. Рѣвна всегда и неизмѣнна справедливость Бога назначае за честній дѣла нагороды и карае грѣхъ. Понеже але народы и племена не существуютъ довше надъ одинъ вѣкъ житъя людского, протое належитса, щобы они заслужену за ихъ дѣла заплату получили на земли. И въ тѣмъ ничъ нема нового, що грѣшный людь може выказатися щасливости успѣхами; то дѣсея въ слѣдствіе справедливого суду Божого, который дѣла похвалы достойніи, — а нема народу которыйбы совсемъ не заслужовавъ на похвалы, — тымъ родомъ добродѣйствъ часомъ нагороджае; якъ то сталося, по мнѣнію св. Августина съ римскимъ народомъ. Есть то рѣчею певною, що успѣшный розвѣдъ зависимый есть наибѣльше ътъ того, якъ выконуеся честнота, именноже тая, которая есть матерію иннихъ т. е. справедливѣсть. *Правда возвышаетъ языкъ, умалляютъ же племена грѣси* (Притч. XIV. 34). Не есть ту мѣстце застановлятися надъ побѣдительными злочинствами, нѣ такожъ изслѣдовати, чи гдѣкотрѣи державы, помимо що держатся и що имъ все ведесе по воли, не носятъ въ самѣи серединѣ внутри своего зародку нужды. То же одно хочемъ щобы всѣ знали — а исторія дае на то численній доказы — що несправедливій дѣла колисъ ѡтпокутованій бути мусять и то тымъ тяжше, чимъ довше тревало переступленье. Насъ же вельми потѣшае оное изреченіе св. Ап. Павла: *Вся ваша суть: Вы же Христовы Христосъ же Божій* (1 Кор. III. 23). Неизглубимымъ бо Провидѣнія Божого мановеніемъ (судомъ) бѣгъ рѣчей смертельныхъ такъ есть веденый и управляный, що все щобудъ людемъ прилучитса, служить къ славіи самого Бога и спасенію тымъ, которіи Исусу Христу правдиво и зъ души послѣдуютъ. Тыхъ же матерію и питательницею, управительскою и опѣкункою есть Церковь; котора то зъ того взгляду якъ съ Христомъ, обручникомъ своимъ найсердечнѣйшою и неизмѣнною любовію есть связана, такъ само лучитъ ю вспѣльность борбъ и побѣды. По той причинѣ ничего не обавляемъ за

Церковь, и не можемо (ничого обавлятися); но дуже боимся о спасеніе многихъ, которі въ гордости своей церковь за ничъ маючи, рбжными блудами ведені бувають къ погибели; зъ того powodu обавляемося о державы, которі на нещастіе бачимо отвернені отъ Бога и помимо грозящюи имъ крайной опасности въ безрозсуднмъ безпеченствѣ засыпляючи. *Ничого нема рвеного Церквѣ... Чи жь тѣ всѣ которі противъ церкви воевали, не погибли? Церковь же превысшае небеса. Таке есть величіе Церкви, що поборена (нападена) побѣждае, подступомъ зачеплена покоюе... бореса, но не падае, сражаеся мечемъ но не улягае* (Іоан. Злат. бес. — держ. по увязненью Евтропія Ч. 1.) А не тблько не есть побѣжденою, но неповрежденну заховуе оную, зъ вѣчного вдохновенія Бога самого зачерпнену, природу исправляючи и даючи спасенія силу, котора то и при змѣнѣ временъ неподпадае ніякой змѣнѣ. Если Божя та сила освободила старѣющіяся въ порокахъ и въ забобонахъ погруженны свѣтъ, чому жь бы не мала звернути его зъ бездорожа? Нехай но разъ а-й мовкнуть подозрѣнія и неприхильности и нехай по усуненью всѣхъ перешкодъ Церковь св. котора мае защищати и розширяти удѣленій Іисусомъ Христомъ добродѣйства, станесе всюды участницею своихъ правъ! Тогда буде можна зъ досвѣдченія пзнати, доки сягае свѣтло Евангелія, що зможе сила Христа Іскупителя.

Рбкъ сей, который уже кончится, не мало, якъ то на початку сказалисьмо, принесе ознакъ отживающей вѣры. Кобы то она мовъ та искра возросла до сильной поломѣни, которыйбы по знищеню корней злого, скоро устроивъ дорогу для отновленія норобвѣ и повзятія спасенія. Мы же поставленій середѣ такъ неприязненной буры на челѣ таинственного корабля Церкви взносно мысль и умъ Нашъ до керманича Божого, который съ включемъ въ руцѣ сидитъ невидимый въ корабли. Господи, Ты видишь, якъ зъ всѣхъ сторонъ збрвалися вѣтры и великою силою zvolноване болванами шумитъ море. Расскажи, молимъ Тя, Ты що одинъ, можешь, и вѣтрамъ и морю. Верни роду чловѣческому миръ истинный которого свѣтъ дати не може, супокій порядку. Се есть: нехай за Твоею ласкою и побудкою повернуть людя до должного порядку, возобновивши попередию, якъ подобае въ собѣ побожнбсть къ Богу, справедливбсть и любовь къ ближнимъ, умѣреннбсть къ собѣ самымъ, побѣдивши розумомъ похоты. Нехай прійде царство Твое и най порозумѣють що належить Тобѣ подлягати и служити и ти, который правды и спасенія далеко отъ Тебе, безуспѣшно шукають. Въ Твоихъ законахъ есть справедливбсть и отцѣвска лагбднбсть; и кромѣ того до ихъ захованья подаешъ намъ самъ зъ власной волѣ способну дѣйствомъ Твоимъ силу. Борбою есть житье людске на земли, но самъ *приглядаешся сраженію и вспомогаешъ чловѣка, чтобы побѣдивъ и слабого подносишь, и побѣдителя вѣнчаешъ.* (Зри св. Авг. до Псал. 32).

И тыми мыслями поднесеній до веселой и сильной надѣи, удѣляемъ Вамъ, почтенній братя, и духовенству и всеми народови католическому, яко залогъ небесныхъ благодатей и въ доказъ нашей ласкавости милостиво въ Господѣ Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ въ самъ день Рождества Господа нашего Іисуса Христа року 1888, папства нашего XI.

ЛЕВЪ П. П. XIII.

Ото есть тое величественне посланіе Его Святости „Exeunte jam anno“, которе заохотити повинно каждого католического християнина, а предѣ всемъ каждого католического священника къ що разъ бблшому успѣванью въ добродѣтеляхъ християнскихъ въ цѣли що разъ дальшого розширенія царства Божого на земли.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львбвъ, дня 21. Марта 1889.

Ч. 17.

Ч. 132)орд. — Отповѣдъ Св. Отца на адресъ П. Т. Епископата Австрійского.

Святѣйшій Отецъ нашъ Левъ Папа XIII изволивъ выдати пбдъ днемъ 28 Свчня т. р. отповѣдъ на адресъ П. Т. Епископата Австрійского о бѣдственнмъ положенью Апостольского Престола найновѣйшими часами Его Святости предложеній, котора дословно такъ гласитъ:

LEO PP. XIII.

Dilecti Filii Nostri, Venerabiles Fratres, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Res inter adversas quibus premimur haud levi Nobis solatio semper fuit eorum dilectio, quos arctius prae ceteris iungit Nobiscum caritas fraterni nominis, et pastoralis muneris similitudo. Imprimis vero delectati sumus eorum studiis, qui per varias orbis regiones, litteris communiter ad Nos datis, testati sunt se ingenti adsensu excipere querelas Nostras de laesis iuribus Apostolicae Sedis, se libertatem eius tueri et vindicare praesidia quibus eam munierat fidelium pietas, consensio supremorum principum ac providentia Dei. Exhinc perspiciatis, Dilecti Filii Nostri, et Venerabiles Fratres, quam gratae Nobis litterae extiterint coniunctis studiis a Vobis datae, quibus diserte ea prae Vobis tulistis, quae jam plurimi in Episcopatu fratres sentire se ac velle litteris suis expresserant. Neque Vos celare volumus peculiarem quam cepimus voluptatem ex cura quam gessistis, ne serius, quam in votis erat, ad Nos perveniret novum hoc voluntatis Vestrae testimonium. Nam quum dies rei gerendae aptissima ea foret qua de communibus negotiis acturi convenire Vindobonam consuestis, nolulistis ex dilatione interposita solemnem coventui studia Vestra retardari, ne segnius officium pietatis obiisse videremini, quam dignum erat fide et gravitate Vestra. Nova porro huic officio accessit commendatio ex eo quod nullum litterae proderent fracti, deiectione animi indicium, sed firmam certamque fiduciam in aeterno Ecclesiae Conditoris positam, qui numquam in Se sperantes fefellit nec fallere potest, Laeta, quae capitis omina ex recenti

gratulatione Nostra benigne excipimus; ea namque profecta agnoscimus ex praestanti dilectione Vestra et incenso studio, quo exoptatis bona quae praecinitis eventura. Sapienter interim pieque facitis, dum concordēs funditis coram Deo preces: harum enim ope tantum effici potest, ut communia implentur vota. Haud absimili caritatis affectu Nos Eum rogabimus, ut gratiae Suae muneribus ubertim Vos repleat, quorum in auspiciū Apostolicam Benedictionem Vobis, clero et fidelibus Dioecesium, quibus praecistis, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXVIII. Januarii Anno MDCCCLXXXIX., Pontificatus Nostri Undecimo.

LEO PP. XIII. m. p.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Марта 1889.

Ч. 18.

Ч. 116 орд. — О установленью черезъ Св. Апост. Престолю 2-й и 3-й институціи для Епархіи Станиславскои.

Ведля заявленья Св. Конгрегаціи de propaganda fide зъ дня 18. Студня 1888 изволивъ Святѣйшій Престолю Апостольскій на дотычне предложенье П. Т. Епископского Ординаріята Станиславского — установить Епископскій Ординаріятъ Перемышльскій второю а Митрополитальнѣй Ординаріятъ Львѣвскій третою инстанцію апелляціоноу для справъ дисциплинарныхъ, спорныхъ и супружескихъ греч. кат. Епархіи Станиславскои.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ дня 25. Лютого 1889.

Ч. 19.

Ч. 864. — О формѣ Вч. Урядами декан. Митроп. Консистеріи предлагаемыхъ справозданій.

Зъ причины повтаряющихся случаетъ, що Вч. Уряды деканальнѣй въ своихъ справозданьяхъ не только рѣзороднѣй справы совокупають, але такожь и о рѣзородныхъ предметахъ трактуютъ, — видить ся Митрополитальна Консистеріа споводованоу поновити давнѣйшій распорядженья и приказати, абы Вч. Настоятелѣ деканата на будучибысь свой справозданья предлагали на цѣлѣмъ аркуши паперу, четко написанѣй, и для каждой справы и предмета особно; — понеже правильна агенда тутейша того необходимо wymagaе. — Митрополитальна Консистеріа живить полну надѣю, що Вч. Настоятелѣ

деканатѣвъ схотятъ повышу инструкцію точно заховувати, а тымъ самымъ усторонятъ дотеперѣшнѣй излишнѣй переписки.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 25. Лютого 1889.

Ч. 20.

Ч. 125 орд. — Сообщаеся прошеніе Провинціалата О.О. Іезуитѣвъ взглядѣмъ складѣмъ на будову конвикта въ Хировѣ.

Провинціалъ Ордена О. О. Іезуитѣвъ О. Михайль Мицельскій бт-неся ту съ прошеніемъ: звернути увагу Вс. Священства на запрошенье до подальнѣй въ цѣли довершенья дома для помѣщенья конвикта молодежи въ Хировѣ, которе то запрошенье непосредно изъ стороны Провинціалата до Священства и мирянъ розбслане буде. — Що нынѣшнымъ сообщаеся Вч. Архіепархіальному Священству.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, 12. Марта 1889.

Ч. 21.

Ч. 2270. — О пересылцѣ шематизма до всѣхъ Вч. Урядѣмъ деканальныхъ:

Пересылаеся каждому Вч. Урядови деканальному шематизмъ Вч. Кліра Архіедезального на рѣкъ 1889 въ только примѣрикахъ кѣлько деканатъ числитъ парохій и сотрудничествъ экспонованныхъ — съ препорученіемъ, чтобы съ покликѣмъ на здѣшне распорядженье зъ дня 6 Студня 1888 — Ч. 8.293 (Львѣвско-Архіепархіальнѣй Вѣдомости Ч. I—2.) каждому парохви и экспонованому сотрудиикови 1 примѣрикуъ тогоже доручивъ, и до безпроволочноу уплаты 90 кр. отъ примѣрикуъ завѣзавъ, — а собрану належитѣсть за всѣ примѣрикуи найдалше до 15 Червня т. р. тутъ переславъ. — Понеже каждый душпастырь обовязанный естъ шематизмъ для канцеляріи парохіальноу набути, и цѣна тогоже, помимо побльшенья объема и значныхъ коштѣвъ друку — збстала знижена, то Митроп. Консистеріа надѣеся, що въ уплатѣ належитѣсти за той шематизмъ не буде подѣбныхъ рестанцій якъ минувшихъ лѣтъ, но що вся належитѣсть за тойже въ приписанѣмъ речинци нехибно уплаченоу збстане.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1889.

Обвѣщенье конкурсове.

Митрополитальна Консисто́рія росписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи:

- а) пбѣдъ днемъ 23 Лютого 1889 съ речинцемъ до 20 Цвѣтна 1889:
- Ч. 1564. Липовицю, дек. Перегиньского, наданья цѣсарского,
- б) п. д. 7 Марта 1889 съ речинцемъ до 2 Мая 1889:
- Ч. 1952. Киѣгиничи, дек. Ходорѣвского, наданья приватного.
- Ч. 1956. Дубовицю, дек. Журавеньского, наданья приватного.
- Ч. 1958. Бужоць, дек. Олеского, наданья приватного;
- в) п. д. 9 Марта 1889 съ речинцемъ до 4 Мая 1889:
- Ч. 2032. Яхторѣвъ, дек. Унѣвского, наданья Преосвященнаго Митрополита;
- г) п. д. 14 Марта 1889 съ речинцемъ до 9 Мая 1889:
- Ч. 2103. Щуровичи, дек. Холоевского, наданья приватного.
- Ч. 2140. Струсѣвъ, дек. Теревельского наданья приватного.
- д) п. д. 21 Марта 1889 съ речинцемъ до 16 Мая 1889:
- Ч. 2264. Пбдгайчики, деканата Унѣвского, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

ПРИМЪ ЧАНИЕ: Въ Львѣвско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ Ч. II., — 12. въ распорядженью п. Ч. 50|орд.: о убезпеченью будынкѣвъ церковныхъ и парохіальныхъ на стор. 17. бук. д) має бути мѣсто: „конвентѣвъ“ — „конвиктѣвъ“.

ХРОНИКА.

Именованья.

Орд. школьн. Комисарами именованъ.

- Ч. 1084. О Іоаннѣ Любѣнцкій администраторъ деканата Роздѣльскаго и парохъ въ Розвадовѣ для школь Роздѣльскаго деканата.
- Ч. 1672. О. Василій Фортуна поч. крыл. деканъ и парохъ въ Тарнополь для Глубочскаго школьн. округа, который до Тарнопольскаго прилучено.

Представителемъ гр. к. обряда именованъ.

- Ч. 1085. О. Іоаннъ Любѣнцкій администраторъ деканата Роздѣльскаго и парохъ въ Розвадовѣ при ц. к. окр. Радѣ школьн. Жадачевской.

Похвальну грамоту съ правомъ употребленья экспозиторій крылошанскихъ получилъ.

Ч. 57. О. Панкратій Билиньскій парохъ въ Токахъ за довголѣтній, совѣстный, ревнй и успѣшнй труды въ душпастврѣтвѣ.

Умѣщенья.

а) Завѣдательства получили ОО:

- Ч. 1153. Николай Демчишинъ сотр. Золитникъ въ Пбдгайчикахъ дек. Унѣвск.
- Ч. 1295. Михайлъ Гарбачевскій сотр. Сушна въ Бѣлбѣ дек. Нараев.
- Ч. 1495. Іоаннъ Глозинскій завѣд. Чанижа въ Ясенѣцяхъ дек. Золочѣвскаго.
- Ч. 1838. Николай Бѣлецкій завѣд. Стынава въ Голина дек. Калущ.
- Ч. 1838. Анатолій Долинскій сотр. Перегиньска въ Яхторѣвъ дек. Унѣв.
- Ч. 2024. Іоаннъ Топольницкій сотр. Олеска въ Соколовцѣ дек. Олескаго.
- Ч. 2136. Іосифъ Фолясъ сотр. Кустыня въ Ляшковѣ дек. Холоевскаго.

б) Завѣдательство *excurrendo* получилъ.

О. Григорій Содомора сотр. Кобыловолокъ, парохіи Янбѣвъ дек. Терев.

в) Сотрудничества получили ОО:

- Ч. 579. Антоній Захаріясевичъ новопост. пресв. прив. сотр. въ Сушнѣ дек. Холоев.
- Ч. 1154. Іоаннъ Сендецкій завѣд. Вишневичка сотр. сист. въ Золотникахъ дек. Терев.
- Ч. 2225. Алекс. Левицкій новопост. пресв. сист. сотр. въ Олеску.

Введеній ОО:

- Ч. 1378. Михайлъ Форысъ яко сотр. въ Войниловѣ, дек. Кал.
- Ч. 1459. Адамъ Марковскій яко завѣд. Илова, дек. Розд.
- Ч. 1899. Игнатій Юхновичъ яко парохъ Помоняць, дек. Ходор.
- Ч. 1925. Іосифъ Охримовичъ яко парохъ Лолина, дек. Скольск.

Увѣльненій ОО:

- Ч. 1458. Михайлъ Форысъ отъ завѣд. Илова.
- Ч. 2133. Николай Бѣлецкій отъ завѣд. Стынава.
- Ч. 2356. Іоаннъ Галичскій отъ парохіи Яхторѣвъ.
- Ч. 2357. Михайлъ Гарбачевскій отъ сотр. въ Сушнѣ.

Въ пропозиціи умѣщеній ОО:

- Ч. 89. На Ивановцѣ: 1. Емпл. Левицкій, 2. Петръ Петрицкій, 3. Дам. Склеповичъ
- Ч. 418. На Дмитровичи: 1. Дмитрій Склеповичъ, 2. Созонтъ Медвецкій.
- Ч. 419. На Пеняки: 1. Левъ Горалевичъ, 2. Ярославъ Стеткевичъ.
- Ч. 420. На Бережницю: 1. Петръ Петрицкій, 2. Юліянъ Галькевичъ.
- Ч. 636. На Городыславичи: 1. Симеонъ Конопка, 2. Іосифъ Реваковичъ, 3. Александръ Петровичъ; — въ сисѣ: Михайлъ Гвоздецкій, Іосифъ Каминскій, Діонній Заневичъ, Теофія Задорецкій, Владиславъ Сельскій, Атанасій Юркевичъ, Дудыньскій Іоаннъ, Билиньскій Айталь, Іоаннъ Ярымовичъ, Павелъ Козюкъ, Петръ Радзкевичъ, Анатоль Долинскій и Созонтъ Медвецкій.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 1536. Павелъ Филиповскій на Вишнёвъ.
 Ч. 1673. Ерастъ Перфецкій на Плетеничъ (отъ Митроп. Ординаріята).
 Ч. 1865. Іосифъ Реваковичъ на Хмеловку (отъ веполв. Кат. Рогальской).
 Ч. 1990. Лука Бобровичъ на душпастырство при головнѣ больницѣ въ Львовѣ.
 Ч. 2137. Іоаннъ Зальскій на Поляну.
 Ч. 2212. Іоаннъ Венгриновичъ на Ходовицю.

Вставлены до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 1155. Романа Чировекого на Стратынь.
 Ч. „. Емиліява Волянського на Ходачкѣвъ малый.
 Ч. 1673. Ераста Перфецкого на Плетеничи.
 Ч. 1740. Петра Щанковского на Голобутѣвъ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи ОО.:

- Ч. 1628. Юліана Галькевича на Стрѣлькѣвъ.
 Ч. 2021. Іосифа Любвнецкого на Новошны.
 Ч. 2021. Емиліяна Чайковского на Глубочкѣ.

До институціи завѣзванъ ОО.:

- Ч. 7749/88. Іоаннъ Токаръ на Вишневичъ.
 Ч. 8697/88. Стефанъ Лежогубскій на Ольховецъ.
 Ч. 326. Іосифъ Бандыра на Надѣтичи.

Канон. институціи получили ОО.:

- Ч. 1838. Іоаннъ Гидичинскій зъ Яхторова на Стыняву.
 Ч. 1872. Антоній Желеховскій зъ Подгорець на тую же парохію.
 Ч. 1946. Александръ Юрикъ зъ Стѣльска на туюже парохію.

Власть двѣ св. Литургіи служити получилъ О.:

- Ч. 2174. Іоаннъ Стрѣльбицкій, сотр. въ Курявахъ, на часъ слабости пароха.

Декретъ увольненя отъ испита конкурсового получилъ О.:

- Ч. 1560. Романъ Чировскій парохъ Ходачкова мал.

Митропол. Консисторія вставилася до в. Президіи Рады школьной краевой.

- Ч. 616. О вставленя до в. Министерства въ цѣли заименованья о. Григорія Яремы, суплента-катихита при ц. к. реальной гимн. въ Бродахъ, действительнымъ кзтехитомъ тамже.

Принятъ до тудейшой гр. кат. генер. семинари.

- Ч. 1936. Маріянъ Литванъ на III. р. ев. Богословія.
 Ч. „. Зенонъ Гутковскій „ II. „ „ „

Некрологія.

- Ч. 1548. Орестъ Кичура, ювілягъ дефицентъ, померъ дня 13 Лютого 1889.
 Ч. 1877. Юстинъ Залускій парохъ въ Гологорахъ померъ дня 23 Лютого 1889.

Души ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 13. Цѣтня.

Ч. IV.

Ч. 29|орд.

Ч. 23.

Инструкція св. Конгрегаціи Инквизиціи въ справахъ супружескихъ.

Св. Конгрегація Инквизиціи выдала п. д. 12. Студня 1888 — слѣдующую инструкцію въ справахъ супружескихъ:

INSTRUCTIO

SUPER MATRIMONIIS MIXTIS

AD PATRIARCHAS, ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS RITUUM ORIENTALIUM.

Cum Christianorum coniugium unionem inter Christum et Ecclesiam exprimat, monente Apostolo Paulo — *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et in Ecclesia* — (1), aperte patet sanctum prorsus esse vinculum maritalе, quo inter se ipsi copulantur. Cum autem fides sit omnis sanctitatis radix atque fundamentum, pariter nemo non videt, coniuges ut mutua sese unione sanctificent, sicut in reliquis, ita et potissimum fide cohaerere debere.

(1) Ad Eph. V. 32.

Mirum proinde non est, si inter cetera quae matrimonium impediunt, etiam illud accensetur quod *mixtae communionis* impedimentum proprio nomine appellatur.

Iam vero, cum in Orientalibus quibusdam regionibus nonnullae hac super re difficultates ortae sint, atque anxietatibus non paucis viam aperuerint, Sanctissimus Dominus Noster Leo divina Providentia PP. XIII pro eo quo erga Orientales gentes zelo inflammat, Supremae Congregationi S. Romanae et Universalis Inquisitionis mandavit, ut ad huiusmodi difficultates et anxietates amolendas opportunam Instructionem elaboraret. Quibus iussionibus obsecundans S. Congregatio, ea quae sequuntur statuenda censuit.

1. Huius impedimenti natura, quemadmodum omnes norunt, ea est, ut matrimonii foedus inter eos qui baptisati sunt, iniri nequeat, quando altera eorum pars haeretica vel schismatica sit. At catholicorum cum haeticis, et contra, nuptiae illicitae sunt quidem, sed nihilominus valent. Ingens propterea discrimen intercedit inter impedimentum mixtae communionis seu religionis et alterum quod propria appellatione dicitur *disparitatis cultus*. Primum enim locum habet inter Christianos; secundum afficit matrimonia Christianorum cum non baptizatis, sive iudaei sint sive infideles cuiuscumque sectae, sive etiam catechumeni. Coniugia itaque inter personas cultu dispares sunt prorsus irrita; mixta vero valida, sed graviter illicita.

2. Facili porro negotio perspicitur cur connubia catholicorum cum heterodoxis antiquissimi canones, quemadmodum recentiores Consiliorum ac Summorum Pontificum sanctiones, omnino reprobant ac reprobant, damnarunt ac damnant. Reprobanda enim sunt sive ob vetitam, quam secumferunt, in divinis rebus communionem, et exinde derivans scandalum, sive ob impendens catholico coniugi perversionis periculum, sive ob pravam sobolis institutionem. Accedit etiam huiusmodi coniunctionibus facile promoveri funestissimum in religionis negotio, uti vocant, indifferentismum. Sed alia etiam perniciose consecutaria ex huiusmodi coniunctionibus dimanant, cum catholicis inter et acatholicos vix ac ne vix quidem ea inveniatur animorum concordia, quae inter coniuges necessaria prorsus est. „Quomodo enim, ait S. Ambrosius(1), potest congruere charitas, ubi discrepat fides?“ Hinc vel ipse Zonaras iure animadvertit(2), matrimonialem societatem catholicos inter et acatholicos eo etiam ex capite esse reprobendam, quod miscenda non sunt quae naturam, ut inter se misceri possint, non habent: „Nam qui simul ita vivunt, ut eorum animi in iis, quae ad fidem pertinent, contrario modo affecti sunt, quo pacto eos in aliis rebus convenire posse quisquam arbitrabitur? quorumque sensus in iis quae sunt fidei quorum prima est atque praecipua ratio, minime congruunt, quo pacto inter se aequis animis in reliqua vitae societate communicabunt?“

4. Quare mirum non est, si antiqua Concilia vetant catholicis, ne nuptias cum haeticis, sicut et cum infidelibus, concilient, nisi hi orthodoxam fidem amplectantur. Sic Conc. Laudicenum(3) de haeticis, praescribit: *Quod non oportet cum omni haeretico matrimonium contrahere vel dare filios aut filias:*

(1) L. II. cap. 9 de Abrah.

(2) In not. Ad Can. 14 Conc. Chalc. apud Bevereg.

(3) Can. XXXI.

sed magis accipere, si se christianos futuros profiteantur. Consonat Agatense(1): *Quoniam non oportet cum omnibus haeticis miscere connubia et filios vel filias dare, sed potius accipere, si tamen profiteantur christianos futuros esse se et catholicos.* Et Chalcedonense in superius memorato canone: *Sed neque haeretico vel pagano vel iudaeo matrimonio coniungere, nisi utique persona, quae orthodoxae coniungitur, se ad orthodoxam fidem convertendam spondeat.*

5. Ex iis, ut alia silentio praetereamus, satis quidem apparet matrimonia mixta esse prorsus illicita: qua de causa S. Mater Ecclesia merito ea semper detestata est, ac fideles ab illis contrahendis absterere studuit. Ad amovenda tamen pericula quae ex mixtis nuptiis provenire possunt, concurrere debent circumstantiae, ceu scribit s. m. Bened. XIV (2), quae cum ab eo, qui facultatem dispensandi habet, expensae fuerint, aditum aperiant concessioni legitima dispensationis cuius vi matrimonium inter partes, haeticam unam alteramque catholicam, licitum reddatur. Hae circumstantiae, cuiusmodi est Ecclesiae utilitas, bonum publicum, gravissimum malum vitandum, et aliae, quae canonicas causas ad elargiendas matrimoniales dispensationes generatim necessarias constituunt, praerquiruntur ad impedimentum mixtae communionis aliquo in casu relaxandum: sed, quod sedulo est animadvertendum, minime sufficiunt.

6. Exigendae enim praeterea sunt opportuna a contrahentibus cautiones de amovendo a coniuge catholico perversionis periculo, de conversione coniugis acatholici ab illo pro viribus curanda, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino educanda. Has autem cautiones ius naturale ac divinum cum postulet, nulla unquam humana auctoritate mixtae nuptiae sine ipsis permitti possunt.

7. Positis igitur canonicis causis, ac praehabitis memoratis cautionibus, quibus arcentur quae legi naturali aut divinae adversantur, ab ecclesiastica competente auctoritate dispensatio in lege mixta connubia prohibente impetranda est, ut absque piaculo celebrari possint; ea deficiente numquam gravi culpa vacant.

8. Illicitum porro ac sacrilegum est se sistere coram haeretico seu schismatico ministro ante vel post contractas mixtas nuptias, quoties ipse ut minister sacris addictus adsistat, et quasi parochi munere fungens; nam pars catholica ritui haeretico aus schismatico se consociaret, ex quo vetita omnibus haberetur cum haeticis in eorum sacris communicatio. Quare ita contrahentes mortaliter peccarent ac monendi sunt. Si vero, ut in nonnullis locis evenit, haeticus seu schismaticus personam agat magistratus mere civilis, et quidquid ipse praestat, civilis dumtaxat et politicus actus sit, ac civiles effectus respiciat, et nulla prorsus acatholici ritus professio habeatur, aut inde colligi possit, non improbat quod pars catholica urgentibus schismaticis seu haeticis, aut civili lege imperante, eundem ante vel post initum matrimonium adeat.

9. Sciant insuper animarum pastores, si interrogentur a contrahentibus vel si certe noverint eos adituros fore ministrum haeticum sacris ad-

(1) Can. LXVII.

(2) De Syn. Dioec. Lib. VI. Cap. V. n. IV.

dictum ad nuptialem consensum praestandum, silere se non posse, sed monere eosdem debere sponso do gravissimo peccato quod patrant. Verumtamen, ad gravia praecavenda mala, si in aliquo peculiari casu sacerdos seu parochus non fuerit interpellatus a sponso, an liceat nec ne adire ministrum haereticum vel schismaticum, et nulla fiat ab iisdem sponso explicita declaratio de eodem adeundo, praevideat tamen eos forsitan adituros ad matrimonialem praestandum vel renovandum consensum, atque insuper ex adiunctis in casu concurrentibus praevideat monitionem certo haud esse profuturam, imo nocituram, indeque peccatum materiale in formalem culpam vertendum; tunc sileat, remoto tamen scandalo et dummodo aliae ab Ecclesia requisitae condiciones atque cautiones rite positae sint, praesertim de libero religionis exercitio parti catholicae concedendo, nec non de universa prole in religione catholica educanda. Quod si sponsi ad parochum, seu sacerdotem catholicum pro benedicendis nuptiis accedant postquam eas coram ministro haeretico seu schismatico celebraverint, idque publice notum sit vel ab ipsis sponso notificetur, catholicus sacerdos huic matrimonio non intererit nisi, servatis, uti supponitur, ceteroquin servandis, pars catholica facti poenitens praeviis salutaribus poenitentis a patrata culpa absolutionem rite prius obtinuerit.

10. Pauca de *sponsalibus* addenda supersunt. Sponsalia inter unam partem catholicam et alteram schismaticam seu haereticam illicita sunt atque adeo invalida nisi praevia legitima dispensatione celebrantur.

11. Itaque pro ea sollicitudine qua erga commissas sibi oves gerunt, enixe curabunt locorum Antistites, ut eas a mixtis nuptiis quoad fieri possit, deterreant, aut saltem non nisi observatis adamussim debitis cautelis, legitimeque impetrata dispensatione illas permittant, eisdem impense inculcantes catholicum dogma, quod nempe, extra catholicam Ecclesiam salus obtineri non possit. Insistant celebris Apostolorum discipuli S. Ignatii M. verbis (1): *Ne erretis, fratres mei: si quis schisma facientem sectatur, regni Dei haereditatem non consequitur*. Excitandus tum a Vobis ipsis, tum a reliquis animarum pastoribus, christianus populus ad catholicam fidem et unitatem ardentiori usque studio custodiendam, atque ideo ad omne illius deserendae periculum vitandum, ut praefixus finis circa matrimonia mixta obtineatur.

12. Erit pariter eorundem Praesulum, efficere, ut et fidelium memoria nunquam excidat notissimum naturalis divinaeque legis praeceptum, quo non solum peccata, sed et pericula ad peccatum proxime inducentia fugere iubeatur; ut etiam aliud praeceptum, quo parentibus iniungitur filios educare in disciplina et correptione Domini, ac propterea ipsos erudire ad verum cultum qui Deo unice in catholica Ecclesia exhibetur. Hinc oportet, animarum Curatores monere, ut gregi suo solertes invigilando, simul ac compererint adesse iuvenes vel virgines coniugale foedus cum heterodoxis inire volentes, ipsos eorumque parentes salutaribus imbuant doctrinis, nihilque omittant, quo eos a transgrediendis Dei et Ecclesiae mandatis avertant. Edocendi denique fideles qua publicis catechesibus, qua privatis instructionibus circa constantem hac in re Ecclesiae doctrinam, ne unquam eos capiat oblivio canonum mixta conubia detestantium.

(1) Epist. ad Philadelph.

13. Et quoniam in gravissimo hoc negotio solius presbyteri arbitrio nil est relinquendum, ipsis iniungendum erit, ut de quolibet mixto matrimonio contrahendo quantocius Episcopum certiore reddant, accuratissime delatis omnibus rerum, locorum, et personarum circumstantiis. Tam Episcopi quam parochi sedulo invigilent ut coniuges datas cautiones fideliter adimpleant.

Haec ut Summi Pontificis iussa faceret Sacra Congregatio Vobis significanda duxit, atque interim fausta omnia ac felicia adprecatur.

Datum Romae ex Cancellaria S. Officii die 12 Decembris 1888.

IOSEPHUS MANCINI S. R. et U. I. Notarius.

Що подаєся до вѣдомости всеч. священства.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Сѣчня 1889.

Ч. 24.

Ч. 37)орд. — Препоручаєся розпродажъ въ пользу „Дѣвочого воспиталища“ Достохв. Ставропигійскаго Института дарованныхъ музыкальныхъ сочиненій.

Митрополитальный Ординаріятъ яко Покровитель „Дѣвочого Воспиталища“ подъ управленіемъ Инокія Чина св. Василія В. — получивъ отъ Достохвального Института Ставропигійскаго яко даръ въ пользу сего Воспиталища 500 примѣрникѣвъ Кантаты и 460 примѣрникѣвъ Марша, пзданныхъ въ честь Юбилея 40-лѣтнаго царствованья Его Величества Цѣсаря Францъ Іосифа I. — Подаючи той великодушный датокъ яко подражанія достойный примѣръ до вѣдомости Всч. Священства, звертаєся Митроп. Ординаріятъ до Вч. Урядѣвъ деканальныхъ съ тымъ, чтобы на найблисѣмъ Соборчику деканальнѣмъ Вч. Духовенству выше згаданъ музыкальнй кусники до набуванья препоручили и надѣєся, що Вч. Духовенство при своемъ жертволюбію и ревности на цѣли богоугоднй и народнй охочо и готово причинится для добра Воспиталища и розкупить весь накладь. Цѣна примѣрника устанавлиєся на 80 кр. — Всч. Урады деканальнй запытаются, кѣлько примѣрникѣвъ Всч. Духовенство деканата замовить и предложить о тѣмъ безпоровочно донесе, — по чѣмъ примѣрники въ означенѣмъ числѣ немедленно высланы будутъ.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Марта 1889.

Ч. 25.

Ч. 223)орд. Препоручаєся купувати новонапечатанный Часословъ.

Ставропигійскій Институтъ донѣсь тутъ, що нове выданье „Часослова“ уже укѣнчене и продаєся въ переплетѣ по цѣнѣ 10 злр., а брошуро-

ванный по цѣнѣ 8 злр. О томъ повѣдомляея Вч. Духовенство съ препору-
рученемъ, купити речену книгу для церкви, которѣ ей потребуютъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ дня 8. Цвѣтня 1889.

Ч. 26.

Ч. 1487 — Подаея до вѣдомости Вч. Священства отворенъе новой лѣчницѣ бесплатно
въ Львѣвъ.

Зарядъ ново-отвореной лѣчницѣ бесплатно въ Львѣвъ — повѣдо-
мивъ пѣдъ днемъ 9. Лютого т. р. тутейшу Митроп. Консисторію, що дня 15.
Сѣчня т. р. отвореною зѣстала въ Львѣвъ при улицѣ Сикетуской Ч. 31 —
„Обща лѣчница бесплатна“, где приходячимъ убогимъ хорымъ удѣляноу
буде бесплатно порада лѣкарска, а взглядно и помѣчь операційна.

Въ лѣчницѣ той ординуютъ слѣдующі лѣкарѣ:

Д-ръ Еберсъ, Глюзинскій, Янда, Писекъ, Соханскій, Вичковскій,
Барончъ, Гостыньскій, Зѣмбицкій, Былицкій, Фестенбургъ, Стройновскій,
Князьбодуцкій, Вахтель, Коссакъ и Фухсъ.

Въ недѣли и дни праздничній лѣчница есть замкнена.

Тое подаея до вѣдомости Вч. Священства въ цѣли поученъя въ
поодинокихъ случаяхъ недужныхъ убогихъ прихожанъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, 8. Цвѣтня 1889.

Ч. 27.

Обвѣщенъе конкурсове.

Росписуея на конкурсъ:

Ч. 2468. Посада I-го Проповѣдника при Митроп. Архікатедраль-
ной Церквѣ св. ВМЧ. Георгія въ Львѣвъ съ речинцемъ
до 25 Мая 1889.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1889.

ХРОНИКА.

Письменну признательность Митр. Консисторіи за ревне и успѣшне преподаванъе въ
школахъ науки религіи получили 00.:

- Ч. 8288|88. Климентій Соневицкій сотр. въ Гвятицѣ вел.
Ч. 8451|88. Іоаннъ Гургаль сотр. въ Золочевѣ,
Ч. 9023|88. Теодоръ Дикій парохъ въ Мартыновѣ,
Ч. 168. Александръ Заридкій парохъ въ Турю вел.
Ч. " Христофоръ Бобикевичъ парохъ въ Дѣдушицахъ малыхъ,
Ч. " Іосифъ Нижанковскій парохъ въ Дѣдушицахъ вел.

Ц. к. Рада шкѣль. кр. удѣлила похвальній декреты 00.:

- Ч. 1897. Іоанну Роздольскому пароху въ Берлинѣ,
Ч. " Юліану Мандычевскому пароху въ Вѣлянцахъ,
Ч. " Теодозію Ефиновичу пароху въ Попѣвцахъ.

В в е д е н і й 00.:

- Ч. 2067. Николай Бѣлецкій яко завѣд. Гольня, дек. Кал.
Ч. 2152. Володимиръ Розлуцкій яко завѣд. Дытятива, дек. Подг.
Ч. 2329. Іоаннъ Гвятичскій яко парохъ Стывявы, дек. Стрыйск
Ч. 2358. Антовій Захаріевичъ яко сотр. Сушна, дек. Холоев.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 637. На Голобутѣвъ: 1. Іосифъ Бандыра, 2. Петръ Шанковскій.
Ч. 647. На Хмелѣвку: 1. Іосифъ Реваковичъ, 2. Антоній Рудницкій, 3. Іоаннъ Ду-
днѣвскій; — въ списѣ Павелъ Филиповскій, Іеронъ Кмицкевичъ, Климентій
Соневицкій. Михаиль Свѣтовскій и Теодоръ Цегельскій.
Ч. 1294. На Вишнѣвъ: 1. Емиліанъ Левицкій, 2. Павелъ Филиповскій, 3. Евгений Ля-
ховичъ; — въ списѣ Юліанъ Бачинскій и Юліанъ Галькевичъ.
Ч. 1675. На Шшкѣвцѣ: 1. Ерастъ Персецкій, 2. Евгений Ляховичъ.
Ч. 1676. На Перезовець: 1. Юліанъ Бачинскій, 2. Іоаннъ Залескій.
Ч. 1802. На Лютовиска: Евгений Ляховичъ самъ одинъ.
Ч. 1803. На Завой: 1. Емиліанъ Целевичъ, 2. Петръ Чекалюкъ, 3. Петръ Петрицкій.
Ч. 1816. На парохію при церквѣ св. А.А. Петра и Павла въ Львѣвъ: 1. Евстахій Ме-
руновичъ, 2. Григорій Словицкій, 3. Іоаннъ Макаревичъ; — въ списѣ: Ипо-
литъ Богачевскій, Николай Сѣчельскій, Сильвестеръ Лепкій, Іеронъ Алексе-
вичъ, Константинъ Ярымовичъ, Іоаннъ Гургаль, Айталь Билевичъ и
Теофилъ Коблявскій.

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи 00.:

- Ч. 1998. Луки Бобровача на душпаствърство при голов. больницѣ въ Львѣвъ,
Ч. 2086. Михавла Свѣтенского на Медыню,
Ч. 2212. Іоанна Венгриновича на Ходовацю.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаея на кан. институціи 00.:

- Ч. 2021. Антовія Ульваньского на Чернушовичи,
Ч. " Владислава Сельского на Лукавицю.

До институції завбаваній ОО.:

- Ч. 329. Іосифъ Шанковскій на Чанижъ,
Ч. 473. Северинъ Борачокъ на Бѣлквцѣ.

Канон. институції получили ОО.:

- Ч. 2019. Іоаннъ Токаръ зъ Пѣдгайчикъ на Вишневецкѣ,
Ч. 2164. Валеріанъ Харламповичъ зъ Ясеновецъ на Завидовичи,
Ч. 2165. Филипъ Пелехъ зъ Черешина на тую же парохію,
Ч. 2337. Юліанъ Галькевичъ зъ Лукавиць вжи. на парохію Стрѣлквѣ,
Ч. 2388. Іосифъ Шанковскій зъ Олексичъ на Чанижъ.

Митроп. Консисторія надала стипендіи и вставилась до в. ц. н. Намѣстн. о затвер-
джене тыхъ же:

- Ч. 1296. зъ фундаціи имени Михайла Бѣлецкого по 150 зр. рѣчно — Нестору Пшепорскому
ученику VII кл. и Василію Лопатынскому учен. II кл. ц. в. акад. гимназій
Львѣвской.

Ж е р т в ы:

Ч. 8960 88. Вч. Городецкій урядъ деканальный приславъ на св. мѣстця въ Палестинѣ от:	
парохіи Верещицѣ	2 зр. — кр.
" Вешенка мал.	2 " — "
" Вешенка вел.	1 " 4 "
" Галычавѣвъ	2 " 25 "
" Завидовичи	— " 96 "
" Курники	2 " — "
" Лозина	1 " 60 "
" Старыска	2 " 21 "
	разомъ 14 зр. 6 кр. а. в.

- Ч. 1321. О Тома Березовскій парохъ въ Дубравцѣ, на фондъ оглашенныхъ 1 зр. — кр.
Ч. 1380. О. Петръ Дольницькій парохъ Станиславчика, на Дѣвоче воспы-
талище въ Львовѣ . . . . . 10 " — "
Ч. 1381. О. Іоаннъ Балтаровичъ парохъ въ Лядычинѣ на втору городеку
церковъ въ Львовѣ . . . . . 2 " — "
Ч. 2074. Впр. О. крыл. Іосифъ Кобылявскій парохъ Архикатедр. на
фондъ неопитѣвъ . . . . . 1 " — "
Ч. 2075. Тойже на Дѣвоче воспиталище въ Львовѣ . . . . . 1 " — "
Ч. 2076. Безименный благодѣтель на Дѣвоче воспиталище въ Львовѣ . . . . . 1 " — "

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 2023. Іоаннъ Туркевичъ парохъ Соколовки померъ дня 5 Марта 1889.
Ч. 2136. Николай Стефановичъ парохъ въ Ляшковѣ померъ дня 6 Марта 1889.
Души ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Кляра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Цвѣтня. 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 15. Мая.

Ч. V.

Ч. 28.

Ч. 222|орд. Препоручаея Беч. Клирови Архідицезальному пренумерованье часопися „Vaterland“.

Выходяча въ Вѣднн часописъ „Vaterland“ достойна есть особенной уваги и пѣддержки изъ стороны всего католического австрійского Кляра, изъ взгляду, що она весьма ревно заступае интересы св. Церкви, що въ нынѣшнихъ часахъ, коли антицерковна и антихристіянска прасса такъ значителный розмѣры прибрала, а тымъ самымъ весьма могуще вліяніе на масы жительство развинула, тымъ пожаданѣйшимъ а даже необходимо потребнымъ омазуеся.

Препоручаея прото речена часописъ и нашоу Вч. Клирови, при чѣмъ саявляеся, що администрація ей намѣряе бѣтъ 1 Листопада т. р. розмѣры часописи значително розширити, такъ що она буде выходити въ форматѣ и збемѣ великой газеты вразъ съ вечернымъ додаткомъ (Abendblatt); пренумерата же установлена сорозмѣрно не высока, бо выносити буде рѣчно 24 здр. а. в. съ почтовою доставкою въ цѣлой монархіи.

Кто намѣреть буде туюже розширитися маючу часописъ бѣтъ 1 Листопада т. р. пренумеровати, счоче до кѣнця Мая т. р. зголоситися впростѣ до

адміністраціи пбдъ адресою: An die Administration des „Vaterland“ in Wien III. Bez. Kollergasse Nr. 9.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львбвъ, дня 13. Цвѣтня 1889.

Ч. 29.

Ч. 317/орд. Преноручаея газета для народа „Посланикъ“, яко на религіійной пбдставѣ издавана — и завываютея всѣ Вч Душпастырѣ, щобы противобѣствовали розширенью межи народомъ газетъ вѣрѣ или Церквѣ Христовой протививнѣхъ.

Къ наибольшому сожалѣнію дотеперѣшній нашій газеты для народа призначеній и вже межи народомъ розширеній, нишуть въ духу и вѣрѣ и Церквѣ Христовой протививнѣхъ або хотъ не все въ прихильнѣхъ. Якъ межи иншими газета „Батькбвщина“ не давно поучовала нарбдъ, що „просвѣщеній люде прійшли вже теперъ до того пбзнанья, що кожда вѣра, хотьбы и не христіянська, все одно“ — то значить, що вѣра Христова а съ нею всѣ инші вѣроисповѣданья, суть фалшиві; и зновъ пбддавала народови гадеу таяжъ газета, що „може перейти на иншу вѣру“, а им. „на штунду, котора вже и такъ межи Русинами на Украинѣ розширилася и тамъ нарбдъ обходится безъ Священникбвъ и безъ церквей.“

Но и яке безмѣрне зло есть въ тѣмъ! Насампередъ зневажаея дѣло Боже наибольше — дѣло наибольшой, нескбдченной, всѣ гадки людскій перевысшаючої и правдиво божей любви якъ и неуграниченого милосердія Г. Бога для насъ въ христіянствѣ намъ явленого. А потому побуджуея нарбдъ нашъ и выставляея на небезпеченство утраты вѣры, черезъ сомнѣнія религіійной або и цѣлковите безвѣріе, и такъ бдоймаея ему найпершій и необходимый фундаментъ спасенія вѣчного, а наветъ на сѣмъ свѣтѣ, если безвѣріе и въ масы люду ввбйде, очевидно нѣчо иншого, якъ лишь совершенна погибель людскости наступити мусить.

Впрочѣмъ зарбно суть также злій и шкодливій газеты, которій пишуть въ духу, хотъ не вообще вѣрѣ христіянской, але спеціально Церквѣ католическбй протививнѣхъ або неприклоннѣхъ. Бо вѣра Христова не може бути инакше якъ лишь въ Церквѣ Христовой, котора ино одна може бути правдива (якъ и восточна бдѣлена церковь визнае: „вѣрую во едину Церковь“); а если католическа Церковь товъ единовѣ правдивовъ Церквовъ Христововъ не есть, то и жадна инша нѣ — и такъ упадае тогды и само христіянство. И не лишь нѣгде инде нема тон полноты дарбвъ, тыхъ безмѣрныхъ богатствъ и ласкъ Божихъ, яки суть въ правдивбй Церквѣ Божбй католическбй, но и вообще всѣ инші вѣроисповѣданья окрбмъ вѣры христіянско-католической могутъ лишь въ певныхъ обстоятельствахъ и до часу удержатися; усуньмо Церковь католическу то тогды будутъ правдиві слова „Батькбвщины“, же „просвѣщеній люде прійшли вже до того пбзнанья, що кожда вѣра все одно“ т. е. що жадне вѣроисповѣданье фундаменту правды не мае. И якъ злій есть роздѣлъ христіянъ бтъ единой правдивой Церкви Христовой, и яке велике есть зббршенье свѣтове въ тѣмъ, тое видимъ также

изъ два разы повтореныхъ слбвъ послѣдной Архіерейской молитвы Г. І. Христа при тайной вечери: „Да вси едино будутъ; якоже Ты Отче, въ мнѣ, и Авъ въ Тебѣ, да и тѣи въ Насъ едино будутъ: да и мѣръ вѣру иметь, яко Ты Мя послалъ еси.“

Коли отже въ одной стороны газеты недоброго религіійного духа такъ дуже злій суть и гибельній; въ другой же стороны нарбдъ нашъ, пробужденній черезъ житье конституційне и въ просвѣтѣ поступаючій, доконче корму духовного вообще, а въ осбенности также газетъ потребуе; то зъ того явно есть, якъ дуже желательній суть газеты въ добрѣмъ религіійномъ духу для народа выдаваній. А понеже власне теперъ появився „Посланикъ“, газета для народа на пбдставѣ христіянско-католическбй редагована, длятого Митрополитальный Ординаріятъ вызвае все Всечест. Священство, щобы газету тую предплатовѣ и по можности также отвѣтными дописями вспоминало и о розширенье тойжъ газеты межи народомъ по всей можности старалося. Предплата стоить бтъ 1-го Цвѣтня до кбнця сего року 1 злр. 50 кр.; адресъ есть: Веч. Левъ Джулиньскій, гр. кат. парохъ, Лапшицъ, почта Бережаны.

Заразомъ вызваютея всѣ Веч. Душпастырѣ въ имени того страшного отвѣта, которій въ протививнѣхъ разѣ на судѣ Божбмъ за души имѣ повѣреній зложити бы мусѣли, щобы всякими воможными средствами противобѣствовали розширенью межи народомъ газетъ писаныхъ въ духу, вѣрѣ Христовбй або Церквѣ католическбй протививнѣхъ або неприклоннѣхъ.

Наконецъ перестерѣгаютея Веч. Священники при сей способности, щобы пбсля общихъ правилъ моральной и самі встримовалися бтъ читанья газетъ и инныхъ дѣлъ недоброго религіійного духа, кромѣ важной причины (а въ данбмъ разѣ и позволенья Ординаріята) та и тогды лишь съ уживаньемъ належитыхъ осторожностей такі письма читати можна, им. чувати треба, уважати на надаряючійся покусы, молитися и Г. Бога о помбчь просити. Если щодень просити мусимъ: „И не введи насъ во искушеніе“ — то и не вбльно намъ самымъ выставлятися на покусы безъ достаточной причины и безъ належитыхъ осторожностей.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львбвъ, дня 25. Цвѣтня 1889.

Ч. 1.210. Завязываются в Вч. Душпастырѣ ниже наведенныхъ мѣстцевостей до безпрОВОЛОЧНОГО предложенья своему Урядови декан. статистическихъ выказовъ о книгахъ метрик. — а Всч. Уряды декан. до пришьнованья точного выполненья сего приказа и предложенья реченыхъ выказовъ въ означенѣмъ речинци.

Митропол. Консисторія выдала еще пѣдѣ днемъ 24 Лютого 1887 — Ч. 1.314 обѣзникъ, которымъ препоручила була всеѣмъ Вч. Урядамъ деканальнымъ, щобы рескриптомъ Выс. ц. к. Намѣстничества зъ дня 15 Лютого 1887 — Ч. 7.264 тутъ заудѣлене роспорядженье Выс. ц. к. Министерства внутреннихъ дѣлъ зъ дня 17. Сѣчня 1887 — Ч. 22.568 дотычно выказовъ книгъ метрикальныхъ — всеѣмъ метрики ведучимъ Душпастырямъ заудѣлили и тыхъ же до точного выполненья всеѣхъ тамъ наведенныхъ и въ нарочно къ тому составлену таблицю вписатися маючихъ вопросовъ завѣзвали, а такъ спорядженіи и надѣсланіи выказы до 30 Марта 1887 Митрополит. Консисторіи предложили.

Понеже однакъ пѣсля доноса ц. к. статистичной центральной Комисіи зъ дня 19. Сѣчня 1889 — Ч. 787 многіи Душпастырѣ жадного выказа не предложили, многіи же выказы не точніи составили, такъ що оказуеся бракъ тыхъ выказовъ изъ слѣдующихъ мѣстцевостей:

- I. *Деканатъ Бережанскій*: 1. Козѣвка, 2. Криве, 3. Лѣсники, 4. Лабшинь, 5. Ольховець, 6. Золочѣвка.
- II. *Деканатъ Бобрецкій*: 1. Глѣбовичи свѣрскій, 2. Глѣбовичи великій.
- III. *Деканатъ Бродскій*: Черниця.
- IV. *Деканатъ Городецькій*: 1. Дубровиця, 2. Городокъ, 3. Керниця, 4. Любѣнь, 5. Мшана.
- V. *Деканатъ Залозецкій*: 1. Колѣвъ, 2. Мильно, 3. Пѣдкамень, 4. Попѣвъ, 5. Шишкѣвъ, 6. Тростянецъ великій.
- VI. *Деканатъ Збаржскій*: 1. Гнилицъ великій, 2. Гнилицъ маліи.
- VII. *Деканатъ Зборѣвскій*: Мшана.
- VIII. *Деканатъ Калущскій*: Мостище.
- IX. *Деканатъ Львѣско-городскій*: 1. Парохія при закладѣ карнѣмъ мужчинъ, 2. Душстаровництво при закладѣ карнѣмъ инквизитѣвъ, 3. Голоско, 4. Лѣсеничи, 5. Скнилѣвъ.
- X. *Деканатъ Львѣско-загородскій*: Гряда.
- XI. *Деканатъ Нараевскій*: 1. Чемеринѣвъ, 2. Краснопуца, 3. Войтѣховичи, 4. Вербѣвъ.
- XII. *Деканатъ Олескій*: 1. Пѣдгорцѣ, 2. Пѣдлѣсе.
- XIII. *Деканатъ Перегінскій*: Майданъ (прилученный до Прислупъ).
- XIV. *Деканатъ Подгаецкій*: 1. Новосѣлка куть, 2. Новосѣлка ленчъ.
- XV. *Деканатъ Рогатинскій*: 1. Бурштынъ, 2. Яблонѣвъ, 3. Межибѣрцѣ.
- XVI. *Деканатъ Скалатскій*: Скалатъ старый.
- XVII. *Деканатъ Сколѣскій*: 1. Хащованье, 2. Хутаръ, 3. Гребенѣвъ.
- XVIII. *Деканатъ Стрыйскій*: 1. Долге, 2. Дулибы, 3. Голобутѣвъ, 4. Лукавица выжна, 5. Пѣдгорцѣ.
- XIX. *Деканатъ Уневскій*: Ольшаниця.
- XX. *Деканатъ Ходорѣвскій*: 1. Ляшки гѣрніи, 2. Пѣдкамень, 3. Залесцѣ.
- XXI. *Деканатъ Холоевскій*: 1. Николаѣвъ, 2. Полове, 3. Середопѣльцѣ.

XXII. *Деканатъ Щирецкій*: 1. Бродки, 2. Хоросно, 3. Черешинь, 4. Дмитръе, 5. Добряны, 6. Гуменецъ, 7. Красѣвъ, 8. Милошовичи, 9. Мостки, 10. Наварія, 11. Оброшинь, 12. Поляна, 13. Поршина, 14. Пустомыты, 15. Сихѣвъ, 16. Солонка, 17. Сорѣки, 18. Ставчаны, 19. Щирецъ, 20. Толѣвъ, 21. Волѣвъ и 22. Жиравка.

Протое умѣщаютъ ся тутъ поновно вопросы поставленіи въ своемъ часѣ ц. к. статистичновъ центральновъ комисіевъ въ такъ званѣмъ: „Fragebogen“.

Ad 22.56 | 887.

Fragebogen.

1. Wie weit reichen die in Verwahrung des Matrikenführers befindlichen Matriken (Tauf-Trauungs-Sterberegister gesondert) in ununterbrochener Reihenfolge zurück?

2. Für welche Zeitperioden befinden sich ausserdem noch Matrikenbücher (Tauf-Trauungs-Sterberegister gesondert) in der Verwahrung des Matrikenführers?

3. Für welche Orte, welche dormalen nicht mehr zum Gebiete der Seelsorgestation des Matrikenführers gehören, befinden sich noch Matrikenbücher (Geburts-Trauungs- und Sterberegister gesondert) in Verwahrung des Matrikenführers und für welche Zeitperioden?

4. An welchen Orten (Seelsorgestationen) befinden sich ausserdem noch ältere auf das Gebiet der Seelsorgestation des Matrikenführers bezügliche Matriken (Tauf-Trauungs- und Sterberegister gesondert) und für welche Zeitperioden?

5. In wie weit können, die sub 1—4 angeführten Matriken als vollständige Verzeichnisse der im Gebiete der Seelsorgestation vorgefallenen Geburten, Trauungen und Todesfälle angesehen werden?

и зывають ся всеѣ Вч. Душпастырѣ выше наведенныхъ мѣстцевостей, щобы вопросы поставленіи въ такъ званѣмъ: „Fragebogen“ въ нарочно къ тому составитися маючу таблицю вписали и на ти же якъ найточнѣйшій дали отвѣты, а такъ составленный выказъ безпрОВОЛОЧНО своему Урядови деканальному переслали; — Всч. же Урядамъ деканальнымъ поручаеся точне и скоро выполненье сего приказа допильновати и реченіи выказы изъ всеѣхъ наведенныхъ мѣстцевостей въ речинци до 20. Червня с. р. тутъ безусловно предложити. При тѣмъ примѣчаеся, що ц. к. статистична центральна Комисія заявила желаніе, щобы выказы ти въ нѣмецкомъ языкѣ були составленіи.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консисторіи.

Льѣвъ, 4 Мая 1889.

Ч. 3.212. Взымають ся поновно Вч. Душпастырѣ до уплаты належитости за: „Львівско-Архієпархіальній Вѣдомости.“

Понеже и до теперъ еще многіи Всч. Душпастырѣ залагають съ предплатою на: „Львівско-Архієпархіальній Вѣдомости,“ хотя речинець до уплаты тоиже на 1. Марта с. р. бувъ выначеный, то умѣщаеся въ Хроникѣ тогоже Числа выказъ всѣхъ надбславленныхъ предплату, и взымаются съ покликкомъ на роспоряженъе Митроп. Ординаріята въ дня 20. Сѣчня 1889 Ч. 47 всѣ Всч. Парохи, Завѣдатель парохій и экспонованіи Сотрудники залагаючи доси еще съ тою предплатою, щобы предплату въ квотѣ 1 зр. 50 кр. а. в. безпроволочно найдалше але до 30. Червня с. р. тутъ надбслали.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 4. Мая 1889.

Ч. 32.

Ч. 3511. Вызначаеся речинець до испита конкурсового.

Яко речинець для испита конкурсового парохіального признаются дни 25. и 26. Червня н. с. 1889.

Получившіи соизволенъе поѣддатися такому испитови мають явитися передъ 8 годинию рано дня 25. Червня с. р. въ сали засѣданій консистерскихъ, где выказавшія такимъ же позволенъемъ впишуть свой имена на пригитованомъ въ той цѣли листѣ.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. Мая 1889.

Ч. 33.

Обвѣщенъе конкурсове.

Митропол. Консистерія росписуе на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

- а) поѣдъ днемъ 13. Цвѣтня 1889 съ речинцемъ до 8 Червня 1889:
- Ч. 2981. Бережницю, дек. Стрыйского, наданья приватного.
- б) поѣдъ днемъ 25. Цвѣтня 1889 съ речинцемъ до 20 Червня 1889:
- Ч. 3050. Жиравку, дек. Щирецкого, право наданья прислуге провизорамъ мѣстцевой Церкви.
- Ч. 3124. Войнилѣвъ, дек. Калушского, наданья приватного.
- в) поѣдъ днемъ 9. Мая 1889 съ речинцемъ до 3. Липня 1889:
- Ч. 3451. Надѣтчи, деканата Роздольского, наданья фундаціи Станислава гр. Скарбка.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

У м ѣ щ е н ь я.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 2221. Левъ Горалевичъ завѣд. Петранки въ Олексичахъ дек. Стрыйск.
 Ч. 2359. Миронъ Гуглевичъ сотруд. Городка въ Жиравцѣ дек. Щирец.
 Ч. 2389. Владиміръ Ганицкій зав. Завидовичъ въ Отыневичахъ дек. Ход.
 Ч. 5562. Романъ Чаровскій парохъ Ходачкова малого зрезингованій зъ сея парохіи получялъ декретъ на завѣд. Стратына дек. Нараевского.
 Ч. 2654. Аполоній Крохмалюкъ сотр. въ Кадлубискахъ дек. Бродского завѣд. тамже.
 Ч. 2940. Михайлъ Фопись прив. сотр. въ Войнилѣвъ дек. Калушского зав. тамже.
 Ч. 3367. Ксенофонъ Сосенко прав. сотр. Солонки дек. Щирец. завѣд. тамже.
 Ч. 3396. Владиміръ Лотоцкій завѣд. Ольховца въ Кабарѣвцахъ дек. Зборѣвского.
 Ч. 3397. Стефанъ Лежогубскій завѣд. Лѣвнякъ въ Ольховцы дек. Бережаньского.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 2561. Владиміръ Шенкирикъ сотр. Ходачкова мал. въ Дычковѣ дек. Терноп.
 Ч. 2581. Витольдъ Билинскій сотр. Романова въ Стратынѣ дек. Нараев.
 Ч. 2958. Илія Лагола новопост. пресв. сотруд. прив. въ Романовѣ дек. Бобр.
 Ч. 3004. Левъ Курмановичъ новопост. пресв. прив. сотр. въ Гвишчу дек. Подгаец.
 Ч. 3020. Іоаннъ Гомовскій, сотр. въ Галичу, (принятый изъ Станиславской дієцезіи) сотруднич. въ Перегінску.
 Ч. 3182. Николай Кукуруда новопост. пресв. прив. сотр. въ Пустомытахъ дек. Щирец.

В в е д е н ь я ОО.:

- Ч. 2493. Іосифъ Фодисъ яко завѣд. Ляшкова дек. Ходоев.
 Ч. 2510. Александръ Юрикъ яко парохъ Стѣльска дек. Розд.
 Ч. 2573. Антоній Желеховскій яко парохъ въ Подгайцахъ дек. Стрыйского.
 Ч. 2607. Адамъ Марковскій яко завѣд. Илова дек. Розд.
 Ч. 2608. Іоаннъ Севдецкій яко сотр. въ Золотникахъ дек. Теревельского.
 Ч. 2609. Іоаннъ Топольницкій яко завѣд. Соколѣвки дек. Олеск.
 Ч. 2610. Алекс. Левецкій яко сотр. въ Олеску.
 Ч. 2611. Михайлъ Гарбачевскій яко зав. Бѣлого дек. Нараев.
 Ч. 2615. Іоаннъ Токаръ яко парохъ Вишневецка дек. Терев.
 Ч. 2624. Володиміръ Ганацкій яко завѣд. Отыневичъ, дек. Ходорѣв.
 Ч. 2745. Ангелій Долинскій яко зав. Яхторова дек. Увѣского.
 Ч. 2756. Николай Демчишинъ яко завѣд. Подгайчикъ дек. Увѣск.
 Ч. 2811. Юліанъ Галькевичъ яко парохъ Стрѣлкова дек. Стрыйск.
 Ч. 2811. Диматрій Ксіонжекъ яко завѣд. Лукавицѣ дек. Стрыйск.
 Ч. 2835. Юстынъ Чухаровскій яко сотр. Городка.
 Ч. 2873. Іоаннъ Глодзисьскій яко завѣд. Ясеновецъ дек. Золочѣвского.
 Ч. 2903. Миронъ Гуглевичъ яко завѣд. Жиравки дек. Щирецкого.
 Ч. 2904. Валеріанъ Харламовичъ, яко парохъ Завидовичъ дек. Городец.
 Ч. 2942. Порфирій Руденскій яко парохъ Петранки дек. Калушск.
 Ч. 2995. Левъ Горалевичъ яко завѣд. Олексичъ дек. Стрыйск.
 Ч. 2996. Аполлиарій Крохмалюкъ яко завѣд. Кадлубовскъ дек. Бродского.
 Ч. 3068. Іосифъ Шанковскій яко парохъ Чанижа дек. Олеск.
 Ч. 3471. Іоаннъ Гомовскій яко сотруд. въ Перегінску.

Увѣльненій ОО.:

- Ч. 2511. Іоаннъ Токаръ отъ парохіи Подгайчикъ.
 Ч. 2522. Володиміръ Ганицкій отъ завѣд. Завидовичъ.
 Ч. 2607. Іоаннъ Топольницкій отъ сотр. въ Олеску.

- Ч. 2608. Николай Демчанинъ бгъ сотруд. въ Золотникахъ.
 Ч. 2615. Іоаннъ Сендецій бгъ завѣд. Вишневича.
 Ч. 2621. Іоаннъ Сухаровскій бгъ завѣд. Отыневичъ.
 Ч. 2623. Василій Молчко бгъ сотруди. въ Сушѣ.
 Ч. 2736. Іоаннъ Іоаннъ Глодзинскій бгъ завѣд. въ Чаняжи.
 Ч. 2757. Миронъ Гуглевичъ бгъ сотр. въ Городку.
 Ч. 2790. Аватолій Долнскій бгъ сотр. въ Перегннску.
 Ч. 2811. Юліянъ Галькевичъ бгъ завѣд. Лукавицъ.
 Ч. 2811. Димитрій Ксіонжекъ бгъ завѣд. Стрѣлкова.
 Ч. 2873. Валеріянъ Харламповичъ бгъ парохіи Ягнбвцъ.
 Ч. 2891. Іосифъ Шанковскій бгъ завѣд. Олексичъ.
 Ч. 2903. Порфирій Руденскій бгъ парохіи Жиравка.
 Ч. 2942. Левъ Горалевичъ бгъ завѣд. Петранки.

Въ пропозиціи умѣщени ОО.:

- Ч. 1674. На Шельпаки: 1. Симеонъ Конопка, 2. Іларій Рейтаровскій, 3. Іоаннъ Дудинскій — въ списѣ Владимиръ Голнатыи, Климентій Сопевничій и Александръ Мироновичъ.
 Ч. 1800. На Высоу: 1. Іосифъ Бандыра, 2. Павло Козюкъ, 3. Димитрій Сялековичъ.
 Ч. 2100. На Журавно: 1. Іларій Гомовскій, 2. Юліянъ Бачанскій, Іоаннъ Зальскій.
 Ч. 2450. На Устьѣ: Ромуальдъ Фицаловичъ самъ одинъ.
 Ч. 2451. На Яленковатѣ: Климентій Росицкій самъ одинъ.
 Ч. 2452. На Отыневича: 1. Корнелій Мандычевскій, 2. Иполитъ Штогрнаъ, 3. Василій Виняцкій; — въ списѣ: Іоаннъ Макаревичъ, Дометій Бородайкевичъ, Володимиръ Долнскій, Михаилъ Бачинскій, Викторъ Соколовскій, Лука Ярымовичъ, Петръ Савчинскій, Атанасій Юркевичъ, Іоаннъ Дудинскій, Александръ Темничій, Павелъ Козюкъ и Корнелій Дудыкевичъ.
 Ч. 2523. На Янбв; 1. Іларій Курбасъ, 2. Теофилъ Лавровскій, 3. Геронъ Кмицкевичъ — въ списѣ: Михаилъ Свѣтенскій и Александръ Мироновичъ.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 2099. Николай Бѣлецкій на Голынь, дек. Калужского.
 Ч. 2589. Іосифъ Реваковичъ на Хмелбвку, дек. Терѣб.
 Ч. 2692. Діоннвій Заневичъ на Городыславича дек. Бобр.
 Ч. 2747. Корнелій Мандычевскій на Отыневича дек. Ходор.
 Ч. 2841. Павелъ Филиповскій, на Гозѣвѣ, дек. Болеховск.
 Ч. 2937. Евгений Ляховичъ на Лютовице, дек. Залоз.
 Ч. 2938. Ерастъ Перфецкій на Шышкбвцъ, дек. Залоз.
 Ч. 2939. Левъ Горалевичъ на Пеняки дек. Залоз.
 Ч. 3080. Андрей Яворскій на Борусбв, дек. Бобр.
 Ч. 3193. Ромуальдъ Фицаловичъ на Устьѣ дек. Ровд.
 Ч. 3241. Емиліянъ Целевичъ на Завбй, дек. Кал.
 Ч. 3362. Павелъ Козюкъ на Высоу дек. Бобр.
 Ч. 3450. Володимиръ Голнатыи на Шельпаки дек. Збар. (бгъ патрона Зелиньского Стан.)

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 2099. Николая Бѣлецкого на Голынь.
 Ч. 2127. Іоанна Зальского на Поляну.
 Ч. 2692. Діоннвій Заневича на Городыславича.
 Ч. 3037. Евг. Ляховича на Лютовице.
 Ч. 3038. Ераста Перфецкого на Шышкбвцъ.
 Ч. 3039. Льва Горалевича на Пеняки.
 Ч. 3193. Ромуальда Фицаловича на Устьѣ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на нан. институціи ОО.:

- Ч. 2393. Романа Чировского на Стратынь, дек. Нараев.
 Ч. 2393. Емиліяна Волянського на Ходачкбв малый дек. Тарноп.
 Ч. 2453. Ераста Перфецкого на Плетенича, дек. Нараев.
 Ч. 2524. Петра Шанковского на Голобутбв, дек. Стрыськ.
 Ч. 2934. Лука Бобровича на душпастврство при головной больницѣ во Львовѣ.
 Ч. 2959. Іоанна Венгриновича на Ходовицю, дек. Стрыськ.
 Ч. 3108. Іоанна Зальского на Поляну, дек. Щяр.
 Ч. 3109. Михаила Свѣтенского на Медыню, дек. Кал.
 Ч. 3164. Іосифа Реваковича на Хмелбвку, дек. Терѣб.
 Ч. 3217. Діоннвій Заневича на Городыславича, дек. Бобр.
 Ч. 3427. Корнелія Мандычевского на Отыневича дек. Ходор.
 Ч. 3480. Николая Бѣлецкого на Голынь дек. Кал.

До институціи завбзванй ОО.:

- Ч. 2378. Григорій Концевичъ на Лѣсники.
 Ч. 2392. Романъ Чировскій на Стратынь.
 Ч. 2392. Емиліянъ Волянскій на Ходачбв мал.
 Ч. 2524. Петръ Шанковскій на Голобутбв.
 Ч. 2618. Стефанъ Ложогубскій на Ольховецъ.
 Ч. 2934. Лука Бобровичъ на душпастврство при головной больницѣ во Львовѣ.
 Ч. 3217. Діоннвій Заневичъ на Городыславича.
 Ч. 3241. Емиліянъ Целевичъ на Завбй.

Канон. институціи получили ОО.:

- Ч. 2561. Емиліянъ Волянскій зъ Стратына на Ходачкбв мал.
 Ч. 2580. Порфирій Руденскій зъ Жиравки на Петранку.
 Ч. 2915. Іоаннъ Калинскій зъ Ямельницъ на тую же парохію.
 Ч. 2916. Владиславъ Сельскій зъ Лукавицъ на тую же парохію.
 Ч. 2917. Петро Шанковскій зъ Голобутова на тую же парохію.
 Ч. 3197. Григорій Концевичъ зъ Завоя на Лѣсники.
 Ч. 3352. Емиліянъ Чайковскій зъ Глубочка великого на тую же парохію.
 Ч. 3396. Емиліянъ Целевичъ зъ Кабаровець на Завбй.
 Ч. 3488. Николай Бѣлецкій зъ Голыня на тую же парохію.

Увбльненье бгъ испыту конкурсового на протягъ 6 лѣтъ получили ОО.:

- Ч. 2743. Теодоръ Стадникъ, сотр. въ Сушинѣ.
 Ч. 3151. Романъ Крыжановскій парохъ Корчяна.
 Ч. 3188. Лука Войтовичъ завѣд. Рожнева.

Позволенье пбддатисъ испыту конкурсовому въ найближшбмъ речинци получилъ О.:

- Ч. 2553. Михаилъ Левицкій сотр. въ Вербилбвцахъ.

Митропол. Консистерія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

- Ч. 2111. о плату зъ фонда религ. для прив. сотруд. въ Пустомытахъ.
 Ч. 2480. о даръ ласки для саящен. вд. Антонинны Базилевичъ.
 Ч. 3009. о плату зъ фонда ред. для прив. сотр. въ Гвильчу.

В. ц. н. Намѣстн. завѣдомило Митр. Консисторію, що выс. Министерство ассигновало плату для прив. сотр.:

Ч. 2994. Въ Кутахъ 300 зр. на протягъ одного року.

Ч. 3371. Въ Сѣвцѣ 300 зр. на протягъ одного року.

Принятый до тuteйшой гр. кат. генер. Семинаріи.

Ч. 2652. Александръ Джульскій на 1-ій рѣкъ св. Богословія.

Согласіе Мнтропол. Ординаріата на принятіе до монастыря Ч. св. Вас. Вел. въ Добромиліи заявлено:

Ч. 2984. Взглядомъ кандидатѣвъ Юліяна Лявнера, Петра Федорова и Іоанна Томяка.

До Ч. 3212. Предплату на „Львѣвско-Архіепархіальній Вѣдомости“ до теперъ надѣслали:

Изъ деканата Бережаньского. Вч. Уряды парохіальній: Въ Будыловѣ, Выбодовѣ, Городищу, Дубшу, Жуковѣ, Золочевцѣ, Козловѣ, Козовѣ, Козовцѣ, Конюхахъ, Кривѣмѣ, Лѣсникахъ, Ольховцѣ, Плотичѣ, Тавровѣ и Шибалинѣ.

Изъ деканата Бобрецкого. Вч. Уряды парохіальній: Въ Бакѣвцяхъ, Боршовѣ, Выспѣ, Глѣбовичахъ вел., Грыневѣ, Десятникахъ, Остаповичахъ, Перемышлянахъ, Стрѣлкахъ, Суходолѣ и Шоломынѣ.

Изъ деканата Болехѣвского. Вч. Уряды парох.: Въ Балчахъ подорожныхъ, Бубнищу, Говѣвѣ, Гшовѣ, Лѣсовичахъ, Розгѣрчу, Ростоксахъ, Содуковѣ, Тысовѣ и Чолганяхъ.

Изъ деканата Бродского. Вч. Уряды парох.: Въ Берлинѣ, Боратинѣ, Высоцку, Гаяхъ старобродскихъ, Голосковичахъ, Дубѣ, Кадлубискахъ, Конюшковѣ, Корсовѣ, Пониквѣ вел., Пониквѣ мал., Суховолѣ, Суходолахъ и Ясеновѣ.

Изъ деканата Буского. Вч. Уряды парох.: Въ Банюнинѣ, Буску, Грабовой, Дерновѣ, Дѣдаловѣ, Каменцѣ струм., Козловѣ, Ланахъ, Милатинѣ стар., Незвановѣ, Побужанахъ, Рукболтахъ, Рудѣ, Рѣневѣ, Соколѣ и Якимовѣ.

Изъ деканата Городецкого. Вч. Уряды парох.: Въ Вишневѣ мал., Городку, Домажерѣ, Лозивѣ, Малковичахъ, Повѣтнѣ и Страчу.

Изъ деканата Журавеньского. Вч. Уряды парох.: Въ Вишневѣ, Голешовѣ, Дубовцѣ, Дубравцѣ, Журавинѣ, Журовѣ, Любшѣ, Луцѣ, Мартиновѣ новѣмѣ, Протесахъ и Черневѣ.

Изъ деканата Залозецкого. Вч. Уряды парох.: Въ Батьковѣ, Вертельцѣ, Голубцѣ, Загѣрчу, Залозцяхъ нов., Звиженю, Кутышу, Лютовицѣ, Манаевѣ, Маркополи, Панаковцѣ, Пенякахъ, Поповцяхъ, Тростянцѣ и Чепеляхъ.

Изъ деканата Збаражского. Вч. Уряды парох.: Въ Гвилицѣ вел., Доброводахъ, Иванчанахъ, Клебановцѣ, Медыньи и Ступкахъ.

Изъ деканата Зборѣвского. Вч. Уряды парох.: Въ Бѣлоголовахъ, Грабѣвцяхъ, Зборовѣ, Кудышвцяхъ, Нуцу, Остаповцяхъ, Присовцяхъ и Ярчѣвцяхъ.

Изъ деканата Золочѣвского. Вч. Уряды парох.: Въ Белыцѣ, Годовѣ, Жуковѣ, Кальновѣ, Княжѣмѣ, Махѣвцяхъ, Плѣсняхъ, Почапахъ, Ремавѣвцяхъ, Скварявѣ, Сновичу и Стругинѣ.

Изъ деканата Калушского. Вч. Уряды парох.: Въ Берлогахъ, Голыву, Завадцѣ, Калушѣ, Каменьи, Краснѣмѣ, Кропавнику, Дзѣвнѣмѣ, Медынѣ, Перевозцѣ, Пѣдгоркахъ, Цѣйлѣ, Рѣвнѣ и Студнцѣ.

Изъ деканата Львѣвско-городского. Вч. Уряды парох.: Въ Голоску вел.

Изъ деканата Львѣвско-загородского. Вч. Уряды парох.: Въ Германовѣ, Запытовѣ, Зашковѣ, Миклашовѣ, Пѣдборцахъ, Рокитнѣ и Яенискахъ.

Изъ деканата Нараевского. Вч. Уряды парох.: Въ Бруховичахъ, Дунаевѣ, Дусановѣ, Клещѣвнѣ, Кореличахъ, Нараевѣ и Стрыганцяхъ.

Изъ деканата Олеского. Вч. Уряды парох.: Въ Боложиновѣ, Бужку, Гумни-свахъ, Заболотцяхъ, Кутахъ, Ожидовѣ, Переволочной, Пѣдгорцахъ, Пѣдлѣсью, Раженевѣ, Станиславчику, Топоровѣ, Турью, Цѣшкахъ и Чаивжи.

Изъ деканата Перегиньского. Вч. Уряды парох.: Въ Доляннѣ, Небыловѣ, Ольховцѣ, Прислуцьи, Раханнѣ, Славкахъ, Цѣневѣ, Явѣвцѣ и Ясенью долѣшаймѣ.

Изъ деканата Пѣдгаецкого. Вч. Уряды парох.: Въ Божиновѣ, Боковѣ, Голочу, Котузовѣ, Лявнинѣ, Марковой, Мужиловѣ, Новосѣлцѣ Кутѣ, Новосѣлцѣ Ленчѣ, Соновѣ, Товстобабахъ, Тростянцѣ и Увесью.

Изъ деканата Розатиньского. Вч. Уряды парох.: Болшѣвцѣ, Вербилѣвцяхъ, Конюшегахъ, Коростовичахъ, Кунашовѣ, Липицѣ гор., Пѣдгородью, Потоку, Пуятинцяхъ, Скоморехахъ старыхъ, Шумлянахъ Яблонѣвѣ и Юнашковѣ.

Изъ деканата Роздольского. Вч. Уряды парох.: Въ Бережинѣ корол., Верыньи, Волцневѣ, Демнѣ, Дроговижу, Жидачовѣ, Иванѣвцяхъ, Кѣвцѣ, Межерѣчу, Надѣтцяхъ, Николаевѣ, Роздолѣ, Розвадовѣ, Стѣльску, Угью и Пуцылѣвцяхъ.

Изъ деканата Скалатского. Вч. Уряды парох.: Въ Боргахъ мал., Буцыхъ, Глѣбовѣ, Грималовѣ, Дубѣвцяхъ, Калагаровцѣ, Кокошанцяхъ, Краснѣмѣ, Луцѣ мал., Овнѣ, Овѣховцѣ, Остапѣ, Рожневцахъ, Скалатѣ (мѣсто), Сорочку, Старомѣшчинѣ, Тов-стѣмѣ, Турѣвцѣ, и Хмельнегахъ.

Изъ деканата Скольского. Вч. Уряды парох.: Въ Коростовѣ, Лавчѣвнѣмѣ, Пѣдгородцяхъ, Смержѣ и Тухольцѣ.

Изъ деканата Стрийского. Вч. Уряды парох.: Въ Бережинѣ, Боратѣвцяхъ Волѣ долготуцѣй Дулибахъ, Лукавицѣ ѡвжной, Лукавицѣ ѡвжной, Любѣвцяхъ, Олексахъ, Пѣдгорцяхъ, Покровцяхъ, Стрию, Стынянѣ выжнѣ, Угерску и Ходовичахъ.

Изъ деканата Тарнопольского. Вч. Уряды парох.: Въ Байѣвцяхъ, Городищу, Должанцѣ, Драганѣвцѣ, Кивачѣ, Малашѣвцяхъ, Чернихѣвѣ и Шляхтинцяхъ.

Изъ деканата Теревовельского. Вч. Уряды парох.: Въ Вашневичку, Гумнискахъ, Дараховѣ, Зарванцѣ, Золотникахъ, Ковѣвцѣ, Ладичинѣ, Слободѣ, Соколовѣ, Суцинѣ, Теревовлѣ и Хмельнѣвцѣ.

Изъ деканата Уневского. Вч. Уряды парох.: Балучинѣ, Бортковѣ, Глинянахъ-заставѣ, Куровичахъ, Куткорѣ, Лагодѣ, Новосѣлкахъ загальничныхъ, Ольшаницѣ, Печевнѣ, Пѣдгаичнахъ, Полоничѣ, Полтвѣ, Сквиловѣ, Словитѣ, Станимирѣ и Фирлевцѣ.

Изъ деканата Ходорѣвского. Вч. Уряды парох.: Борнинцахъ Долиннахъ, Загоречку, Новоселцяхъ, Островѣ, Помонятахъ, Псарахъ, Русятцяхъ, Сугровѣ и Явчу.

Изъ деканата Холовского. Вч. Уряды парох.: Въ Завидчу, Лопатынѣ, Николаевѣ, Оплуцку, Половнѣ, Стремѣльчу, Сушнѣ и Холовѣ.

Изъ деканата Ширецкого. Вч. Уряды парох.: Въ Гуменцѣ, Жиравцѣ, Красовѣ, Милошовичахъ, Пустомытахъ, Солонцѣ и Соркахъ.

Крѣмъ того запренумеровали „Львѣвско-Архіепархіальній Вѣдомости“: Впр. Провинціалатъ Ч. св. В. В. въ 5 примѣр. и Ч. О. Іоаннъ Севдецкій 1 примѣр.

Ж е р т в ы :

а) на Дѣвоче Воспиталище во Львовѣ :

Ч. 2711.	О. Максимовичъ дефиціентъ изъ Станиславской Епархіи	1 зр.
Ч. 3222.	Всч. Перехинскій Урядъ, парохъ отъ тамошнихъ парохіанъ	2 зр.
Ч. 3335.	О. Теодоръ Дакій, парохъ въ Мартыновѣ	1 зр.
Ч. 3394.	О. Дмитрій Рубчакъ, парохъ въ Сѣховѣ	1 зр.

б) на святы мѣстца въ Палестинѣ :

Ч. 2361.	Всч. Роздольскій Урядъ деканальный отъ Всч. Душпаstryрей кондеканальныхъ	1 зр. 90 кр.
Ч. 3211.	Всч. Архикатедральный Урядъ порох. изъ складокъ въ церквѣ (на св. мѣстца и на мѣстн.)	9 зр.
Ч. 3223.	Всч. Перегинскій Урядъ пар.	2 зр.
Ч. 3392.	О. Дмитрій Рубчакъ, парохъ въ Сѣховѣ	2 зр.

в) на фондъ для неофитовъ :

Ч. 2187.	Всч. Роздольскій Урядъ декан. отъ Всч. Душпаstryрей кондеканальныхъ	2 зр. 90 кр.
Ч. 2712.	О. Іоаннъ Каратницкій, парохъ Солукова	50 кр.
Ч. 2839.	О. Дръ. Іосифъ Мѣльницкій, Вицеректоръ гр. в. ген. Семинаріи	2 зр.
Ч. 3046.	Всч. Архикатедральный Урядъ парох.	5 зр. 20 кр.
Ч. 3393.	О. Дмитрій Рубчакъ, парохъ въ Сѣховѣ	1 зр.

Н е к р о л о г і я .

- Ч. 2506. Константинъ Когуцкій, парохъ Кадлубискъ померъ дня 18 Марта 1889.
 Ч. 2691. Модестъ Хоминскій, парохъ Демнѣ померъ дня 25 Марта 1889.
 Ч. 2887. Теодоръ Мацѣлинскій, парохъ Войнилова померъ дня 2 Цвѣтня 1889.
 Ч. 3331. Іоаннъ Пачовскій, Парохъ Солонни, ювилять, померъ дня 23 цвѣтня 1889.
 Души ихъ поручаются молитвамъ Всеч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 15. Мая 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Президиумъ 25го Юнія 1889
(Ч. 79.)

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 15. Червня.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 3612. Завзымаея Всч. Уряды дек. до предложенія справозданья о мѣшанныхъ супружествахъ.

Съ покликомъ на распорядженье Митр. Ординаріята зъ дня 7. Весресня 1888 Ч. 601/орд. завзымаея поновно ти Всч. Уряды декан., которіи справозданья въ дѣлѣ мѣшанныхъ супружествъ еще не предложили, чтобы безприволочно поступили въ мысль выше реченого распорядженья.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 16. Мая 1889.

Ч. 35.

Ч. 3214. Взымають ся Всч. Настоятели всѣхъ деканатѣвъ до безприволочного надсланья закладающихъ таксъ канцелярійныхъ.

Покликаючися на гутейшій распорядженья зъ остатныхъ дѣтъ а именно зъ 15. Лютого 1887, Ч. 1012 и 6. Марта 1888 Ч. 1431 — Митрополитальна

Консistorія взымае Всч. Настоятельствъ деканатѣвъ — всѣ залягаючіи належитости канцелярійні такъ за минувшій рѣкъ якъ и за перше чвертьрочіе с. р. постыгати — и надѣслати безпроволочно до тутейшой Канцеляріи, — а тымъ самымъ ухилити излишну корреспонденцію въ томъ взглядѣ.

Отъ Митрополитальной Консistorіи.

Львѣвъ, дня 18. Мая 1889.

Ч. 36.

Ч. 3519. О типахъ календарскихъ и о вопросѣ выдаванья щорѣчного АЕпархіального типика.

Понеже въ нашихъ календаряхъ появляются различніи и межи собою суперечніи типики на отправу богослуженій, длытого Митр. Ординаріята видѣтся споводованымъ заявити, що Всч. Клиръ АЕпархіальный не мае ся тыхже типикѣвъ календарскихъ, безъ одобренія Ординаріята выданныхъ, держати, але стосоватися всегда до приписѣвъ нашихъ книгъ богослужебныхъ або нашихъ особно выданныхъ и одобренныхъ сочиненій типиковыхъ.

При томъ взымаются Всч. Настоятель деканатѣвъ, при ближайшѣмъ сборчику поддати подѣ нараду вопросъ, чи не булобы желательнымъ такъ для выгоды Ч. Священства якъ и для пожелаюи однообразности въ отправахъ: чтобы для всей АЕпархіи выдавался кожного року урядовый Митр. Ординаріятѣмъ апробованный типикъ на той рѣкъ, котрыйбы або разомъ съ шематизмомъ або особно, за отвѣтновъ оплатовъ всему Клиру розсылався.

О результатѣ той нарады мають Всч. Уряды декан. немедленно сюда донести.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. Мая 1889.

Ч. 37.

Ч. 3714. Подаеся подѣ зрѣду розвагу Вч. Клира Архідезального гадка Вч. Священства деканата Унѣвского взглядохъ основанья бурсы для сынѣвъ — сирѣтъ свящ., и взымаея всѣ Всч. Уряды деканальніи къ предложенью справозданъ въ томъ дѣлѣ.

Унѣвскій Урядъ деканальный внеслъ тутъ п. д. 11. Мая с. р. Ч. 163 предложенье, дословно содержанья слѣдующого: Сумніи поучають факта, що многіи сыны священнической пострадавшій въ дитинствѣ родичей, лишаются въ крайній нуждѣ — безъ воспитанья, стаются тягаремъ для родины у которой суть принужденій тулитися, а остаточно не дознаваючи потребной опѣки часто-густо попадаютъ на бездорожія и марятъ. Суть вправдѣ заве-

денія и бурсы, въ которыхъ подобніи сироты получаютъ приютъ и воспитанье, но все таки оказались доси ти еще недостаточными. Въ виду того поднеслъ О. Доманикъ, парохъ зъ Ляшокъ кор., на Сборчику дек. въ Станимирѣ дня 25. Цвѣтня с. р. отбувшѣмся гадку, чи не добре бы було, чтобы основати бурсу, въ которой бы исключю такы сыны-сироты священ., находили приютъ, опѣку и побирали науки отвѣтно до ихъ уздолженья? Но извѣстно що всякій заведенія потребуютъ фондѣвъ, прото собране кондек. Священство по долшій дискусиі надѣ поставленнымъ предметомъ ухвалило: подати повыше речене внесеніе подѣ вселаскавѣйшу розвагу и опѣку Всев. Митр. Консistorіи, и просити, благоволитъ Всев. Митроп. Консistorія завѣзвати весь Всч. Архідезальный Клиръ до предложенья своего въ поставленѣмъ предметѣ добромнѣнія, и въ данѣмъ разѣ той же Клиръ завѣзвати до складокъ на основанье сказаной бурсы, дальше вноситъ собране кондеканальне Священство, чтобы тая бурса була основаною въ Львѣвъ, такъ якъ тутъ суть различніи школы, въ которыхъ сироты могли бы отвѣтно до ихъ уздолженья побирати науки — и въ кѣнци проситъ, чтобы такъ основану бурсу Всев. Митроп. Консistorія благоволила подѣ свѣй исключный зарядъ вселаскавѣйше приняти.

Къ тому надѣславъ реченый Урядъ декан. добровѣльно на повышшу цѣль Священствомъ деканальнымъ зложенъ 17 зр. а. в., которъ Канцелярія Консistorіи въ депозитъ приняла и сообщивъ такожъ заявленье Пароха Глинчанъ Заставья О. Павла Бачиньского, що на случай принатія сего предложенья и въ жизнь введенія згаданой сирѣтской бурсы на коренный капиталъ зложить добровѣльно 100 зр. а. в.

Гадка въ томъ деканальномъ предложенью поднесена, непотребуе вправдѣ еще особенного захваленья; каждый бо застановляючіи надѣ несчастною долею нашихъ сирѣтъ священническихъ, въ реченѣмъ предложенью муситъ узнати цѣль красну и весьма благодѣтельную, которую осуществити конечно бы подобало. Поддае ону однако Консistorія всетаки подѣ зрѣду розвагу и розсмотрѣніе Всч. Клира Архідезального, въ чимъ согласне буде мнѣніе, а въ чимъ бы измѣна или усовершенье предложенья послѣдовати имѣло, такожъ якимъ способомъ можъ бы достаточный фондъ приобрести?

Отвѣтъ на тое споводуютъ Всч. Уряды декан. и сообщать той Консistorіи, дабы тая же въ данѣмъ разѣ приступити могла къ призволенью на собиранье доброохотныхъ подаяній, къ уложенью взглядохъ Статута и предложенью тогожъ къ затверженью в. Правительства.

Отъ Митрополитальной Консistorіи.

Львѣвъ, дня 23. Мая 1889.

Ч. 38.

Ч. 3823. Пошукуютъ ся метрики нисше наведенныхъ лицъ изъ родинъ Федоровичѣвъ, Геличинскихъ и Лозиньскихъ.

Бл. Г. Владиславъ Федоровичъ, властитель Окна отнеслъ ся до тутейшой Митроп. Консistorіи съ прошеніемъ о споводованье вышуканья ме-

трикъ крещенія, вѣнчанія и смерти слѣдующихъ лицъ изъ родия Федоровичѣвъ, Геличинскихъ и Лозинскихъ:

1. Маріи Геличинской или Гилечинской, жены священника Гавріила Федоровича бывшаго около 1770—1780 року приходника въ Стрѣлковѣ, деканата Стрѣлковаго или Болехѣвскаго, матери Андрея Федоровича, рожденнаго въ Стрѣлковѣ дня 2. Липня 1778; до св. крещенія державъ Андрея Федоровича священникъ Гилечинскій парохъ изъ Лѣщина. Тутъ ходитъ о томъ, чтобы довѣдаться, чи не бувъ сей Гилечинскій отцемъ или братомъ повышней Маріи, замужной Федоровичъ, и чи не называвъ ся Яковъ?

2. Аполлонія Лозинской, жены священника Іоанна Гриневича, пароха въ Гнилицяхъ великихъ, матери Розаліи Гриневичъ, жены священника Андрея изъ Жеребокъ. — Тутъ ходитъ о томъ, чтобы довѣдаться, чи были около 1800 року священники Лозинскіи? — где? — якъ имъ было на имя? и котораго изъ нихъ речена Аполлонія была донькою?

Если не въ метрикахъ, то може въ запискахъ священникѣвъ, въ публичныхъ и прыватныхъ актахъ и въ оповѣданяхъ старыхъ людей знайдуть ся где дотычнй слѣды.

Прійшовшій на такій слѣды изводятъ отнести непосредственно до Вѣд. Г. Владислава Федоровича (Оѣно — почта: Грималѣвъ) за що получить отвѣтнй гонораръ.

Препоручаея Веч. Духовенству заняться по возможности вышуканьемъ повышихъ датъ метрическихъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ дня 23. Мая 1889.

Ч. 39.

Ч. 3847. Поновляея распорядженъ Митроп. Ординарія зъ дня 25. Сѣчня т. р. Ч. 9151/1888 взглядомъ залучуванья листѣвъ платничихъ до дотычныхъ прошеній.

Хотяя доперва недавно, 60 п. д. 25. Сѣчня т. р. Ч. 9151/1888 (Вѣдом. Архіепарх. Ч. II, 11) оголошено было распорядженъ Митрополитальной Ординарія, о нововведеню Листѣвъ платничихъ и записникѣвъ деканальныхъ дотычно грошей получаемихъ по Урядамъ деканальнымъ; то дучилося вѣльнократно, що неуважаея на повыше распорядженъ, а именно, що вопреки постановленю т. 3. реченого распорядженья, такъ Пчт. ОО. Душпастырѣ не предлагаютъ при дотычныхъ прошеніяхъ своихъ Листѣвъ платничихъ, якъ такожъ и Веч. Уряды декан. незвертають увагы на сіе залишенъе.

По тому протое поводу заявляе Консистерія Митрополитальная, що на всякаго рода прошенія, при которыхъ кромѣ другихъ потребныхъ залучникѣвъ не знаходивъ бы ся еще залученъ и Листъ платничій просителя, взирати и таково увзляднати не буде.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Мая 1889.

Ч. 40.

Ч. 3898. Подаетея до вѣдомости Вч. Клира властине значенъе и поясненъе §. 5. статута Общества запомоги свящ. вѣдовъ и сирѣтъ въ Львѣвской гр. кат. Архіепархіи и взымають си всѣ Веч. Уряды деканальнй до точнаго поступованья посяя тогоже.

Ясныи естъ смыслъ §. 5. въ Статутѣ печатанѣмъ и властями затвержденѣмъ Общества запомоги свящ. вѣдовъ и сирѣтъ въ Львѣвской гр. кат. Митрополитальной Архіепархіи.

По реченому §. могутъ бути увѣльненіи ѣтъ дальшихъ уплатъ къ фонду Архіепархіальному священническихъ вѣдовъ и сирѣтъ черезъ Ординаріятъ Митрополитальной, однако на внесеніе дотычнаго Клира кондеканальнаго, ти душпастырѣ, которіи черезъ 40 лѣтъ пребыванія своего въ Душпастырствѣ, акуратно и порядочно уплачували припадаючій на нихъ датки къ помянутому фонду (ведля Стат. §. 3.).

Отже вымагаея выразно:

- а) акуратне и правильне уплачуванъе черезъ 40 лѣтъ даткѣвъ припадаючихъ къ фонду.
- б) внесокъ кондеканальнаго Клира на увѣльненъе ѣтъ дальшихъ уплатъ пѣдѣбнаго рода — а наконецъ
- в) рѣшеніе въ тѣмъ взглядѣ изъ стороны Митрополитальной Ординарія — которе не муситъ конечно, а тѣлько въ данѣмъ разѣ прихильно и затвердительно послѣдовати може.

Изъ того всего происходить, що дотычнй Душпастырѣ, рефлектуячій на таке. по §. 5. увѣльненъе ѣтъ уплатъ къ часто сказаному фонду, муситъ отвѣтне желаніе свое, очевидно въ дорозѣ прошенія, попередно заявити, а то въ способѣ поданнй въ Обѣзнику Консистеріи зъ дня 17 Липня 1884 Ч. 5081. — Кто однако такъ — якъ тутъ сказано непоступивъ бы, то той, хотябы и выше лѣтъ 40 и якъ найакуратнѣйше и найправельнѣйше уплачувавъ все належаче къ фонду вдов.-сиротиньскому, муситъ уважанъ бути и трактоватися такъ, якобы изъ права по §. 5. Стат. ему прислугуючого, ужитку робити не желавъ а натомѣсть и дальше годився на уплачуванъе даткѣвъ якъ дотеперь къ реченому фонду.

Понеже однако уже многократно лучилося, що не тѣлько деветорій изъ ОО. Душпастырѣй, но такожъ и саміи Уряды деканальнй толковали собѣ смыслъ и значенъе сего стат. §. 5-го въ той способѣ, що черезъ той цѣльнй часъ — бути може — акуратно и правильно датки къ фонду уплачувавшій, уже на тѣмъ самѣмъ основанію — безъ дальшихъ еще вымогъ — ipso facto, стае бути свободнымъ ѣтъ ѣбязка дальшаго къ фонду подобнаго рода уплачуванья; то Консистерія Митрополитальная видится по сему споводованю, подати къ вѣдомости всего Веч. Клира Архіепарх. выше наведеное властине значенъе и поясненъе частовспѣменнаго сего Стат. §. 5. и забвзвати заразомъ всѣ пѣдчиненій собѣ Веч. Уряды деканальнй, чтобы уважали и перестерѣгали точне по сему въ даныхъ случаяхъ поступованъе.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. Мая 1889.

Ч. 41.

Ч. 3569. — Взымаются всѣ Веч. Уряди декан. до исправленія залученныхъ вытннговъ шематиз. и до предложенія въ речинци до 15. Серпня 1889 потребныхъ датъ до шематизма на р. 1890.

Въ залученно пересылаются каждому Всч. Урядови декан. листы шематизма относячися до тамошного Деканата съ препорученьемъ: имена Декановъ, Мѣстодекановъ, Ординаріятскихъ и шкѣльныхъ Комисарей, властителей и патроновъ поодинокихъ мѣстностей, душпастырей, тоже число вѣрныхъ каждой мѣстности и состояніе дотаціи (якъ много поля орного, сѣножатей, кѣлько метр. сягбовъ опалового дерева, чи вѣлье мливо, пасовиско, рыболовство, яка высота собираемой въ касы квоты, кѣлько въ тои выпадае на податокъ или кѣлько доплачуеся до касы и проч.) съ всею точностію исправити, неменше же Совѣтниковъ консисторскихъ, катихитовъ и капеляновъ войсковыхъ, школы етатови и дяковки тоже змѣну почти выказати и такъ дополненіи и исправленіи листы въ непроступномъ терминѣ, найдальше до 15 Серпня 1889 Митропол. Консисторіи предложити, а понеже шематизмъ Кліра Архіепархіального на 1890 р. окрѣмъ въ рускомъ, такожъ и въ латинскомъ яаыцѣ буде напечатаный, добровѣльныхъ пренумерантовъ латинского шематизма окремѣнно до тудейшой вѣдомости подати.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 12. Червня 1889.

Ч. 42.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митропол. Консисторіа росписуе на конкурсѣ слѣдующіи парохіи:

а) п. д. 18 Мая 1889 съ речинцемъ до 13 Липня 1889:

Ч. 3653. Олексичи, деканата Стрыйского, наданья приватного;

б) п. д. 23. Мая 1889 съ речинцемъ до 18. Липня 1889:

Ч. 3836. Перевозецъ, деканата Калужского, наданья приватного.

в) п. д. 15 Червня 1889 съ речинцемъ до 10. Серпня 1889:

Ч. 4172. Ляшкѣвъ, деканата Холоевского, наданья приватного.

Ч. 4175. Роздѣль, деканата Роздольского, наданья приватного.

Ч. 4195. Малехѣвъ, дек. Львѣвско-загор. наданья Рады мѣйской въ Львѣвѣ.

Ч. 4315. Бережница королевска, деканата Роздольского, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Похвальну Грамоту съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанскихъ получилъ: Ч. 435/орд. О. Стефанъ Городецкій, капелянъ Ихъ Преосвященства.

Митропол. Консисторіа поручила Всч. Львѣвско-загор. Орд. шк. Комисаріату удѣлти письменну признательность томъ же за равне и успѣшне преподаванье въ школахъ науки религии О. О.:

Ч. 2735. Николаю Левицкому, Даніалу Крущѣ, Терапонту Котовичу, Порфирію Бажавскому, Иляріону Пачовскому, Авастазію Юркевичу, Іоанну Безушкову и Теодору Леонтовичу.

У м ѣ щ е н ь я:

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 3757. Александръ Петровичъ, завѣд. Городыславичъ въ Грыневѣ дек. Бобрецкого.

Ч. 4053. Юліанъ Дудыкъ, сотр. Утѣховичъ въ Фирлевѣ дек. Нараев.

Ч. 4135. Витольдъ Билиньскій сотр. Стратыва дек. Нараев. завѣд. тамже.

Ч. 4157. Михайлъ Лихновскій, новопост. пресвитеръ въ Хащованю дек. Скольского.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 4070. Алексей Бобикевичъ, новопост. пресвитеръ въ Утѣховичахъ дек. Нараев.

Ч. 4169. Тимофей Бордулякъ, новопост. пресвитеръ въ Слободѣ дек. Болек.

в в е д е н ь я ОО.:

Ч. 3531. Михайлъ Форысъ яко завѣд. Войнилова дек. Какуш.

Ч. 3590. Николай Кукурудда, яко сотр. въ Пустомытахъ дек. Щирец.

Ч. 3616. Петръ Шанковский, яко парохъ въ Голобутовѣ дек. Стрыйск.

Ч. 3647. Илія Лагола, яко сотр. въ Романовѣ дек. Бобрец.

Ч. 3669. Емилианъ Целевичъ, яко парохъ въ Завою дек. Калуж.

Ч. 3743. Богданъ Еліашевскій, яко завѣд. Николаева дек. Розд.

Ч. 3829. Стефанъ Лежогубскій, яко завѣд. Ольховца дек. Бережан.

Ч. 3863. Владиміръ Лотоцкій, яко завѣд. Кабаровецъ дек. Зборѣв.

Ч. 3883. Ксенофонъ Сосенко, яко завѣд. Солонки дек. Щирец.

Ч. 3924. Николай Бѣлецкій, яко парохъ въ Голыню дек. Калуж.

Ч. 4079. Владиславъ Сельскій, яко парохъ Лукавицѣ дек. Стрыйск.

Ч. 4202. Діонзій Заневичъ, яко пар. Городыславичъ дек. Бобрец.

Ч. 4207. Алекс. Петровичъ, яко завѣд. Грынева дек. Бобрец.

У в ѣ л ь н ь я ОО.:

Ч. 3495. Витольдъ Билиньскій ѓтъ сотр. въ Романовѣ.

Ч. 3525. Григорій Кончевичъ ѓтъ завѣд. въ Завою.

Ч. 3829. Стефанъ Лежогубскій ѓтъ завѣд. Лѣсникъ.

Ч. 3829. Володиміръ Лотоцкій ѓтъ завѣд. Ольховца.

Презенты получили ОО.:

Ч. 3740. Яковъ Краснопера на Кутыше дек. Залоз.

Ч. 3759. Емилианъ Левицкій на Иванѣцѣ дек. Розд.

Ч. 3835. Климентій Роснецкій на Яленковате дек. Скольск.

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

Ч. 3362. Павла Козюка на Выспу.

Ч. 3480. Иляріона Гшовского на Журавно.

Ч. 3835. Климентія Роснецкого на Яленковате.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи 00.:

- Ч. 3832. Андрея Яворского на Борусовъ, дек. Бобрец.
Ч. 3852. Ераста Перфецкого на Шпшкбвцѣ дек. Залоз.

До институціи завѣзваніи 00.:

- Ч. 3741. Лука Бобровичъ на душпастврство при головной больницы въ Львовѣ, най-
дальше до 15. Червня с. р.
Ч. 3832. Андрей Яворскій на Борусовъ дек. Бобр.

Канон. институціи получили 00.:

- Ч. 3757. Діонизій Завевчъ на Городыславичи.
Ч. 3758. Антоній Ульванскій на Чернушовичи.
Ч. 3982. Павелъ Подковчъ на Ладаньцѣ.

Позволене по́ддатисъ испытю конкурсовому въ найблисшѣмъ речинци получили 00.:

- Ч. 3506. Корвиль Бачинскій сотр. Архикаедр.
Ч. 3587. Теодоръ Мурдаакъ сотр. въ Швайковѣ.
Ч. 3672. Грегорій Грушка сотр. Архикаедральный.
Ч. 3754. Филімовъ Авдыковскій завѣд. Цуцоловецъ.
Ч. 3881. Юліанъ Ярымовичъ завѣд. Ольховця.

Отпущени отъ приходѣвъ для покрѣпленья слабого здоровья получили 00.:

- Ч. 3639. Владиславъ Дорожинскій, парохъ Музинья 6-ведѣльну, заступничество пору-
чено О. Хризанту Колянковскому зъ Велдѣжа.
Ч. 3640. Іоаннъ Цѣпаковский, парохъ въ Бродкахъ 2-мѣсячну — заступн. поручено О.
Антонію Целевичу зъ Поляны.
Ч. 3665. Гавріилъ Медыцкій, парохъ Слободы 6-ведѣльну — заступ. поручено О. Іо-
анну Дурбаку зъ Увсѣя.

Митропол. Консисто́рія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

- Ч. 3009. О плату зъ фонда религіяного для приват. сотрудника въ Гняльчу.

В. ц. к. Намѣстн. завѣдомило Митр. Консисто́рію, що выс. ц. к. Министерство асигновало
плату для прив. сотр.:

- Ч. 3683. Въ Гушанкахъ 300 зр. на протягъ двоухъ лѣтъ.
Ч. 4067. Въ Ольшавицѣ 300 зр. на протягъ одного року.

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 4008. Николай Виницкій, почет. крылош., пар. Бурштына, померъ дня 21 Мая 1889.
Ч. 4043. Іоаннъ Стрѣльбицкій, пар. Фирлеева, померъ дня 21 Мая 1889.
Ч. 4115. Киялиа, Марія Янушевска, настоятельница монастыря монахинь Ч. св. В. Вел.
въ Львовѣ померла дня 23 Мая 1889.
Ч. 4225. Романъ Чировскій, парохъ Ходачкова, померъ дня 31 Мая 1889.
Ч. 4277. Викторъ Дольницкій, парохъ Малковичъ, померъ дня 29 Мая 1889.
Душа ихъ поручаются молитвамъ Всеч. Клара.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 15. Червня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Прег. дна 28 20 лідя 1889
Ч. 90

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 15. Липня.

Ч. VII.

Ч. 43.

Ч. 471/Орд. — Сообщаеся ВЧ. Клирови нове толкованье „Имна народного“.

Высока Президія ц. к. Намѣстничества заудѣлила п. д. 9. мая с. р. Ч. 4635/пр. Митроп. Ординаріатови нове, Директоромъ академической Гимназіи и Совѣтникомъ шкѣльнымъ, почетнымъ Крылошаниномъ О. Василиемъ Ильницкимъ здѣлане и рѣшеніемъ в. ц. к. Министерства справъ внутреннихъ изъ 13. Цвѣтня с. р. Ч. 1616 одобрене толкованье „Имна народного“, которе тутъ въ /- приловѣ до сего числа Вѣдомостей ВЧ. Клирови въ 2 при- /- мѣрникахъ для каждой парохіи сообщаеся и уживанье тогожь нового толкованья вмѣсто давнѣйшого въ даныхъ разѣхъ препоручаеся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 14. Червня 1889.

Ч. 44.

Ч. 4440. — Подаєся до вѣдомости Всч. Кліра рѣшеніе В. ц. к. Министерства въ справѣ полѣпшенія матеріального состоянія дяківъ.

В. ц. к. Намѣстничество зъ 8. Цвѣтня с. р. Ч. 15558 завѣдомляючи Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство культу и просвѣты рѣшеніемъ зъ 19 Лютого б. р. Ч. 2478 неувзгляднило внесенного прошенія до Думы державной дяківъ въ Галичинѣ, о полѣпшеніе ихъ матеріального состоянія, зъ причины великого обтяженія фонду релігійного, и съ покликѣмъ на постановленія устава зъ 12 Серпня 1866 У. кр. Ч. 28 — зауважало зарозумѣло, що въ першой линіи есть обовязкомъ взглядныхъ душпастврей, вливати на парохіянъ, въ тѣмъ направленію, абы тиждь черезъ ѳтповѣдне подвѣшеніе дотычныхъ данинъ, старалися полѣпшити долю взглядныхъ дяківъ. — Подаючи повыше рѣшеніе до вѣдомости В. Ц. Священства, поручаєся, поступати на теперъ по мысли тогожь, и тымъ способомъ старатися причинити до полѣпшенія теперѣшного состоянія дяківъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 14. Червня 1889.

Ч. 45.

Ч. 4263. — Подаєся до вѣдомости Всч. Кліра ухвала Отпоручникѣвъ по дѣламъ вдовичо-сирот. фонда, що отъ каждого передъ уплывомъ полныхъ 3 лѣтъ до испита конкурсового приуценого маєся побирати на цѣль тогоже фонда 30 злр.

Отбувшєся на дняхъ 19 и 20 Червня 1888 року загальне Собраніе отпоручникѣвъ почт. Кліра тутейшой Архіепархіи по дѣламъ вдовичо-сиротиньского фонда, повзяло ведля Статута §. 3. п. 2 дотычно опредѣленія высоты недоавыковенныхъ датковъ къ фонду, межи инними ухвалами такожь и тую, щобы ѳтъ членѣвъ сего духовенства отримавшихъ передъ истеченіемъ трехъ полныхъ лѣтъ — позволеніе поддатися испытову конкурсовому, бувъ побираемый датокъ въ квѣтъ 30. зр., котора то ухвала Всесвѣтлѣйшимъ Митропол. Ординаріятѣмъ одобрена збстала.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 8. Липня 1889.

Ч. 46.

Ч. 4764. Взглядѣмъ собираяня жертвъ на розширеніе и приукрашеніе гр. к. катедральной Церкви въ Станиславѣвъ.

Всесвѣтлѣйшій гр. к. Епископскій Ординаріятъ Станиславѣвскій дописею зъ дня 13. Червня с. р. Ч. 337 заудѣливъ Митроп. Ординаріятѣмъ отозву завзываючу всѣхъ католикѣвъ безъ различія обряда до участія въ складкахъ на обновленіе Храма катедрального въ Станиславѣвъ.

Справа тая воистинну наглядча въ первой линіи обходить насъ исповѣдникѣвъ св. гр. к. обряда которій солидарностію и братною любовію межи собою связали о славу и честь нашего св. обряда печалитися должный и уважати тое за свѣй найсвятѣйшій и наймилѣйшій обовязокъ. Въ обновленію Нашого Архікатедрального Храма въ Львѣвъ — якъ неменше въ обновленію Храма катедрального въ Перемышляи участвовали такъ Священники якъ и вѣрній кат. Христіани гр. к. обряда цѣлѣи Галичины щедрыми жертвами грошевыми и закупиномъ льосѣвъ на фантову лютерію.

Взаимна любовь новелѣвае отже теперъ дѣломъ оказати, що такъ Всеч. Кліру якъ и вѣрнымъ Христовымъ гр. к. обряда Нашой Архіепархіи зарѣвро залежитъ на тѣмъ щобы Храмъ катедральный Станиславѣвскій въ честь и славу нашего св. обряда и народа руского великолѣпно двигнувся. Зъ того поводу завзывае Митроп. Ординаріятъ всѣхъ Настоятелѣвъ деканатѣвъ на найблизшѣмъ соборчику деканальнѣмъ докладно справу цѣлу съ Всч. Кліромъ обговорити и застановитися надъ способомъ, въ якій далобыся ти складки зарядити — щобы впливъ грошей мѣгъ бути по возможности наибильнѣйшій. — Складки мають пересылатися до Всесв. Епископскои Консисторіи въ Станиславѣвъ — а рѣвночасно о успѣѣхъ ихъ предложатъ Всч. Уряды деканальнѣи сиравозданье и до Митропол. Консисторіи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Липня 1889.

Ч. 47.

Ч. 4.665 — Подаєся до вѣдомости Всч. Кліра роспорядженіе В. ц. к. Намѣстничества взглядѣмъ касій фонда проинаціиного.

Высоке ц. к. Намѣстничество роспорядило пѣдъ днемъ 17. Червня 1889 Ч. 40.702 слѣдуюче:

Mit Beziehung auf das h. o. Schreiben vom 27. v. Mts. Zl. 36181 werden Euere Erz-Bischöf. Gnaden ersucht, alle in der Diözese befindlichen geistlichen Körperschaften, Konvente, Klöster, Pfarreien etc. welche im Besitze von Liegenschaften sich befinden in denen ihnen das ausschliessliche oder mit dritten Personen gemeinschaftliche Propinationsrecht zusteht, anweisen zu wollen, damit dieselben die ihnen seinerzeit mitzutheilenden Erkenntnisse

der k. k. Propinationsfonds-Direction hinsichtlich der Höhe des bemessenen Entschädigungskapitals für die Aufhebung des Propinationsrechtes, sofort nach Erhalt derselben, der k. k. Lemberger Finanzprokuratur Behufs Erwirkung des gerichtlichen Zuweisungserkenntnisses im Sinne der Bestimmungen des §. 26, 27 und 29 des Landesgesetzes vom J. 1875 und des kais. Pat. vom 8. November 1853 R. G. B. N. 237 einsenden. Dieselbe Verfügung wollen Euere Erz Bischöfl Gnaden gefälligst, hinsichtlich der die eigenen Tafelgüter betreffenden Erkenntnisse treffen.

Sollte ferner einer g. k. geistlichen Körperschaft der dortigen Diözese, welche in der Ausübung des Propinationsrechtes sich befindet, nach den Bestimmungen des Landesgesetzes vom 30/12 1875 L. G. B. N. 55 ex. 1877 die Höhe des reinen Propinationseinkommens im Erkenntniswege seitens der Propinations Landes Commission bis nun zu nicht zuerkannt worden sein, so wolle die betreffende geistliche Person falls die Bestimmungen des §. 16. Absatz 2. des Gesetzes vom 22. April 1889 L. G. B. N. 30. auf sie Anwendung finden angewiesen werden im Sinne dieser Gesetzesstelle und in dem festgesetzten Termine, welcher mit dem 30 Juli abläuft bei der k. k. Propinationsfondsdirection den Nachweis einzubringen, dass sie dieses Propinationsrecht ausübt und um Zuerkennung des Entschädigungskapitals zu bitten.

Тое роспорядженъе подаеся Вч. Клиру до вѣдомости къ точному захованью.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 13. Липня 1889.

Ч. 48.

Обвѣщенъе конкурсове.

Митропол. Консистерія росписуе на конкурсъ слѣдуючй парохіи:

а) пѣды д. 4 Липня 1889 съ рещицею до 29 Серпя 1889.

- Ч. 4875. Плетеничи, деканата Нараевского, наданья Ординаріятского;
Ч. 4923. Збоньска, деканата Львѣвско — городского, наданья приват.

б) пѣды д. 18 Липня 1889 съ рещицею до 18 Вересня 1889:

- Ч. 5186. Ольховець, деканата Бобрецкого, наданья приват;
Ч. 5207. Ясенѣвць, деканата Золочевского, наданья приват,
Ч. 5226. Гребенѣвъ, деканата Скольского, наданья приват.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

Сповѣдникомъ монастыря инокинь Ч. Св. В. В. въ Словитѣ именованый:

- Ч. 4378. І СЧ. О. Ромавъ Кунцевичъ, поч. Совѣтникъ Митроп. Кенсистеріи в парохъ въ Станимирѣ.

Надпорядочнымъ Сповѣдникомъ монастыря инокинь Ч. Св. В. В. въ Словитѣ именованый:

- Ч. 4378. Ч. О. Анатолій Долинскій завѣдатель Яхторова.

У м ѣ щ е н ь я :

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 4742. Антоній Целевичъ завѣд. Поляны въ Лозивѣ дек, Городецкого.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 6564. Іоаннъ Давидовичъ новопост. пресв. сотрудиач. въ Заболотцяхъ дек. Олеского.

В в е д е н ь я ОО.:

- Ч. 4380. Теофіл Яворовскій парохъ Наставива въ ехсиг. завѣдательство Бурштына, дек. Рогатиньского.
Ч. 4382. Богданъ Еліашевскій яко завѣд. въ Николаевѣ дек. Родольского,
Ч. 4597. Юліанъ Дудычъ яко завѣд. Фирлева декъ Нараевского,
Ч. 4647. Александръ Бобикевичъ яко прив. сотр. въ Слободѣ дек. Болехѣвского,
Ч. 4785. Тимотей Бордулакъ въ прив. сотр. въ Утѣховичахъ дек. Нараевского,
Ч. 4915. Іоаннъ Давидовичъ въ прив. сотр. въ Заболотцяхъ дек. Олеского.

Въ пропозиціи умѣщенй ОО.:

- Ч. 3448. на Ольховець: 1. Петръ Радзевичъ и 2. Яковъ Краснопера.
Ч. 3449. на Нвколаевъ: 1. Симеонъ Березовскій. 2. Андрей Грыбъ и 3. Михайлъ Свѣтеньскій.
Ч. 4679. на Дубовицю: 1. Іосифъ Любинецкій и 2. Петръ Гаранюкъ.
Ч. 4681. на Квѣганача: 1. Леонтій Шеферъ, 2. Михайлъ Бачинскій, 3. Викторъ Соколовскій — а въ спясъ: Коранлій Дудыкевичъ.
Ч. 4935. на Жиравку: 1. Левъ Горалевичъ, 2. Миронъ Гуглевичъ и 3 Яковъ Краснопера.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 4250. Анатолій Долинскій на Яхторѣвъ дек. Уневского,
Ч. 4940. Теофілъ Лавровскій на Яябѣвъ дек. Теробовельского,

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 4316. Владиміра Голынатого на Шельпаки,
Ч. 4250. Анатолия Долинского на Яхторѣвъ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи ОО.:

- Ч. 4642. Льва Горалевича на Пеняки,
Ч. 4743. Павла Козюка на Выспу,
Ч. 4744. Ромуальда Фицаловича на Устье,
Ч. 4745. Евгенія Ляховича на Лютовнице,
Ч. 4746. Климентія Роснецкого на Яленковате,
Ч. 4937. Владиміра Голынатого на Шельпаки.

До інституції завізваній 00.:

- Ч. 3108. Іоаннъ Залескій на Полянѣ,
Ч. 4644. Ерастъ Перфецкій на Шишкѣвцѣ.

Канон. інституції получили 00.:

- Ч. 4933. Іоаннъ Волянскій на Островчякъ,
Ч. 4958. Іоаннъ Залескій на Полянѣ,
Ч. 5062. Ерастъ Перфецкій на Шишкѣвцѣ.

Позволенье поддаться испытанью конкурсному получили 00.:

- Ч. 4267. Михайл Шведяцкій парохъ Мшаны,
Ч. 4297. Василій Молчяко завѣд. Пльснянъ,
Ч. 4349. Владиміръ Лотоцкій завѣд. Кабаровець,
Ч. 4575. Атаназій Юркевичъ парохъ Сухорѣча,
Ч. „ Николай Левицкій сотр. въ Ярычевѣ,
Ч. „ Володиміръ Коновалець завѣд. Малехова,
Ч. 4577. Стефанъ Крыжановскій завѣд. Сопота.

Увѣльненье отъ испытанья конкурснаго получили 00.:

- Ч. 4124. Іоаннъ Заревичъ парохъ въ Явчу,
Ч. 4410. Яковъ Мавдзѣй парохъ въ Яйковцяхъ.

Испытъ конкурсный выдержали 00.:

- Ч. 4768. Филиномъ Авдыковскій, Корнвалій Бачинскій, Григорій Грушка, Евстахій Качмарскій, Владиміръ Коновалець, Несторъ Коржанинскій, Стефанъ Крыжановскій, Николай Левицкій, Василій Молчяко, Иларій Пачовскій, Корнвалій Сеннець, Атаназій Юркевичъ и Юліанъ Ярымовичъ.

Отпустки отъ приходѣвъ для покрѣпленья слабого здоровья получили 00.:

- Ч. 3815. Теодоръ Леонтовичъ парохъ въ Подлищяхъ 1-мѣсячу — заст. поручено О. Емиліану Богачевскому зъ Плугова.
Ч. 3853. Юліанъ Мавдычевскій парохъ въ Бѣлявцяхъ 6 — недѣльну — заст. поручено О. Грвгорию Сухаровскому зъ Конюшкова.
Ч. 3901. Александръ Раданкевичъ деканъ Бобрецкій в парохъ въ Шоломыѣ 6-недѣльну — заступ. поручено въ веденью Урада декан. О. Вицедекану Иполиту Штогрину а въ управленью парохіѣвъ О. Іоанну Билянкевичу зъ Звенигорода.
Ч. 3972. Іосифъ Авдыковичъ парохъ Яснова 6-недѣльну — заст. поручено Іоанну Дутковичу зъ Дубя.
Ч. 3974. Крупка Данилъ парохъ Пѣдборецъ 6-недѣльну, заст. поручено О. Адальберту Глинському зъ Миклашова.
Ч. 4276. Павкратій Билянскій, парохъ въ Токахъ 2-мѣсячу, заступ. поручено тамочному сотрудинку,
Ч. 4408. Авдрей Качала, парохъ Окна 1-мѣсячу, заступ. поручено О. Алексе. Гавкевичу зъ Грималова,
Ч. 4416. Іосифъ Хомицкій парохъ Богданѣвки 6-недѣльну, заступ. поручено О. Іосифу Дроздовскому зъ Клебанѣвки,
Ч. 4487. Григорій Бѣлевичъ, парохъ Фирлеевки 10-недѣльну — заступ. поручено О. Анастасіи Чемеринскому зъ Скишова,
Ч. 4489. Іоаннъ Васильковскій, парохъ Могильницѣ 6-недѣльну — заступ. поручено мѣстцевому сотрудинку,
Ч. 4546. Іоаннъ Дудыкъ, парохъ Нараева 2-мѣсячу — заступ. поручено О. Іоанну Джульинскому зъ Болотнѣ,
Ч. 4547. Владиміръ Вахнянинъ сотр. въ Калушѣ 6-недѣльну — починаючи отъ дня феріи шкѣльныхъ,

- Ч. 4548. Іоаннъ Реваковичъ парохъ Волосянки 2-мѣсячу — заступничество поручено О. Климентію Росаецкому зъ Яляковатого,
Ч. 4549. Іоаннъ Озаркевичъ, парохъ Волехова 4-недѣльну — заступ. поручено мѣстцевому сотрудинку,
Ч. 4550. Стефанъ Лесюкъ парохъ Залозецъ 6-недѣльну — заст. поручено мѣстцевому сотрудинку,
Ч. 4627. Іосифъ Чемеринскій парохъ Яблонова 2-мѣсячу — заступ. поручено О. Василію Громадцѣ зъ Скоморохъ,
Ч. 4688. Емиліанъ Мыдякъ, парохъ Павлова 1-мѣсячу — заступ. поручено О. Алексе. Даниловичу зъ Нестанчѣ.
Ч. 4741. Іосифъ Дудыкевичъ, парохъ въ Подгайцахъ 6-недѣльну — заступ. поручено мѣстцевому сотрудинку,
Ч. 4797- Владиміръ Колянковскій парохъ Луки 6-недѣльну, заступнич. поручено О. Валеріану Ганкевичу зъ Турѣвки.

Отпустку изъ звязи каноничной Львѣвской Архіепархіи въ цѣли принятія въ звязь канон. Епархіи Станиславѣвской получили:

- Ч. 3717. Г. Порфарій Гордѣвскій укѣнченый богословъ.

Митрополитальна Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества о платѣ зъ фонда религ. для прив. сотрудинковъ:

- Ч. 3405. въ Колтовѣ,
Ч. 3670. „ Винникахъ,
Ч. 3926. „ Заваловѣ,
Ч. 4015. „ Боратынѣ,
Ч. 4080. „ Слободѣ,
Ч. 4140. „ Домажири,
Ч. 4141. „ Побужанахъ,
Ч. 4294. „ Бѣлѣмъ-Каменни.

В. ц. к. Намѣстн. завѣдомило Митр. Консисторію, що выс. ц. к. Министерство асигновало платѣ для прив. сотр.:

- Ч. 4635. въ Токахъ 300 зр. на протягъ одвого року,
Ч. 4668. въ Сушавѣ „ „ „ „

Зложили торжественну професію или урочисті слюбы законні у монахинь Чина св. Василія В.

- Ч. 449/орд. Сестры: Софія, по облеченью Серафима Мысловска и Іосифа, по облеченью Юліанія Кочоровска на д. 12го Мая 1889.

Свѣдоцтво квалификаційне на пѣвца церковнаго получилъ:

- Ч. 3520. Іоаннъ Ваврякъ.

Приняті до Заведенія дяковскаго при церквѣ Архикатедр.:

- Ч. 2633. Андрей Петровъ,
Ч. 3706. Григорій Куряласть.

Архіерейске посвященье новосозданныхъ Церквей отбулось:

- Ч. 4460. въ Ясени на дни 11 Лявня 1889.
Ч. 4684. „ Журавнѣ „ 6 „ 1889.

ЖЕРТВЫ.

а) на потребности Святейшого Отца:

Ч. 3502. Вч. Урядъ парох. Архикатедральный изъ соборныхъ въ церквѣ складокъ 1 ар. 63 кр.

б) на втору городску церковь въ Львовѣ:

Ч. 3520. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сихова 1 ар.

в) на Дѣвоче Воспиталище въ Львовѣ:

Ч. 3542. Веч. Пбд'аецкій урядъ декан. 5 ар.

г) на святы мѣстца въ Палестинѣ:

Ч. 3323. Василій Залозецкій парохъ въ Горябнѣ отъ прихожанъ 2 ар.

Ч. 3707. Прихожане Острова 3 ар. 15 кр.

Ч. 4212. „ Дубравки 1 ар. 54 кр.

Некрологія.

Ч. 4693. Іоаннъ Гуглевичъ, парохъ въ Доаянѣ, померъ дня 16 Червня 1889.

Ч. 4657. Іоаннъ Величко, Крылошанинъ Пралать Митроп. Капитулы Пралать, домовый Его Святеости, Совѣтникъ и Референтъ Митроп. Консисторіи и проч. померъ дня 19 Червня 1889.

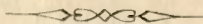
Души ихъ поручаются молитвамъ Веч. Клыра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 15. Липня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 20. Серпня.

Ч. VIII.

Ч. 49.

Ч. 5040. Курсъ однорочной науки на пѣвцѣвъ церковныхъ въ Зборовѣ.

Подаея до вѣдомости, що Теодоръ Янѣшевскій, испытанный пѣвецъ церковный въ Зборовѣ, отримавъ соизволенье на отворенье курса однорочной науки пѣнія, устава церковного и пѣнія хорального съ тымъ, що обучившіися належито, если хотять свидѣтельство квалификаційне на дяка или пѣвця церковного отримати, мають у Митроп. Консисторіи до испыта явитися.

Отъ Митрополитальной Консисторіи

Львовъ, дня 13 Липня 1889.

Ч. 50.

Ч. 4159. Подається до вѣдомости ВСЧ. Духовенства розпорядженъе В. ц. к. Намѣстничества взглядомъ отшкодованья за выкуплене право пропинаціе въ облигаціяхъ пуpillarной обезпечи

Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядило подѣ днемъ 27 Мая 1889 Ч. 36181 слѣдующе:

Die k. k. Direction des galizischen Propinationsfondes hat mittelst der im Amtsblatte №. 116 der „Gazeta Lwowska“ veröffentlichten Kundmachung vom 20. Mai 1889 gemäss §. 20 des Landesgesetzes vom 22. April 1889 L. G. B. №. 30 sämtliche Propinations — Berechtigte im Lande aufgefordert, im unüberschreitbaren Termine von 30 Tagen somit bis zum 20 Juni 1889 sich bei der k. k. Direction des galiz. Propinationsfondes schriftlich zu erklären, ob sie die Ausfolgung der ihnen im Sinne des §. 6 des berufenen Landesgesetzes für die Aufhebung des Propinationsrechtes zuzuerkennende Entschädigung in 4%igen, bis Ende des Jahres 1894 unveräusserlichen Obligationen verlangen, da sonst, jene, welche in dem oben festgesetzten Präklusivtermine die diesfällige Anmeldung nicht eingebracht haben als der Ausfolgung des Entschädigungskapitals im Baaren zustimmend werden gesehen werden.

Diese Obligationen sind nach dem erwähnten Gesetze — §§. 5. u. 20 — vom Lande garantirt und binnen 26 Jahren, vom 1. Jänner 1890 an, im Verlosungswege zu tilgen, und haben beide Häuser des Reichsrathes in der abgelaufenen Session einen Gesetzentwurf betreffend die Verwendbarkeit dieser Obligationen zur fruchtbringenden Anlegung von Stiftungen — Pupillar — und ähnlichen Capitalien beschlossen, dessen Allerhöchste Sanktion in der nächste Zeit zu gewärtigen ist.

Auf diese gesetzlichen Bestimmungen lenkt die k. k. Statthalterei die Aufmerksamkeit des hochwürdigsten Ordinariates zum Behufe einer eventuellen gefälligen Verfügung in der Richtung, dass diese Anmeldungen in den Fällen, in welchen es sich um das mit den Kirchengütern, beziehungsweise mit den bischöflichen Tafelgütern, mit den Gütern des Kapitels, der Pfründen, Klöster, kirchlichen Anstalten und Stiftungen verbundene Propinationsrecht handelt, in der obigen Fallfrist eingebracht werden — которое то розпорядженъе ВСЧ. Духовенству до вѣдомости заудѣляеся.

Отъ Митрополитальной Консистеріи

Львѣвъ, дня 23. Липня 1889.

Ч. 51.

Ч. 5471. — Асекураціе Общество Краковске складае уговорени ътосетки ътъ премій за обезпечени у него церкви и парохіальни будинки.

Дирекція Краковскаго Тсварнства асекураціе, выплатила ътъ переведенныхъ обезпеченій въ тѣмъ-же на подставѣ сдѣланой умовы — на фондъ будовлянный Архіепископіи Львѣвской припадающу проценту належи-

тѣсть въ квотѣ 436 зр. 49 кр. котора зѣстала умѣщена въ галицкой щадници на книжечку владкову Ч. 54628 зѣ 13 Цвѣтня 1889 и завинкулѣвана на имя: фондъ будовлянный Архіепископіи Львѣвской. Подаючи о тѣмъ до вѣдомости ВЧ. Священства препоручаеся по мысли устава зѣ 15 Листопада 1888 Д. У. кр. Ч. 96 сѣ 31 Студня 1888 поступати, понеже лишь тѣмъ способомъ дастся осягнути вызначена цѣль т. е. побѣльшеніе фонду будовлянного для церквей въ Архіепископіи Львѣвской.

Отъ Митрополитальной Консистеріи

Львѣвъ, дня 25 Липня 1889.

Ч. 52.

Ч. 3642. Розсылаются до Всч. Урядѣвъ деканальныхъ Berichtshefte der Leopoldinenen-Stiftung.

Въ приложѣ /: посылаются Всч. Урядамъ деканальнымъ по 2 сошиты 58 и 59 Bericht der Leopoldinenstiftung въ цѣли сообщенія ихъ Ч. клиру кондеканальному въ дорожѣ ѡбѣгу.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 27 Липня 1889.

Ч. 53.

Ч. 5646. — Обвѣщенъе конкурсове для кандидатѣвъ стану духовного о принятіе до Вѣденской Семинаріи.

Для зѣдѣшной Архіепископіи суть на рѣкъ шк. 1889/90 въ Вѣденской гр. кат. духовной Семинаріи 4 мѣстца опорожнени. Кандидаты стану духовного желаючи до сей Семинаріи къ посвѣщенію наукъ богословскихъ въ Вѣднѣ бути принятыми, мають до 31 Серпня с. р. свои прошенія Митрополитальной Консистеріи предложити, и до тѣхъ слѣдующи свѣдоцтва долучити:

а) Свѣдоцтво взглядного уряду парохіального, що проситель есть сыномъ законно-вѣнчаныхъ родичей гр. к. обряда и въ тѣмже обрядѣ крещенный и миропомазанный.

б) Свѣдоцтво убожества ътъ взглядного уряду парохіального видане и ц. к. Староствомъ повѣтовымъ подтверждено.

в) Свѣдоцтво нороственности, и що проситель есть безженный ътъ уряду парохіального видане, а ътъ уряду деканального подтверждено.

г) Свѣдоцтво изъ всѣхъ пѣвочій наукъ гимназіальныхъ и Свѣдоцтво здѣланого испытю зрѣлости, а если про слабость или зъ якого иншого поводу въ теченію наукъ черезъ пѣвочіе або довше школы бувъ залишивъ, мае свѣдоцтвомъ вѣродостойнымъ ѓтъ взгляднаго уряду деканального и ѓтъ ц. к. Староства повѣтового доказати где въ тѣмъ часѣ перебувавъ и чимъ занимався.

д) Свѣдоцтво лѣкаря повѣтового о здоровью просителя и о ѓтбутой природной або щепленой оспѣ посвѣдчаюче.

е) Посвѣдчене дотычно связи войсковой.

Прошеніе и всѣ свѣдоцтва мають бути заосмотреніи приписаными марками штемплевыми.

Такожь мають просителѣ дня 9 Вересня с. р. о 10-той год. зъ рана въ Митроп. Консистеріи до испытю зъ пѣнія и языка церковного зголоситися.

Приняти до Семинариі мають тамже съ собою привезти свѣй власный іерейскій Молитвословъ и Изборникъ службъ церковныхъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 12 Серпня 1889.

Ч. 54.

Ч. 5647. Обвѣщене конкурсове опрнятіе до Львѣвскон духовнои Семинариі кандидатѣвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного изъ Архіепархіи Львѣвской желаючи до тудейшой гр. к. ген. Семинариі бути принятыми на рѣзъ школ. 1889/90 мають до дня 20 Вересня с. р. свои прошенія Митроп. Консистеріи предложити, и до нихъ слѣдуючи Свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохіального, що проситель есть сыномъ законно-вѣнчанныхъ родичей гр. к. обряду и въ тѣмже обрядѣ крещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества ѓтъ взгляднаго уряду парохіального выдане, и ц. к. Староцтвомъ повѣтовымъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва изъ пѣвочій наукъ гимназіальныхъ съ залученьемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабость, или яку иншу причину въ теченію наукъ пѣвочіе або довше школы бувъ залишивъ, то мае вѣродостойнымъ свѣдоцтвомъ ѓтъ дотычного уряду деканального и ѓтъ ц. к. Староства повѣтового выданымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебувавъ, и чимъ занимався.

4) Свѣдоцтво нравственности ѓтъ взгляднаго уряду деканального стверджене, въ которѣмъ кромѣ поведенія просителя и тое обстоятельство мае бути выражено, чи тойже есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске ѓтъ повѣтового лѣкаря выдане о здоровью просителя и о ѓтбувшей природной або щепленой оспѣ посвѣдчаюче.

6) посвѣдчене дотычной связи войсковой.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписаными марками штемплевыми заосмотреніи.

Такожь мають просителѣ:

а) дня 30. Вересня с. р. о годинѣ 3 по полудни испытюи зъ пѣнія и языка церковного въ Консистеріи, а

б) назначей до принятія въ дни ѓтъ Всч. Ректорату Семинариі назначенѣмъ осмотру лѣкаря Заведенія пѣддаться.

На конецъ мае каждый кандидатъ Стану духовного при принятію до Семинариі выказатися власнымъ Молитвословомъ іерейскимъ и Изборникомъ Службъ церковныхъ.

Сія послѣдна точка дотычитъ такожь тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, которіи уже яко питомцѣ були въ Семинариі.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 12 Серпня 1889.

Ч. 55.

Ч. 5648. Речинець для испытю конкурсового парохіального.

Яко речинець для испытю конкурсового парохіального назначаются дни 1 и 2 Жолтня н. с. 1889.

Получивши позволене пѣддаться такому испытюи мають явитися передъ 8 годиню рано дня 1 Жолтня с. р. въ сали засѣданій Консистерскихъ, где выказавшися такимже позволеньемъ впишуть свои имена на приготоваѣмъ въ тѣй цѣли листѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 12 Серпня 1889.

Ч. 56.

Обвѣщенія конкурсовы:

1) Перемышльскій гр. к. Епископскій Ординариятъ подае до оголошенія слѣдуючій конкурсъ:

Ч. 3331 — При Соборѣ Крылоса катедрального въ Перемышли есть до обсаженія сталя Пралата Архіпресвитера съ рочною платою тысячу двѣста шестьдесятъ зр. а. в. въ мѣсячныхъ ратахъ зъ доду платимою

изъ релігійного фонда и употребленьемъ вольного обиталища въ натурѣ.— До обсажденія тои Пралатуры росписуея конкурсъ съ речинцемъ до 28 Серпня 1889 н. с. — Убѣгаться о тую статью могутъ тѣлько священники безженни або вдовци и мають дотычни поданья заосмотрени свѣдоцтвами о ихъ квалификаціи до тои статьи въ выше опредѣленѣмъ речинци до Епископского Ординаріята внести. — Отъ Епископского гр. кат. Ординаріята. Перемышль, дня 17 Липня 1889. Іоаннъ Епископъ.

2. Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ 3 Паздерника 1889 слѣдуючи парохіи:

- Ч. 5378. — *Опорець*; дек. Сколького, паданья приватного, и
Ч. 5611. — *Лозина*, дек. Городецкого, паданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

У м ѣ щ е н ь я :

а) *Завѣдательства получили ОО.:*

- Ч. 5071. Іосифъ Ганкевичъ сотрудинокъ Товстого въ Краснѣмъ дек. Скалат.
Ч. 5462. Евгений Павлуевичъ зав. Борузова въ Крушельницѣ дек. Скольск.
Ч. 5631. Теодоръ Ковальскій сотр. Поморянъ въ Берездвѣцяхъ дек. Ходор.

б) *Сотрудничества получили ОО.:*

- Ч. 4800. Григорій Прихитко новопост. пресв. прив. сотр. въ Доброводахъ дек. Збараж
Ч. 5341. Іосифъ Лычинскій завѣд. Островчика сист. сотр. въ Товстѣмъ дек. Скалат.
Ч. 5489. Лаврентій Дыяковскій новопост. пресв. прив. сотр. въ Поморянахъ дек. Золочевского.

В в е д е н ы ОО.:

- Ч. 5045. Михайль Лихновскій яко завѣд. Хащованья дек. Скольск.
Ч. 5088. Антоній Целевичъ яко завѣд. Лозины дек. Городец.
Ч. 5255. Іоаннъ Волянскій яко парохъ Островчика дек. Терев.
Ч. 5370. Юліанъ Курмановичъ яко завѣд. Урлева дек. Золоч.
Ч. 5376. Григорій Прихитко яко сотр. въ Доброводахъ дек. Збараж.
Ч. 5480. Ерастъ Перфецкій яко парохъ Шишковецъ дек. Залозец.
Ч. 5552. Іос. Лычинскій яко сотр. въ Товстѣмъ дек. Скалат.

У в ѣ л ь н е н ы ОО.:

- Ч. 5255. Іосифъ Лычинскій отъ завѣд. Островчика,
Ч. 5331. Антоній Целевичъ отъ завѣд. Поляны,
Ч. 5364. Іоаннъ Зальскій отъ завѣд. Урлева,
Ч. 5368. Іосифъ Ганкевичъ отъ сотр. въ Товстѣмъ,
Ч. 5422. Юліанъ Курмановичъ отъ сотр. въ Зарудью,
Ч. 5702. Теодоръ Ковальскій отъ сотр. въ Поморянахъ,

В ѣ пропозиціи умѣщеній ОО.:

- Ч. 4215. на Подгайчики: 1. Петръ Радзиковичъ, 2. Николай Демчишинъ и 3. Іоаннъ Кулицкій.
Ч. 4682. на Щуровичи: Николай Демчишинъ самъ одинъ.
Ч. 4872. на Липовици: Тома Соболта самъ одинъ.
Ч. 4934. на Бережницю: 1. Дмитрій Кеіонжекъ, 2. Климентій Росецкій и 3. Емилианъ Целевичъ.
Ч. 5227. на Бужокъ: 1. Ярославъ Стеткевичъ 2. Іоанъ Кулицкій и 3. Петръ Гаранюкъ.
Ч. 5528. на посаду катихиты при ц. к. академической гимназіи во Львовѣ: 1. Александръ Тороньскій, 2. Теофіль Коблянскій и 3. Михайль Ганкевичъ.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 5196. Миронъ Гуглевичъ на Жиравку,
Ч. 5252. Андрей Грыбъ на Николаевъ,
Ч. 5339. Іосифъ Любѣнецкій на Дубовици,
Ч. 5372. Павелъ Филиповскій на Новошины,
Ч. 5667. Яковъ Краснопера на Боршбѣвъ,
Ч. 5569. Ярославъ Стеткевичъ на Бужокъ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаея на институціи ОО.:

- Ч. 5411. Теофіля Лавровского на Янѣвъ,
Ч. 5605. Мирона Гуглевича на Жиравку,
Ч. 5712. Іосифа Любѣнецкого на Дубовици.

До институціи завѣзванъ О. О.:

- Ч. 5102. Анатолій Долинскій на Яхторѣвъ,
Ч. 5606. Миронъ Гуглевичъ на Жиравку,
Ч. 5619. Теофіль Лавровскій на Янѣвъ на день 1 Вересня 1889.

Канон. институціи получили О. О.:

- Ч. 5535. Анатолій Долинскій на Яхторѣвъ,
Ч. 5462. Андрей Яровскій на Борушбѣвъ,
Ч. 5744. Миронъ Гуглевичъ на Жиравку.

Декреты освобожденія отъ испытанія конкурсового получили О. О.:

- Ч. 4907. Михайль Царъ парохъ въ Гуменци,
Ч. 5139. Амвросій Крушельницкій парохъ въ Бѣлој.

Отпустки отъ приходѣвъ для покрѣпленія здоровья получили О. О.:

- Ч. 4782. Емилианъ Вербицкій парохъ въ Доброводахъ 2 мѣсячну—заступи. поручено мѣстцевому сотр.,
Ч. 4939. Дръ Теофіль Сембратовичъ парохъ и ректоръ Семинаріи въ Вѣдни отъ 19 Серпня до 1 Паздерника,
Ч. „ Теодоръ Пюрко духовникъ Семинаріи въ Вѣдни отъ 1 Липня до 19 Серпня.
Ч. 4959. Василій Левицкій сотр. въ Николаевѣ 2 — мѣсячну,
Ч. 5146. Іосифъ Бабій сотр. в Городку 6 — недѣльну.
Ч. 5155. Корнилій Бачинскій сотр. Архикатедральный 6 недѣльну,
Ч. 5237. Іоаннъ Кулицкій сотр. въ Ольшаницѣ 1 мѣсячну,
Ч. 5361. Юстынъ Гаврысевичъ сотр. въ Бѣломъ-камени 10 дневу.

Митроп. Консисторія всталилась до в. ц. к. Намѣстн. о плату зъ фонда религ :

Ч. 5076. для прив. сотр. въ Заболотцахъ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

Ч. 5411. въ Пустомытахъ на протягъ одного року,

Ч. 5732. " Смержовѣ

Ч. 5737. " Горожанцѣ " двохъ лѣтъ.

ЖЕРТВЫ.

а) на потребы Святѣйшого Отца :

Ч. 5334. Архикатедральный урядъ, парох. изъ собранныхъ складокъ 1. зр. 10 кр.

б) на церковь Василіанокъ въ Львовѣ :

Ч. 4210. О. Тома Березовскій парохъ Дубравки 1 зр.

в) на ѳтновленье катедральной церкви въ Станиславовѣ :

Ч. 5217. Урядъ парох. въ Небыловѣ изъ складокъ 3 зр. 61 кр.

г) на святѣ мѣстця въ Іерусалимѣ :

Ч. 4979. О. Густавъ Дроздовскій парохъ въ Кїйданцахъ 50 кр.

Ч. 5480. О. Левъ Залужный сотр. въ Небыловѣ. 2 зр.

д) для Мисіонарѣвъ въ Азіи, Африцѣ и Америцѣ :

Ч. 5333 Урядъ парох. въ Старыскахъ изъ складокъ 2 зр.

е) на фондъ неофитѣвъ :

Ч. 5482. О. Левъ Залужный сотр. въ Небыловѣ 1 зр.

Н е к р о л о г і я .

Ч. 5720. Іоаннъ Кизима, парохъ въ Слободѣ, померъ дня 9 Серпня 1889.

Ч. 5834. Іоаннъ Гарасимовичъ парохъ въ Швайковѣ, померъ дня 9 Серпня 1889.

Души ихъ поручаются молитвамъ Всеч. Клира.

СПРОСТОВАНЬЕ: Уряды парохіальный въ Каменцѣ струмбловой Буского Деканата и въ Пенякахъ Залозецкого Деканата не надослали доси предлаты на Львовско-Архіепархіальный Вѣдомости, якъ то-въ Ч. V. сев Часописи ошибочно выказано.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 20 Серпня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 24. Вересня 1889.

Ч. IX.

Ч. 622/орд.

Ч. 57.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львовскій, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Віцемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч.

Всему Всечестному Священству и Возлюбленнымъ въ Христѣ Вѣрнымъ Нашой Митрополитальной Архідезії миръ и благословеніе о Господѣ.

Возлюбленіи въ Христѣ!

Заледво рѣкъ минувъ ѳтъ того часу, якъ Мы повернувши зъ Риму, въ славного торжества 50 лѣтнего ювілея Его Святости Льва XIII. Папы Римского, подѣлилисьмо съ Вами Возлюбленіи въ Христѣ тою щирою радостію, якою переполнене було сердце Наше, коли выдѣлисьмо прославлену св. нашу кат. Церковь черезъ ѳтданье почести Еи Начальнику и Головѣ ѳтъ тѣлько

тысячей вѣрныхъ всѣхъ народностей свѣта, у котораго и мы Русины удостоили ся весьма ласкавого принятія. — Заледво кажу рѣкъ минувъ отъ того часу, якъ Господь Богъ благоволивъ осолодети скорбаче сердце Свого Намѣстника, болесно дѣткнене черезъ нанесеніе Томужъ пакостей отъ стоваришеній Церкви непріязныхъ, (на которыхъ тойже самъ Намѣстникъ Христовъ не давно тому въ Своемъ посланію жалувавъ ся и отъ тыхже свѣтей и пѣдступбѣвъ пастъ всѣхъ остерегавъ) — побуждаючи всѣ народы католического свѣта, щобы поспѣшили до Трону Своего Помазанника и тутъ зложили Ему глубоке свое почитанье и вѣрность, и тымъ дали свѣдоцтво не лише личнымъ Его высокимъ дарованіямъ и честнотамъ, якими Его обдарити зволнивъ, але заразомъ щобы малодушій и колебающійся въ вѣрѣ укрѣпились. Передовсѣмъ же, тымъ прославленемъ Своего Намѣстника давъ пѣзнати, що любятъ Его и сгоитъ всегда при Своей Церкви, при тѣй Своей овчарни, котру Кровію Своею честнѣйшою искупивъ и при тѣмъ, котораго Онъ избравъ Пастыремъ Своихъ вѣрныхъ овецъ и Керманичемъ той лоди, котра провадитъ избранныхъ своихъ по бурливѣмъ морю того свѣта до вѣчной пристани — ажъ тутъ паразъ лукавль ворогъ Христа и Его стада позавидовавши тому прославленью Начальника Церкви якъ колись то зъ заздности противъ певниности прародителей въ раю и зъ зависти противъ праведного Іова розвивае свою давню хитрѣсть а запѣненный зъ ярости и злости противъ Церкви и прославленого, Богомъ любленого и праведного Начальника Церкви киуе нову напасть и нову пѣднеситъ бурю противъ Голови тойже Церкви, завзывае своихъ приклонникѣвъ и союзникѣвъ — непріязнѣ стоваришенья и секты, и людей злобныхъ, поморочаючи ихъ умъ гордостію и наповняючи ихъ сердце желчію ненависти и зависти, противъ вѣрныхъ Христа и Намѣстника Его и кидаеся съ цѣлою адекою заплѣстію на Голову Церкви. Щобы ударъ той, котрый соединеными силами выконати постановивъ, по его мысли тымъ успѣшнѣйшимъ ставъ ся, загадавъ ужити на свою послугу въ тѣмъ лютѣмъ нападѣ на Намѣстника Христоваго, имени чловѣка, котрый вправдѣ до Церкви колись належавъ а даже послубовавъ Христу житье монашеске — Іордана Бруно — по котрый потому допустивъ ся подвѣйного ѡтступства подоптавши плюгавыми и погаными своими ногами одежъ монашеску и ризу Христову, воюючи словомъ и дѣломъ противъ св. Церкви, ширячи найзгубнѣйшій науки, жиючи крайню розпустно и переворотно и за свой беззаконія и мерзкій проступки понѣсъ заслужену кару. Такого отже чловѣка, изверга людей, котрый не посѣдавъ въ собѣ нѣчого добраго, и котрый то ибѣся своихъ скверныхъ дѣлъ заслуживъ собѣ, щобы чловѣчество съ омерзніемъ отъ него ѡтвергало ся, вытагають безбожній сектырѣ, вороги Церкви — на дневне свѣтло, пѣдносять его безбожній науки, его ворогованье противъ св. кат. Церкви и Еи выдимой Головы св. Отца Папы Римского, мовбы славнѣйшій подвиги и ставлять ему майже передъ самими ѡбпями помешканья вселенського Архіерея памятникъ на его честь и славу.

Видите Возлюбленій въ Христѣ, що за злоба, що за крайна переворотнѣсть, що за обида нанесена св. Вѣрѣ, Церкви и Намѣстнику Христовому а такожъ и всѣмъ вѣрнымъ цѣлого свѣта католического! Якъ глубоко дѣткнути мусѣвъ той мерзкій фактъ Его Святѣсть — противъ котораго то впроть

съ такою смѣлостію, аухвалостію и крайною злобою той тяжкій ударъ вымѣрено — легко можете собѣ представить. Ѳггомонтъ той глубокой болѣзни, якою наповнене зѣстало отцѣвске сердце Начальника кат. Церкви ѡтбивъ ся голосно и выразно въ бесѣдѣ, котру выголосивъ Св. Отець дня 30 червня с. р. заразъ по тѣмъ злобнѣмъ событію на нарочно скликанѣмъ сасѣданію до Ихъ Еминенцій Кардиналѣвъ и прочихъ достойникѣвъ св. Церкви въ Римѣ. Послушайте Возлюбленій въ Христѣ, ото власнѣйшій слова Его Святѣсти переведеній на нашъ рускій языкъ:

Почтеннѣ Братья!

Що недавно тому высказалисьмо Вамъ, колисьмо зъ того самого мѣстця до Васъ промовляли, що новѣй и то тяжкій зневаги приготавлиють ся въ тѣй то поважнѣй столицѣ противъ Церкви и Римского Престола, тое съ наиблѣшю горестію души нашої и съ образою всѣхъ добромыслящихъ дѣйстно dokonане зѣстало. Дятого повелѣлисьмо созвати Васъ надпорядочно, щобысьмо могли выявити Вамъ, якъ тяжко дѣткнуло Насъ тое печестиве дѣло а заразомъ, щобы свободно якъ пристойтъ въ Вашѣй присутности напятивати такъ велике беззаконіе.

По переворотѣ италійскихъ дѣлъ и заборѣ римского мѣста видѣлисьмо вправдѣ святѣйшу вѣру и Престоль Агостольскій довгимъ рядомъ зневагъ оскорбленій, но переворотнѣй товариства людей стремятъ усильно поступенно до що разъ гѣршого. Завзялись они, щобы въ первѣмъ католического имени мѣстѣ завладѣли поганскій норовы и безбожнѣсть и тутъ пѣджигаютъ подомѣни ненависти изъ всюди нагромадженій, щобы тую мовбу крѣпость католической Церкви займивши, тымъ способнѣйше кновати и самъ камѣнь угольный на котрѣмъ таяже основана, цѣлкомъ если можливо-разорити. Дѣйстно, мовбы не досытъ вже черезъ тѣлько лѣтъ руинѣ выдали, се они самыхъ себе дерзостно выпередити силувались, на однѣмъ изъ святѣйшихъ дней христіанського року, взносятъ публично памятникъ, котрымъ захвалюеся потомности духъ Церкви противорѣчивый, заразомъ же поучаеся тымъ, що подобае вести борбу на житье и смерть противъ католического имени. Що до того змѣряють именно строителѣ того чину и видѣннѣйшій покровителѣ тогожъ, рѣчи самѣ свѣдчатъ. Они (бо) величаютъ чловѣка подвѣйного ѡтступника, судово переконаного еретика, котрый ажъ до кѣнца житья своего Церкви упорчиво супротивлявъ ся. Власне для тыхъ причинъ постановили они его возвеличити, вѣдомо бо, що въ нѣмъ ничего правдиво похвального не було, ани ѡсоблившой учености, понеже его власнѣйшій письма доказують, що онъ бувъ послѣдователемъ пантеизма и мерзкого матеріализма, и иныхъ звычайныхъ заблужденій, густо часто въ противорѣчію съ самымъ собою; ни окрасы честноты, понеже противно норовы его суть для потомности свѣдоцтвомъ крайного озлобленія и зѣпсутья, до котораго могутъ чловѣка загнати необузданнѣйшій пристрасти. Ни славнѣйшій дѣла, ни ѡсоблившій для краю заслуги: звикль его штуки, притворяти ся, лгати, о себе лишене дбати, не-

стерпѣти еслибы кто иначе думавъ, подхлѣбяти — подлого духа я перево-ротного усопособленья. Почестей отже тыхъ, которыхъ тѣлько бѣдано такому чловѣку, така есть сила и майже таке значенъе, що належить все житье устроити бѣтрубно вже бѣт науки Богомъ переданои, бѣтрубно бѣт христіаньскои вѣры, и духа людского вызволити цѣлкомъ зъ подѣ власти Исуса Христа. Таке саме есть намѣренъе и начинанъе лукавыхъ сектъ, котрѣ всякимъ возможнымъ способомъ усилюють бѣтужити бѣт Бога цѣлы державы и стають съ безмѣрною ненавистію и крайною загорѣлостію до борбы противъ Церкви и Римского Престола. А щобы же и обыда показала ся видѣйшою и справа яскравѣйшою, то постановлено обходити бѣтлоненъе памятника съ великою помпою при бѣлшомъ здвизѣ народа. Въ тыхъ то дняхъ зауважано въ серединѣ Риму пренедике изъ всѣхъ сторонъ стягнене множество людей; обошено безвѣстидно фаны ворожѣй вѣрѣ; а що наибѣльше огидне есть, що не бракло знаменъ представляючихъ злого духа, котрый Всевышнему въ Небѣ не хотѣлъ повинovati ся, вождѣ ворохобникѣвъ и побудитель до всякихъ зрадѣ. До того огидного проступку прилучено безчелнѣй бесѣды и письма, въ которыхъ выставляютъ ся на поруганіе святѣсть найвысшихъ рѣчей безъ встыду и мѣры, выносить ся же страшно овая необуздана свобода мысленъя, котра то есть плодovitою родительскою лукавыхъ миѣній а котра разомъ съ христіаньскими обычаями встрясае подвалины порядку и свѣтской суспѣльности. А о тое сумне событіе дозволено було черезъ долге приготавленъе старати ся — оное устроити и довершати, не лишъ за вѣдомостію начальства, но и за тыхъ же благосклонною и явною зачитою и побудкою. Горестно сказати и майже дивне есть, щобы зъ того поважного мѣстця, въ котромъ то Богъ опредѣливъ пребыванъе Свого Намѣстника выходило прославленъе ума повстаючого притивъ Бога; а тамъ зъ бѣтки звыкъ цѣлыи свѣтъ ожидать неповрежденнѣй правила Евангелскѣй и спасительнѣй рады, тамъ освящаютъ ся, при беззаконнѣй змѣнѣ обстоятельствъ, безкарно заблудженъя безбожнѣй и сама ересь, памятниками. Такъ далеко завели насъ часы, щобысьмо бачили омерзѣніе запустѣнія въ мѣстѣ святѣмъ.

Въ такѣмъ негѣднѣмъ станѣ рѣчей, понеже намъ повѣрене есть управленъе христіаньского общества съ защищенъемъ вѣры освѣдчаемъ, мѣсто наше безчестіемъ ображене и святѣсть христіаньской вѣры безвѣстидно нарушену: и обявляемъ всему католическому кругови съ жалемъ и обуренъемъ сей святотатскѣй проступокъ.

Однакожь зъ оскорбленія належить вытягнути полезнѣй свѣдоцтва. Изъ сего бо що разъ бѣльше и бѣльше оказуе ся, чи утихомирили ся ворожѣй духи по збуренъю власти свѣтской, чи не желаютъ они щось инного, се есть саму святу власть Папѣвъ съ землею зрѣвнати и христіаньску вѣру зъ коренъя зничити. — Подѣбно явствуе, чи Мы упоминаючи ся о права Престола Апостольского, руководимъ ся якою чловѣческою рѣчею, чи борше ходитъ Намъ, щобы узскасти свободу Апостольского чина, достоинство Намѣстника, и о саме власне добро для интересѣвъ Италіи. — Наконецъ зъ того самого событія ажъ надго пѣзнати можна, що значитъ и где подѣло ся, то все такъ многе и такъ свѣтле, яке зъ початку не сомнѣвано ся приобѣцяти и запоручити. Вмѣсто бо послушанія и должностей всякого поважанъя, ко-

трыми то они запевняли щедро почитати Римского Первосвятителя, послѣдовали тымъ часомъ оскорбленъя, и найтяжши обезчещенъя, изъ котрыхъ теперъ наибѣльше и яке мае остати ся на явѣ и передъ очима всѣхъ, скверного и погибшого чловѣка памятникъ. Тое отже мѣсто, о котромъ они утверждали, що збстане всегда и славнымъ и безпечнымъ престоломъ Римского Намѣстника, хотѣть здѣлати головою новои безбожности, гдѣбы людскому розумови, мовбы поднесеному до божеской почести, бѣдававъ ся недорѣчный и безвѣстиднѣй культъ. Зважмо собѣ отже Честнѣй Братъя, яка Намъ въ справованъю найвысшого Апостольского Ураду повѣставлена есть, чи то свобода, чи то гѣднѣсть. Наша даже Особа не есть безъ обавы и безъ опасности. Кождому бо вѣдомо, до чего сприсягають ся и чого бажаютъ люде найгѣршихъ сторонництвъ, и нема нѣкого щобы не бачивъ, що тѣ самѣ покориставши зъ сприсяючихъ временъ, и що до числа ежедневно и що до безвѣстидности що разъ бѣльше взмагають ся и рѣшили ся не спочати скорше, доки не доведуть рѣчи ажъ до остаточного упадку. А если що до рѣчи на котрѣ Мы жалуемо ся, поводючи ся причинами утилитарными не дозволено имъ, щобы они могли свой лукавѣ замѣры такожь силою и збройною рукою перевести, то никто не може такъ легко повѣрити, що они при даибѣ способности не посунуть ся такожь и до такой збрѣднѣ; особливо коли Мы находимо ся въ власти тыхъ, що то не стыдять ся оклеветати насъ всеявно, мовбы Мы неприязно и ворожо усоспособленѣй булы що до интересѣвъ Италіи. Не менше обавляти ся належить, що кидяюща ся до всякой злобы дерзкость пропавшихъ людей и розгѣртѣй страсти не всегда такъ легко дадутъ ся поскромити и стягнути, еслибы настали часы страшнѣйшѣй и неспокойнѣйшѣй, чи то по причинѣ цивильныхъ замѣшательствъ и суспѣльныхъ переворотѣвъ, чи то по причинѣ розрухѣвъ и нещастныхъ военъ. — Такъ тымъ наглядѣйше показуе ся въ якомъ станѣ находитъ ся найвысша Голова Церкви, Пастырь и Учитель католического Имени.

Тою Мы запевно горестію печалей и тягаромъ журбѣ, будучи кромѣ того и подшлого вѣку, майже зломанѣй, упалибысьмо, еслибы не подносила духа и не подтримувала силы такъ тая незавѣдна надѣя, що Христосъ николи не опуститъ своего Намѣстника, якъ такожь почувъе дожности, котре насъ свято напоминае, що повиннисьмо тымъ пыльнѣйше взяти ся до управленъя Церкви, чимъ острѣйше лютитъ ся противъ ней буря блудѣвъ и страстей пекломъ порушена. Всю отже надѣю и упованіе покладаемъ въ Бозѣ, о которого то дѣло ходитъ, уповаючи особенно на многомогуче предстательство, о котре то Мы съ горячимъ духа усилиемъ умоляемъ Преславную Дѣву, Помощницу рода Христіаньского, якъ такожь и на верховныхъ Апостолѣвъ Петра и Павла, въ котрыхъ опѣцѣ и покровѣ тое пречестное мѣсто всегда щастливо почивало.

Но якъ вы, — Почтеннѣй Братъя, болѣзни съ нами и молитвы къ Богу хранителю и защитителю Церкви своей безпрестанно совокупляете, такъ не сомнѣваемо ся, що вы Почтеннѣй Братъя, Епископы Италійскѣй и на будуще такъ само постоянно дѣлати будете и съ тымъ бѣлшою старанностию и усилиемъ, позаякъ того опаснѣсть временъ вымагае, о собѣ повѣренѣмъ народѣ заопѣкуете ся. Нехай особливо старають ся — напоминаемъ, щобы имъ указати и понятно выяснити, до якои злобы а переворотности досяга-

ють начинанія бѣт ворогбв вѣры и такожь бѣтчины кѣ переведенію предпринятѣ. Ту бо ходитъ о рѣчь найвышого и найправдивѣйшого добра, котре то мѣститъ въ собѣ вѣра католическа; о ничо усиленѣйше не старають ся вороги, якъ щобы могли народѣ италійскій бѣт тойже вѣры бѣтворати и бѣтягнути, зѣ ласки котрой они такъ довго во всякомъ родѣ славы и щастя процитали; мужамъ же католицимъ не пристойтъ совѣсѣмъ при такихъ опасностяхъ засыпяти або тѣйже легковажити; но треба въ исповѣданью своєї вѣры бути бѣтважными, въ защищанью постоянными, бодрими, такожь и готовыми, всякѣ страты — если того буде потреба — за ню пожертвовати. Тѣйже доказы и упбмненья дотыкають ближе жителѣвъ римскихъ, о скблько то ихъ вѣра, якъ явно есть, еждневно на що разъ небезпечнѣйшій оскорбленья хитро выставляе ся. Они же то, скблько щедрѣйше почувають ся мати даръ вѣры бѣт Бога за для такой съ святымъ Престоломъ близкости и связи, о тблько ббльше нехай памятають въ нейже вытревати, гбднѣй тыхъ отцбв и працбдбв, котрыхъ вѣра прославлена була въ цѣлбмъ свѣтѣ. Они отже и всѣ Италіане, якъ тагожь и всѣ повсюды Католики нехай не перестаютъ то молитвами, то всякого рода побожными дѣлами у Бога умоляти, щобы бѣт своего гнѣву, выкликаного черезъ тблько противъ Церкви безбожныхъ поруганій и безумныхъ сварнъ, милостивно бѣтступивъ, и всблбнѣй желанія добрыхъ о милосердіи, мирѣ и спасеніи усердно просячихъ выслушавъ.

Той голосъ болѣзни, якимъ бѣтзываетъ ся Голова Церкви св. катол., по причинѣ оскорбленья нанесеного св. Вѣрѣ и Церквѣ, бѣтвивъ ся жалбстно въ грудяхъ всѣхъ вѣрныхъ католикбв, и не може бути иначе, бо якъ каже св. Ап. Павелъ, що: „Если страждетъ одинъ удъ, съ нимъ страждутъ всѣ уды.“ (I. Корин. XII, 26.). Цѣлѣй свѣтѣ хрїстіанско-католическій бѣднѣсь голосъ обуренья и жалю своего и якъ добрѣ дѣти выразивъ Намѣстникови Церкви, яко наилучшому своему Отцу, любовь и всегда готове повинованье и непоколебиму вѣрнбсть и привязаннбсть, видячи що тая скорбъ и обѣда нанесена бѣт ворогбв Церкви Св. Отцу за Его любовь и печальнбсть о стадо Христове. Такожъ мы Русины, яко всегда вѣрнѣ сыны св. кат. Церкви не можемъ бути рбвнодушными и холоднокровно поглядати на укорищу здѣлану верховному Начальникови Церкви нашої, Намѣстникови Христовому, мы, кажу, Русины, котрыхъ Св. Отець недавно ще тому при послѣднбмъ путешествію до Риму и зближенью до Его Престола такъ благосклонно и съ такою любовью и снисходительностію принявъ, обдаровавъ памятками рускихъ Архіереевъ, бѣтличивъ кблькохъ Крѣлошанъ достоинствами своего двора, не позабувъ даже и на нашу архікатедр. церковь и обдаровавъ зѣ выставки Ватиканской хорошимъ фелономъ. Мы, кажу, Русины, рбвнороднѣ сыны св. катол. Церкви, якъ всегда булисмо вѣрнѣй и преданнѣй св. Вседенскому Архіерею, такъ такожь и нынѣ въ порѣ, коли подобало ся Всевышнему досвѣдчити Голову св. Церкви, не дамося въ любовь, преданности и вѣрности для Св. Отца нѣкому выпередити — но вразъ съ прочими вѣрными сынами св. кат. Церкви, цѣлого свѣта, бѣдносно голосъ и протестуемо противъ зброднѣ, яку довершено въ Римѣ черезъ поставленье памятника извергу людей, бѣтступникови бѣт вѣры и поругателю святости и честнотъ, протестуемо противъ оскорбленья нанесеного Св. Отцу, верховному Пастыреви и Учителеви

нашой кат. Церкви. Дальше заявляемо, що не можемо рбвнодушно и холоднокровно дивити ся на обмеженье власти найвышого Управителя нашой св. Церкви, ограниченье Его свободы въ зарядѣ церковнбмъ, по требую всякой по законамъ св. Церкви и по историчнымъ правамъ бѣтповѣдно для Него свободы. Дабы же Возлюбленнѣ милостивѣй Богъ благоволивъ якъ найскорше привернути славу, честь и супокѣй Церквѣ и Его найвыспбй Головѣ, треба намъ по примѣру Христа Спасителя и по Его приказу въ покорѣ молити ся ко Господу: „да святитъ ся Имя Его и да прїдетъ царствіе Его“.

Кромѣ тогоже, щобы хоть по части удовлетворити за аневагу нанесену Богу, св. Вѣрѣ и Церквѣ кат. черезъ безбожне бѣднесенье памятника для поругателя тойже Вѣры, и утолити гнѣвъ Божій справедливѣй, поручаемъ Всечестнымъ Урядамъ парохіальнымъ, щобы 1.), въ найблизшу недѣлю по одержанью сего Листа Пастырского долучили до Службы рядовой недѣльной такожъ Службу о умиреніи св. Церкви, а по св. Евангелію бѣтчитали агромадженому народови тое наше посланіе съ бѣтзвою Св. Отца; 2.), въ бѣтповѣднбй проповѣди, або науцѣ того дня старали ся поучити вѣрныхъ о тяжкости злочинства того о котрбмъ бесѣда есть въ посланію Св. Отца Папы, яку донеслбсть мае и значенье той безбожнѣй поступокъ, до чого то все злодѣяннѣ ворогбв Церкви стремитъ, якъ такожъ на яку опаснбсть выставляе ся кожного благочестіе и вѣра черезъ тую секту, котра то ударяючи на небачныхъ хитростію и бѣдступомъ, всѣ свой силы напротивъ Римского Престола направляє; — кромѣ того подобае усиленно звернути увагу вѣрныхъ на обовязокъ ухилати ся бѣт напастей и свѣтей ворожихъ Церквѣ товариствъ, поборовати тѣйже секты масонбв и карбонарїбв, защищати св. Вѣру и доказати туюже словомъ и дѣломъ а наконецъ всякими способами позволенными брати въ оборону права Римского Первосвятителя, памятаючи на тое, що съ Его свободою тѣсно злучена есть свобода кожного почастно и особисто. — 3.), щобы умолили милосердія Божого и удовлетворити за образу Богу здѣлану черезъ поставленье памятника безбожному чловѣку въ Римѣ, якъ такожъ щобы усмирити Его гнѣвъ справедливо выкликаннѣй за грѣхи людски, упросити Всевышнього о мирѣ для Церкви, о опамятанье и наверненье ворогбв Церкви — заповѣдять Всеч. Душпастырѣ и бѣтправлять тогоже самого дня по вечерни при выставленью св. Тайнѣ Параклїсѣ съ бѣтспѣваньемъ колѣноприклонныхъ стихирѣ „Завѣсѣхъ молиши ся благая“, „Всѣхъ скорбящихъ радости“, „Радуйся Пречистая Дѣво“, „Радуйся вселенная похвало: почѣмъ наступитъ супликація и благословеніе Святѣйшими Тайнами, а на конецъ бѣтмовлять голосно 5 разы Отче нашѣ, 5 Богородице Дѣво и Вѣрую въ Единого Бога на интенцію св. Отца. Прочее Возлюбленнѣ бодрствуйте, стбйте крѣпко въ вѣрѣ, мужайте ся и утверждайте ся, а благодать Господа нашего Іисуса Христа и любви Бога и Отца и причастіе его. Слауда буди съ всѣми Вами. Аминь.“

Дано въ Львовѣ при Архікатедральномъ Храмѣ св. Вм. Георгія въ день Ускбновенія Честннѣй Главы честнаго и славнаго Пророка, Предтечи и Крестителя Іоанна 29 Серпня, 10 Вересня н. числ. 1889.

СИЛЬВЕСТЕРЪ
Митрополитъ.

Ч. 58.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ д. 22. Серпня 1889 съ речинцемъ до 17. Паадерника 1889.

Ч. 5811. Швайкѣвъ, деканата Пѣдгаецкого, наданья приват.

Ч. 5861. Цуцылѣвъ, деканата Роздѣльского, наданья приват.

б) пѣдъ д. 31. Серпня 1889 съ речинцемъ до 26. Паадерника 1889.

Ч. 5375. Книгичи, деканата Ходорѣвского. наданья приват. съ тымъ примѣчаніемъ, що поданья прежнихъ кандидатѣвъ о тую парохію остаются, тѣлько тѣже мають предложить сюда нову табелю свойствъ и поведенія.

Ч. 5535. Долге, деканата Теревельского, наданья приват.

Ч. 5536. Гринѣвъ, деканата Бобрецького, наданья приват.

Ч. 5537. Фирлеевъ, деканата Нараевского, наданья приват.

Ч. 5538. Малковичи, деканата Городецького, наданья приват.

Ч. 5539. Стратынъ, деканата Нараевского, наданья приват.

Ч. 5540. Мужилѣвъ, деканата Пѣдгаецкого, наданья приват.

Ч. 5541. Красне, деканата Скалатского, наданья приват.

Ч. 5543. Дмитровичи, деканата Львѣвско-загородского, наданья приватного.

Ч. 5563. Соколѣвка, деканата Олеского, наданья приват.

Ч. 5564. Пѣдлѣсье, деканата Олеского, наданья приват.

Ч. 5565. Остапѣ, деканата Скалатского, наданья приват.

Ч. 5943. Слобода, деканата Болехѣвского, наданья цѣсарского.

в) пѣдъ д. 12. Вересня 1889 съ речинцемъ до 6. Листопада 1889.

Ч. 6334. Щуровичи, деканата Холоевского, наданья приват.

г) пѣдъ д. 17. Вересня 1889 съ речинцемъ до 12. Листопада 1889.

Ч. 6267. Воля велика, деканата Роздолского, наданья фундаціи б. п. Станислава графа Скарбка.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

№ 1. Октобра 1889.
123.**ХРОНИКА.**

Директоромъ Дома пресвитеріального именованъ:

Ч. 529/рд. Вор. О. Крылшавнаъ Пралатъ Андрей Вѣлецкій.

Почетнымъ Совѣтникомъ Митроп. Консисторіи съ правомъ употребленья экспозиторій крылошаньскихъ именованъ:

Ч. 4706. О. Евстахій Клоевичъ, деканъ Зборѣвскій и парохъ въ Прысѣвцахъ.

Грамоты похвальныя съ правомъ употребленья экспозиторій крылошаньскихъ получили ОО.:

Ч. 658/орд. Юліанъ Илевичъ парохъ въ Грабковцахъ,

Ч. 4707. Фабіанъ Жуковский парохъ Олѣва,

Ч. 4708. Емиліанъ Мизъ парохъ Зборова.

У м ѣ щ е н ь я.а) *Завѣдательства получили ОО.:*

Ч. 5099. Николай Курбасъ префектъ гр. в. генер. Семиваріи Львѣвской въ Ватвѣцѣ дек. Болехѣвского,

Ч. 5721. Алексей Бобикевичъ сотр. Слободы дект. Болех. тамже,

Ч. 5833. Теодоръ Мурдакъ сотр. Швайкова дек. Пѣдг. тамже,

Ч. 5836. Сосонтій Медвецкій завѣд. Боршова въ Малковичахъ дек. Городецького,

Ч. 5992. Маріанъ Зѣничковский завѣд. Волѣ вел. въ Демѣ дек. Розд.,

Ч. 5993. Антоній Сосенко сотр. Долгого въ Голограхъ дек. Уѣвск.,

Ч. 6015. Сильвестеръ Вояковский завѣд. Шельпакъ въ Волѣ вел. дек. Розд.

Ч. 6171. Корвліи Мандычевскій завѣд. Хмелѣвки въ Гаяхъ дек. Львѣвско-загор.

б) *Сотрудничества получили ОО.:*

Ч. 5165. Адамъ Марковский завѣд. Илова въ Тарнополи.

Ч. 6176. Василій Курдыдыкъ сотр. Толшева при парохіи св. Параскеви въ Львовѣ.

В в е д е н ь я ОО.:

Ч. 5779. Теодоръ Ксвальскій яко завѣд. Березовець дек. Ходор.

Ч. 5849. Лаврентій Діаковский яко сотр. въ Поморявахъ дек. Золочѣвского.

Ч. 6002. Евгений Павлусевичъ яко завѣд. Крушельницъ дек. Сколек.

Ч. 6304. Теофанъ Лавропскій яко парохъ Янова дек. Терев.

У в ѣ л ь н ь я ОО.:

Ч. 5961. Евгений Павлусевичъ отъ завѣд. Борусова дек. Бобр.,

Ч. 6321. Антоній Сосенко отъ сотрудничества въ Долгобѣ дек. Терев.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаєся на канон. институціи 00.:

- Ч. 5843. Павла Филиповского на Новошину,
 Ч. 5930. Якова Краснопера на Боршбѣ,
 Ч. 5995. Николая Демчишина на Подгайчине,
 Ч. 6014. Ярослава Стеткевича на Бужокъ,
 Ч. 6134. Андрея Грыба на Николаевъ.

До канон. институціи завѣзваній 00.:

- Ч. 2959. Михаилъ Венгриновичъ на Ходовицю,
 Ч. 3759. Емиліянъ Левацкій на Иванѣвцѣ,
 Ч. 4291. Иларій Гомовскій на Журавно,
 Ч. 4682. Горалевичъ Левъ на Пеняки,
 Ч. 4744. Ромуальдъ Фицаловичъ на Устѣ,
 Ч. 4745. Евгеній Ляховичъ на Лютовице,
 Ч. 4746. Клявентій Роснецкій на Яленковате,
 Ч. 5712. Іосифъ Любинецкій на Дубовицю,
 Ч. 5837. Іосифъ Реваковичъ на Хмельвку,
 Ч. 5839. Владиміръ Голяватый на Шельпаки.
 Ч. 5843. Павелъ Филиповскій на Новошину або Гозіевъ,
 Ч. 5995. Николай Демчишинъ на Подгайчине,
 Ч. 6014. Ярославъ Стеткевичъ на Бужокъ,
 Ч. 6134. Андрей Грыбъ на Николаевъ,
 Ч. 6227. Корнелій Мандычевскій на Отычевичи.

Канон. институціи получили 00.

- Ч. 6059. Лука Бобровичъ на душпастырство при головѣ больницы въ Львовѣ,
 Ч. 6105. Теофілъ Лавровскій на Яновъ,
 Ч. 6170. Владиміръ Голяватый на Шельпаки,
 Ч. 6171. Іосифъ Реваковичъ на Хмельвку,
 Ч. 6189. Яковъ Краснопера на Боршбѣ,
 Ч. 6316. Николай Демчишинъ на Подгайчине

Позволеніе поддаться испытанію конкурсному получили 00.:

- Ч. 5872. Іоаннъ Сендецкій сотр. въ Золотанкахъ,
 Ч. 6076. Софронъ Онышкевичъ зав. Мужилова,
 Ч. 6199. Іосифъ Бабій сотр. въ Городку,
 Ч. 6286. Владиміръ Левацкій пар. Суходола.

Увѣльненіе отъ испытанія конкурсного получили 00.:

- Ч. 5672. Владиславъ Юзычынскій парохъ Острова,
 Ч. 5788. Корнелій Монцѣбовичъ парохъ Суходолѣвъ.

Приреченіе принятія въ связь канон. Архіепархіи Львовской, если выкажеться отпусткою зъ Епархіи Перемышльскои получивъ:

- Ч. 6212. О. Д-ръ Татъ Мышковскій.

Катихитами именованій 00.:

- Ч. 6192. Адамъ Марковскій провн. катихитою низшои школы реальнѣи и катихитою школы выдѣловой въ Тарнополи.
 Ч. 6319. Василій Курдыдыкъ сотр. парох. церкви св. Параскеви въ Львовѣ при школь мужеской и женской св. Мартина въ Львовѣ.

Митропол. Консисто́рія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

о признаніе титула стола

а) для богословѣвъ укѣнчившихъ студія на ц. к. Университетѣ Львовскомъ:

- Ч. 5591. 1) Михаила Бачиньского, 2) Діонизія Балиньского, 3) Іоанна Гарматія, 4) Стефана Донаровича, 5) Григорія Дычковского, 6) Георгія Жолкевича, 7) Юліана Зубрцкого, 8) Теодозія Кнасевича, 9) Никифора Клубка, 10) Григорія Комаряньского, 11) Северина Наконечного, 12) Стефана Пытлика, 13) Володимира Сабата, 14) Іоанна Сѣрка, 15) Іосифа Терлецкого, 17) Евгенія Филиповича 18) Іоанна Филиповича, 19) Клементина Целевича и 20) Василія Яцковского.

б) для богословѣвъ укѣнчившихъ студія на ц. к. Университетѣ Вѣднскомъ:

- Ч. 5683. 1) Григорія Гбрияка 2) Діонизія Дорожнянского, 3) Василія Кондрацкого и 4) Ярослава Якевича.

о запомогу для:

- Ч. 5918. О. Іоанна Дудыньского парохъ Ходачкова.

о плату зъ фонда религ.:

- Ч. 6138. для прав. сотр. въ Прошовѣ.

о перенесеніе въ станъ дефиціентѣвъ:

- Ч. 5938. О. Гаполата Малецкого пароха Небылова.

Митропол. Консисто́рія отнеслась до в. ц. к. Рады школьной краевой о заименованіе заступникомъ катихита при ц. к. акад. гимназіи въ Львовѣ:

- Ч. 6106. О. Северина Трновского Ваццектора Львовскѣи дух. Семинарія и ексекратора при тойже гимназіи.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисто́рію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

- Ч. 5901. въ Боратынѣ 300 ар. на рѣкъ.

Митроп. Ординаріятъ поручивъ приняти до Дѣвочого Воспиталища яко стипендистку зъ фонда б. п. Кардинала Левицкого.:

- Ч. 5813. Елену Мартынецъ сироту по священнику.

Приняті до Заведенія дяківскаго при Церквѣ Архикатедральной:

- Ч. 5467. Іоаннъ Рубчакъ,
Ч. 5468. Іоаннъ Новицкій.

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 6221. Евстахій Громовичъ, дефіціентъ, померъ дня 10. Серпня 1889.
Душа его поручаея молитвамъ Всч. Кляра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Вересня 1889.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 5. Жовтня.

Ч. X.

Ч. 639/орд.

Ч. 59.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Віцемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч.

Всему Всечестному Священству и Возлюбленнымъ въ Христвъ Вѣрнымъ Нашой Митрополитальной Архієпископальной миръ и благословеніе о Господѣ.

Возлюбленнй въ Христвъ!

Коли за часѣвъ Патріарха св. Іакова допустивъ бувъ Господь Богъ великій неуроджай и голодъ въ цѣломъ Египетскѣмъ краю, и давъ ся чути великій недостатокъ хлѣба и едея mezi жителями той землѣ — и коли вже майже гасла и послѣдня надѣя на лучшу будучность, бо и тогорѣчній засѣвы зъ браку плодоносного дощу и жизненой росы совершенно повысыхали, а земля ѡтъ жару солнечныхъ лучѣвъ порозпадала ся — тогда, якъ подае св.

Писаніе въ князѣ Вытѣ, въ той нуждѣ и нещастію весь народъ удавъ ся до царя Египетского, молячи его о помѣчѣ и дораду, — а царь, якъ оповѣдае дальше тое самое св. Писаніе, отсылавъ всѣхъ до праведного Іосифа, котораго бнѣ постановивъ бувъ княземъ и покровителемъ надъ всею землею Египетскою мовячи: „Идите ко Іосифу“ (Быт. 41. 55). Они послушавши того приказу и доброй рады своего найвысшого князя, удавали ся съ щирою и поворною просьбою до Іосифа — а Іосифъ достарчаючи имъ живностей, спасъ весь народъ ътъ голодовой смерти и ставъ ся Спасителемъ Египетского краю.

Коли же днесъ подобалося Тому же самому Господу Богу допустити и въ нашѣмъ христіанскѣмъ краю такожь великій неуроджай и голодъ, и то далеко страшнѣйшій голодъ, якій не бувъ въ Египетскій земли, бо голодъ духовный, умертвляючій души людскій, и коли въ католическѣй Церквѣ межи христіанскими народами дае ся чути великій недостатокъ хлѣба т. е. вѣры — недостатокъ едея т. е. христіанской любви, недостатокъ дощю и поранной росы т. е. упованія на справедливѣсть Богу и на житье вѣчне — въ той то нуждѣ и нещастію удають ся Епископы, священники и вѣрный народъ всеи католической Церкви до найвысшого своего князя, до Намѣстника Христоваго и высказавши Ему болѣзнь и смутокъ по повѣду зневаги нанесеной Церквѣ и св. вѣрѣ, просятъ Его, щобы зарадивъ недостаткови духовному и Апостольскимъ благословеніемъ Своимъ потѣшивъ скорбящихъ и терпящихъ, — а сей верховный князь нашой св. кат. Церкви ѡтзываетъ ся до насъ всѣхъ въ своемъ окружнѣмъ Посланію, котре Вамъ Возлюбленный въ Христѣ тутъ пересылаемъ мовячи: „Идите ко св. Іосифу Обручничкови Преч. Дѣвы. — Онъ бо яко наибольшій по Преч. Дѣвѣ угодникъ Христа Царя стане по при Ней Вашимъ Молитвенникомъ къ Богу и съ Царицею Небесною своею Обручницею спасе всѣхъ вѣрныхъ ътъ неуроджаю и духовного голоду, котрый злобнѣ товариства нанесли на христіанскій край своимъ безвѣріемъ, котре повсюду межи вѣрными засѣвають, ненавистію къ Церквѣ и Ея верховному Начальнику, котру всюды защепають и нерозкаяннымъ житьемъ, котре піддержують.

Се Вамъ слова св. Отца, найвысшого князя св. кат. Церкви, послушайте ихъ съ увагою.

Окружное Посланіе Его Святости Папы Льва XIII.,

до Патріархѣвъ, Примасѣвъ, Архіепископѣвъ, Епископѣвъ и до прочихъ церковныхъ Настоятелей съ правомъ управленья въ мирѣ и соединенію съ Апостольскимъ Престоломъ зѣстающихъ.

ЛЕВЪ ПАПА XIII.

Поздоровленіе и Апостольске благословеніе.

Почтенный Братья!

Хотя мы уже перазъ по цѣлымъ свѣтѣмъ особеннѣйшей молитвы заряджали, щобы справу католическу поручити еще усиленнѣе Г. Богу, то однако не выдасть ся никому дивнымъ, если въ томъ часѣ мы на ново уважаемъ за по-

требне той обовязокъ пригадати, Церковь бо звыкла завсѣгды въ своихъ утисненіяхъ, особенно если „власти тьмы“ гадають що можуть на все ѡтвѣжати ся для знищенья христіанского имени, умоляти Бога, творца и судію своего тьмѣ ревнѣе и постояннѣе за ходатайствомъ святыхъ небесныхъ, особенно же преславной Дѣвы Богородицы, въ предствательствѣ котрой видить свою найсильнѣйшу підпору. Плоды же тыхъ побожныхъ молитвъ и на божѣй благодати основаного упованія являютъ ся скорше чи пбзвнѣе. Вы Почтенный Братья, знаете нашѣ часы, они суть для Церкви католической не менше нещастнѣй, якъ найгѣршій зѣ минувшихъ лѣтъ. Видимо, що нивне у многихъ пѣдстава всѣхъ христіанскихъ честнотъ, вѣра; остыгае любовь; молодѣжь врослае въ зѣпсутыхъ обычаяхъ и засадахъ; нападаеся на Церковь Іисуса Христа изъ всѣхъ сторонъ силою и пѣдступомъ; завзята борба веде ся противъ панству; а даже пѣдставы религіи съ щоденно вростающею дерзостию врзушають ся. Якъ далеко дѣйшло въ новѣйшихъ часахъ и до чоґо еще змѣряеся, есть занадто добре вѣдомо, якъ абы то еще словами пояснати треба було.

Понеже въ такъ прикрѣмъ и сумнѣмъ положенію зло есть сильнѣе, нежели людскій средства, то можна лише ѡтъ могучества Божого надѣятися лѣку. Тому то уважалисьмо ѡтповѣднимъ, взбудити побожнѣе христіанского люду до ревнѣйшого и постояннѣйшого взыванья о помѣчѣ всемогучого Бога. Именно при зближающѣмъ ся мѣсяци жовтню, котрый уже передже посвятилисьмо Пресвятѣй Дѣвѣ Маріи Рожанцевѣй упоминаемъ, щобы и въ сѣмъ роцѣ цѣлымъ и вповнѣ съ всякою можливою набожностію и численною участею бувъ обходженъ. — Знаемъ що у материнскѣй благодати Пр. Маріи найдемъ завсѣгды покровъ и есьмо пересвѣдченнѣй, що надѣя наша на Ню положена насъ не заведе. Если Она толькѣкратно въ великихъ ѡбѣдствіяхъ христіанскѣй Церквѣ буда предствательскою, длачогожь бы мы малися сомнѣвати, що Она поновно дасть доказы своей силы и ласки, если всѣмъ въ покорѣ и постоянности внесемъ до Ней молитвы? Що бѣльше, мы вѣримъ, що Она тымъ чудеснѣйшу подасть помѣчъ, чямъ довше позволитъ ся умоляти.

Но Мы маемъ ише еще намѣренье, котре Вы Почтенный Братья, якъ звычайно, съ Нами усильно будете поспирати. Щобы именно Г. Богъ тымъ приклоннѣйшимъ ставъ ся къ выслуханью нашихъ молитвъ и въ слѣдствіе молепнѣй многихъ заступникѣвъ своей Церкви прійшовъ скорше въ помѣчъ, уважаемъ то дуже полезнымъ, щобы народъ христіанскій съ Пречистою Дѣвою Богородицею такожь пречистого Ея Обручника Іосифа съ особенною побожностію и упованіемъ взывавъ, а маемъ певнѣйшій поводъ, що тое Пресвятѣй Дѣвѣ самѣй буде милымъ и желательнымъ. Знаемъ въ сѣй точцѣ, о котрѣй по першій разъ всенародно высказуемъ ся, не лише побожну готовѣсть христіанского народа, но такожь и его майже доброохотный поступъ, видимъ бо, що почитанье св. Іосифа, котре Папы римскій уже въ давнѣйшихъ часахъ що разъ бѣльше пѣднѣсти и розширити старали ся, въ послѣднихъ тыхъ часахъ и въ рѣжныхъ мѣсяцахъ бесомнѣнно взмагае ся, особенно ѡтъ коли Нашъ попередникъ бл. п. Пій IX. на прошеніе многихъ Епископѣвъ, святѣйшого Патріарха оголосивъ патронѣмъ католической Церкви. Но понеже есть то ве-

ликой ваги, чтобы его почитанье въ обычаяхъ и звичаяхъ католикѣвъ запустило сильнѣй корѣнья, то хотимъ, чтобы христіанскій народъ передъ всѣмъ Нашимъ голосомъ и повагою до того бувъ побужденъ.

Поводы особеннѣй, для чего св. Іосифъ выразно взываетъ ся яко патронъ католической Церкви, а зъ другой стороны для чего Церковь на его охорону и покровъ такъ много числитъ, лежатъ въ томъ, понеже бгъ бувъ мужемъ Маріи а опѣкуномъ Іисуса Христа. Зъ того походитъ его достоинство, ласка, святѣсть и слава. Безъ сомнѣнія стоитъ достоинство Пресв. Богородицы такъ высоко, що ничъ вышнимъ бути не може. Но понеже св. Іосифъ полученъ бувъ съ Пречистою Дѣвою связію супружескою, то нема сомнѣнія, що Онъ бгъ того найвышого достоинства, которымъ Пресв. Богородица все сотворѣнья о много перевышае, близше стоитъ, якъ никто другій. Супружество бо есть передъ всѣмъ однимъ съ наибольшихъ соединеній и отношеній, и для того wymagaе зъ природы своей взаимной вѣднѣности дѣбрь. Если протое Богъ давъ пресв. Дѣвѣ св. Іосифа на жениха, то давъ Еи черезъ то не лише товариша житья, свѣдка Еи дѣвства и охоронителя Еи славы, но такожь власне черезъ звязъ супружеску, участника Еи высшого достоинства. Такимъ чиномъ перевышае Онъ въ высотѣ достоинства всехъ людей, понеже пѣсля совѣту божого бувъ опѣкуномъ сына Божого и бгъ людей уважаный тогожь отцемъ. Зъ того слѣдовало, що Слово Боже зъ покоры пѣдчинене и послушне будо Іосифови и оказовало Ему всяке почитанье, яке должнъ суть дѣти своимъ родителямъ. Зъ того подвѣйного достоинства выплывали знова должности, котры приписуе природа отцамъ родины, такъ що Іосифъ бувъ правымъ и природнымъ хранителемъ, управителемъ и оборонцею дому божого, которымъ бгъ управляе. Тѣ должности и чины исполняе бгъ дѣйстно пѣдчасъ туземного своего житья. Старавъ ся хоронити свою жену и боже дитя съ всякою любовію и вытревалостію; звязъ бувъ старати ся своею працею о удержанье и пропитанье обоихъ, ухиливъ ихъ бгъ небезпеченства житья приготовленого завистію царя, бѣгствомъ до безпечного мѣстца; въ невгодахъ подорожи и горестехъ изгнанія бувъ Онъ постояннымъ товаришемъ, помѣчникомъ и утѣшителемъ пресв. Дѣвы и Іисуса. Такъ отже заключае въ собѣ божественный дѣмъ, которымъ управляе Іосифъ мовбы властію отцѣвскою, начала повстающои Церкви. Якъ пресвята Дѣва есть родительскою Іисуса Христа, такъ Она есть такожь матерію всехъ христіанъ, котрыхъ зродила на горѣ Кальварійскѣй пѣдчасъ найстрашнѣйшихъ мукъ Искупителя; такъ такожь Іисусъ Христосъ есть якобы первородный бгъ Христіанъ, которій черезъ всновленье и искупленье суть ему братьями. — То есть поводомъ, для чего всеблаженны Патріархъ уважае яко порученыхъ собѣ въ особенный способъ множество христіанъ, зъ котрыхъ состоитъ Церковь, она бо есть безчисленною родиною, розширеною по всей земли, надъ которою Онъ, яко мужъ Маріи и мнимый отецъ Іисуса Христа, выконуе майже родительску власть. Есть то цѣломъ соотвѣтне и достойне св. Іосифа, чтобы бгъ, якъ колісь старавъ ся якъ найсовѣтнѣйше о все потребности родины въ Назаретѣ, такожь теперь хоропивъ и боронивъ небеснымъ покровомъ Церковь Христову.

Знаете добре, Почтеннѣй Братья, що высказане легко дасть ся подтвердити мнѣніемъ многихъ отцѣвъ церковныхъ, согласнымъ даже съ св. литургією, що овый старозавѣтный Іосифъ, сынъ патріарха Якова, нашего Іосифа прообразовавъ особу и чины, и своимъ блескомъ всказувавъ на величье будущего хранителя божественной родины. Бо дѣйстно кромѣ всплѣного — и то повного значенья — имени, вѣдомой Вамъ суть еще другіи и тѣи яснѣи межіи обома подобія, въ первыхъ же, що бгъ позыскавъ собѣ у своего пана ласку и особенну приклоннѣсть, бо коли той постановивъ его надъ цѣлымъ своимъ майномъ, взросло за для Іосифа царскому домови щастье, гараздъ и подостатокъ. Еще важнѣйшимъ есть то, що бгъ на приказъ царя выконувавъ найвышу власть въ цѣломъ царствѣ а въ часѣ, коли неурожай напѣсь скуднѣсть и недостатокъ живностей, то заосмотривъ бгъ Египтіянъ и ихъ сусѣдѣвъ съ такъ отличною прозорливостію, що царь приказавъ его назвати „спасителемъ міра“. Такъ видимо въ старозаконномъ Патріарсѣ дѣйстно предобразъ нашего святого Іосифа. Такъ якъ першій бувъ для дому своего пана щастьемъ и спасеніемъ и вскорѣ стався удивительнымъ способомъ полезнымъ для цѣлого царства, такъ треба приняти, що другій назначенный до охороны христіанского имени, стане обороняти и защищати Церковь, котра дѣйстно есть домомъ Господнымъ и царствомъ Божиимъ тутъ на земли. Суть же причины, для котрыхъ все, якогубудъ суть стану и мѣстца мають поручити и бгдати себе довѣрію и покрову св. Іосифа. Отцы родины мають въ Іосифѣ найвысшій взоредъ отцѣвскои чуйности и старанности, замужнѣи мають совершенный образъ супружеской любви, згоды и вѣрности, дѣвницѣи примѣръ и покровителя дѣвической чистоты. Походячы зъ вышого стану нехай зъ примѣру Іосифа учать ся такожь въ нещастью захвати свое достоинство; маетнѣи най зрозумѣють якихъ дѣбрь передовѣмъ найбільше бажати и всеми силами собирати належитъ. Убогій же ремеслники и все прочіи невозможенъ мають особенно право на опѣку и наслѣдованье св. Іосифа. Онъ бо, хотяй зъ царского роду, полученый супружествомъ съ найбільшою и найсвятѣйшою женою и опѣкунъ Сына Божого проводитъ свое житье въ праціи и все що до удержанья Его есть Ему потребнымъ руками и промысломъ приспорюе. Стае отже бѣднѣйшихъ, если поправдѣ судимо, не есть понижающимъ, бгъ бо не тѣлько не есть нечестнымъ, але при честнотѣ може всяка праця рукодѣльничѣвъ весьма ублагородненою збстати. Іосифъ задоволеный тымъ малымъ що мавъ, зносивъ невгоды конечно съ щуплымъ заосмотреньемъ полученъ съ рѣвно- и великодушіемъ, се есть по примѣру своего Сына, котрый принявши на себе видъ раба, будучи паномъ всего, взялъ на себе доброохотно найбільшу бѣдноту и недостатокъ. — Такимъ розмышленьемъ повиннѣи пѣднести своего духа и успокоити ся невозможенъ и тѣи, котры працею рукъ своихъ зарабатють на свое житье; они можуть зъ своего убожества до лѣшого стану дбстати ся правымъ способомъ, но божимъ промысломъ установленный порядокъ вывернути не позволяютъ ни разумъ ни справедливѣсть. А що ще гѣрше удавати ся до насилія, чтобы щось въ томъ родѣ осягнути, ворохобнею и бунтомъ есть, средствомъ неровсуднымъ, котре наноситъ еще бдльше зла, якъ то, до котрого злагодженя пѣднато ся. Убогій отже най не вѣрять

обтпницямъ ворохобныхъ людей, но если здорово мыслить, най уповають на примѣръ и опѣку св. Іосифа, якъ такожь на материньску любовь Церкви, котра чимъ разъ бльше печалится ихъ положеньемъ.

Такъ отже Почтеннй Братья, Мы обѣщюючи собѣ дуже много бѣгъ Вашои поваги и печаливости Епископскои, не сомнѣваемъ ся, що добрй и побожнй зъ власнои волѣ и доброохотно еще бльше здѣлають, якъ приказуеся, постановляемъ, щобы черезъ цѣлй мѣсяць жовтень при отправленю (где есть звичай) рожаньца, о чѣмъ мы уже иншимъ разомъ розпорядили, молитва до св. Іосифа була долучувана, котрой примѣрникъ разомъ съ симъ письмомъ вамъ пересылаеся и то должно що року по всегда заховати ся. Тымъ же, котрй речену молитву побожно вдмовляють, подаемъ за кождый разъ 7 лѣтъ и толькы развѣ по 40 дней бгпугу. Есть вправдѣ дуже спасительнымъ и похвальнымъ, якъ то въ декотрыхъ мѣстцяхъ есть запроваджено посвятити мѣсяць марецъ въ честь св. Патріарха щоденнымъ упражненьемъ побожности. Гдебы то не такъ легко запровадити ся дало, желательнымъ по крайной мѣрѣ есть, щобы передъ празникэмъ Его въ головной церквѣ каждого мѣста бтправляв ся тридневный молебень. Где же день 19 марта (въ обр. лаг.) посвященный св. Іосифу не святкуе ся, упоминаемъ кожного, щобы той день о скблько возможно хотяй приватно такъ обходити, якбы бувъ святочнымъ. Впрочемъ удѣляемъ Вамъ, Почтеннй Братья, и Вашому Священству и народу яко залогъ небесныхъ благъ и доказъ Нашого благоволенія въ любвѣ о Господѣ Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ дня 15. Августа 1889. Папства року дванадцатого.

Левъ Папа XIII.

Возлюбленнй! Чулисьте изъ устъ найвысшого Пастыря нашои св. кат. Церкви, яке могуче, яке многополезне по Пречистой Дѣвѣ есть ходатайство св. Обручника Іосифа у Бога, пбзналисьте волю и желаніе Намѣстника Христового, протое не сомнѣваемъ ся, що именно Вы Всеч. Братья Священники Нашои Митроп. Архіепископскій послѣдуючи приказови св. Отца, не залишите ніякой способности, щобы що разъ бльше розпространяти набожнѣсть къ св. Іосифу Обручнику межи Вамъ повѣреннымъ народомъ и часто будете приводити имъ въ память многомогуче, спасительне покровительство Пречистой Дѣвы Богородицы и св. Іосифа Обручника, котрыхъ то опѣцѣ мы бѣгъ нынѣ передаемъ тую Нашу Митрополитальну область и поручаемъ себе самихъ, священство и вѣрныхъ Ихъ предстательству. — Для умоленія же того ходатайства распоряджаемъ нынѣшнымъ по мысли св. Отца Льва Папы XIII якъ слѣдуе:

1. Поручае ся всѣмъ Всеч. ОО. Душпастырямъ, щобы въ день, коли обходити будутъ празникъ Покрова Пр. Дѣвы Богородицы, бтчитали къ услышанію всѣхъ Наше Архіерейске Посланіе.

2. Щобы оголосили, що цѣлй мѣсяць жовтень каждого року признаемъ къ пбднесенію и розпространенію почести св. Іосифа Обручника и въ той цѣли приказуемъ, щобы по кождой Службѣ Божий въ тѣмъ мѣсяци бтправити съ ко-

дѣноприклоніемъ залучену тутъ молитву къ св. Іосифу, а по кождой вечерни въ недѣлѣ и свята акафистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицѣ, по возможности Ея покрову, заключаючи тойже наведеною молитвою колѣноприклонною къ св. Іосифу.

3. Въ дни праздника Собора Пр. Богородицы и св. Іосифа Обручника, такожь въ Недѣлю по Рождествѣ Христовѣмъ по св. Литургіи долучити ukazану молитву къ св. Іосифу Обручнику и 3 разы Отче нашъ, 3 разы Богородице Дѣво; по торжественной же вечерни въ оба тіа празники бтправити акафистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицѣ, супликацію съ выставленьемъ святѣйшихъ Тайнъ а по благословенію тымже молитву колѣноприклонну къ св. Іосифу и 3 разы Отче нашъ и 3 разы Богородице Дѣво.

Благодать Вамъ и миръ отъ Бога Отца и Господа нашего Іисуса Христа давшого Себе по грѣсѣхъ нашихъ, яко да избавитъ насъ отъ настоящего вѣка лукаваго, по воли Бога и Отца нашего — заступленіемъ и ходатайствомъ Пренепорочнои Дѣвы Маріи и св. Іосифа Обручника — Емуже слава во вѣки вѣковъ Аминь.

Дано въ Львовѣ при Нашой Архікатедральной Церквѣ св. Великомученика Георгія въ день Рождества Пресв. Богородицы и присно Дѣвы Маріи.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Ч. 60.

Обвѣщенье конкурсове.

Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ до 28. Листопада 1889. слѣдующй парохіи:

Ч. 6795. Липовицю, деканата Перегнньского, наданья цѣсарского, и

Ч. 6879. Крушельницю, деканата Скольского, наданья приват.

Львовѣ 3. Жовтня 1889.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Завдательства получили 00.:

- Ч. 6417. Іоаннъ Стрѣльбицкій сотр. въ Курянахъ тамже, и
Ч. 6859. Симеонъ Вниавскій завѣд. Выспы въ Вышенцѣ малой.

Канон. институціи получили 00.

- Ч. 6655. Климентій Роснецкій на Яленковате,
Ч. 6859. Павелъ Козюкъ на Выспу.

До гр. кат. Львѣвской духовной Семинаріи приняты:

а) на III. рѣкъ:

Володиміръ Кальба.

б) на II. рѣкъ:

Петръ Езерскій, Володиміръ Нижанковскій и Теодоръ Кузьмбать.

в) на I. рѣкъ:

Андрей Алискевичъ, Іоаннъ Алискевичъ, Николай Герасимовичъ, Іоаннъ Головкичъ, Іоаннъ Дорожинскій, Григорій Дяковъ, Іосифъ Дяковъ, Василій Залуцкій, Климентій Качура, Владиславъ Кузыкъ, Василій Левицкій, Володиміръ Левицкій, Корнялій Лотоцкій, Василій Маковскій, Ярославъ Мандычевскій, Петръ Петрица, Теодоръ Шандуст, Володиміръ Присташевскій, Николай Романюкъ, Николай Садовскій, Теодоръ Саханъ, Левъ Сѣдницьскій, Михайлъ Сивеньскій, Володиміръ Соневицкій, Владиславъ Филиповичъ, Александръ Чубатый и Іосифъ Ярославичъ.

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 6417. Теодоръ Роговскій, парохъ въ Курянахъ, померъ дня 9 Вересня 1889.
Ч. 6497. Іосифъ Цѣпановскій, парохъ въ Бродкахъ, померъ дня 9 Вересня 1889.
Ч. 6966. Викторъ Тарнавскій, парохъ въ Сморгжѣ, померъ дня 30 Вересня 1889.

Души ихъ поручаются молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 5. Жовтня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Накладомъ Митроп. Ординаріята. Изъ типографіи Станрошійской подъ управл. И Пухира.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЄПАРХІЯЛЬНИЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 18. Листопада.

Ч. XI.

Ч. 61.

Ч. 5651. — Подается до вѣдомости всѣхъ Веч. Урядовъ деканальныхъ рескриптъ Выс. Президіа ц. к. высшаго Суда краевого въ справѣ зголошуванья претенсіи фонда вдовичо-сиротинского до масъ спадковыхъ въ dotyчныхъ ц. к. Судахъ повѣтовыхъ.

На отнесеніея Митрополитального Ординаріята, по дѣлу взыскастья должныхъ уплатъ къ фонду вдовичо-сиротинскому възъ посмертнои масы 00. Душпастьрей, издала Президіа ц. к. Львѣвского высшаго Суда краевого п. д. 3. Серпня т. р. ч. 6070 до подчиненныхъ всѣхъ ц. к. судбъ повѣтовыхъ и повѣт. городекъ дельегованыхъ приказъ слѣдующого содержания, которого отписъ въ перетолкованью дословно такъ звучить: „Гр. кат. Митрополитальный Ординаріятъ въ Львѣвъ яко протекторъ затвержденного черезъ ц. к. Намѣстничество Института для запоможенья вдовъ и сирѣтъ по 00. Душпастьряхъ гр. кат. Львѣвской Архієпархіи, въ отовѣвъ въ д. 1-го Липня 1889 ч. 4358 отнесенся до здѣшней Президіи съ жалобою на поступованье некоторыхъ судбъ повѣтовыхъ въ тѣмъ, що тинже зголошенъ именованъ реченого Института черезъ Уряды деканальныя претенсіи до масъ спадковыхъ по гр. к. 00. Душпа-

стыряхъ изъ титула залеглыхъ вкладовъ до фонда сего Института, по пай-бблшой части на дорогу права отсылають и що черезъ тое згаданный фондъ на кошта наражають,“

„Въ слѣдствіе того вызваются всѣ ц. к. суды повѣтовъ и повѣт. городско-дельегованъ, чтобы изъ дозволеного уставами права, отсыланья претенсій до спада на дорогу права, *только въ тыхъ случаяхъ* ужикотъ робили *въ которыхъ такове отосланье былобы совершенно усраведливленымъ* и чтобы тымъ способомъ не наражали фондъ выше помянутого Института на шкоду и провадження спорбвъ.“

Президія Львѣвского ц. к. высшего Суда, заудѣляючи отписъ сего приказа къ свѣдѣнію, додае еще въ отвѣтъ изъ своей стороны, що если въ некоторыхъ случаяхъ ц. к. Суды отсылають претенсіи Института на дорогу права, тое тому тѣлько дѣятися мусить, що *Уряды деканальны, а взглядно тин, которіи Институтъ заступають, докладно не выказуютъ изъ управленія, титулъ и належитость* на подставѣ дотычныхъ документбвъ или книгъ, а взглядно Статута.

Митрополитальный Ординаріятъ, подаючи сіе до вѣдомости всего почт. Кліра Архі Епархіального, особенно же всѣхъ Вс. Урядбвъ деканальныхъ, распоряджае тому и приказуе заразомъ, чтобы въ каждомъ случаю смерти Душпастьера, въ которомъ невозможнымъ, или непоряднымъ или такожь не доста выстарчающимъ, оказывалобся примѣненіе и застосованье обовязующого §. 31. Статута запомоги для священн. вдбвъ и сирѣтъ Архі-Епархіальныхъ, по дѣлу стягненья должныхъ и рестантныхъ даткбвъ къ фонду часто названого Института, Всч. Уряды деканальны не выжидали отъ Консистеріи окремого кождократно завозванья, а по власти своей и обовязанности, печалитися о блазѣ фонда и заступати тойже широ и совѣстно, самій, зголошующи немедленно взгляды претенсій заступаемого фонда къ спадковой масѣ, предлагали дотычнымъ ц. к. судамъ точно *споряджуваній выказы и высоту загодячихъ рестанцій* и такъ дѣлали возможнымъ благополучне судове переведенье и своевременно заспокоенье зголошенныхъ тыхъ же претенсій. Практично приступаячи къ дѣлу, весьма поряднымъ представитися мусить при загоданью писемнбмъ и урядовбмъ, еще лично и изъустно пояснити и порозумѣватися съ взглядными органами судовыми, що часто благотворно подѣйствовати должно на всякій и повторительный писемный чиновный отношения.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Вересня 1889.

Ч. 62.

Ч. 5.756. — Вызываютъ ся Всч. Уряды декан. до удовлетворенья приказови зъ дня 23. Мая 1889. — Ч. 3.714 — взглядомъ заявленья мѣнїя що до основанья бурсы для осиротѣлыхъ сыббвъ свящ.

Консистерія Митрополитальна въ приказѣ до всѣхъ Всч. Урядбвъ деканальныхъ зъ д. 23 Мая с. р. Ч. 3.714 (Львѣвско-АЕтарх. Вѣдом. Ч. VI

Ч. 37) подала къ розсмотрѣнію почт. Кліра Архіепархіального и заявленью мѣнїя проектъ Унѣвского деканального Священства, взглядомъ основанья бурсы для осиротѣлыхъ сыббвъ священническихъ.

Понеже кромѣ Унѣвского уряда декан. подавшего внесеніе тое, дотеперь заледво два декан. уряды заявили согласіе и мѣнїе свое дотычно учреждения реченой благотѣльной инетитуціи; то Консистерія вызвае повторно прочіи всѣ Вч. Уряды декан., чтобы вступно наведеному приказови чымъ скорше удовлетворили.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 12. Вересня 1889.

Ч. 63.

Ч. 5.61. — Комитетъ церковный обр. лат. въ Воли Рафаловской, просить о отправленьи Службъ В. въ корнѣхъ будови тамошного костела.

Комитетъ церковный въ Воли Рафаловской (въ Епархіи Перемышльскои обр. лат.) удаея посредствомъ Митр. Консистеріи до Всч. АЕпархіального Нашого Кліра съ прошеніемъ, чтобы поединчій Душпа тирѣ благоволили отпратить довольне число Службъ Божихъ „на интенцію дателей“ — за котріи стипендія мають ся ужити на будову костела въ wspomненній громадѣ. Удовлетворяючи сему прошенію завывае Митр. Консистерія тыхъ Всч. ОО. Душпастьерей, котріи веденій чувствомъ братной любви рѣшатся отчятати на такъ богоугодну цѣль кѣлька Службъ Божихъ, чтобы о тѣмъ увѣдомили тамошного лат. пароха О. Іоанна Дроздовского. — Такихъ интенцій есть до розданья 1.035.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 13. Вересня 1889.

Ч. 64.

Ч. 564/орд. — Новій власти отъ св. Апост. Престола Ординаріямъ удѣленъ, розрѣшати въ небезпеченствѣ смерти отъ препятствій супружескихъ, и близшій означенья, кто мае даній зъ Риму розрѣшенія въ skutокъ приводити.

Св. Отецъ усмотривъ въ дѣлѣ розрѣшеній отъ препятствій супружескихъ въ опасности смерти, и що до вопроса, кто мае даній зъ Риму розрѣшенія въ skutокъ приводити — новій постановы выдати, слѣдующимъ письмомъ сообщеній:

Eme. ac Rme. Domine mi Obscme.

De mandato Sanctissimi D. N. Leonis XIII Supremae Congregationi S. Rom. et Univ. Inquisitionis nuperrimis temporibus duplex quaestionum

genus expendendum propositum fuit. Primum respicit facultates, quibus urgente mortis periculo, quando tempus non suppetit recurrendi ad S. Sedem, augere conveniat locorum Ordinarios dispensandi super impedimentis publicis matrimonium dirimentibus cum iis, qui iuxta civiles leges sunt coniuncti aut alias in concubinato vivunt, ut morituri in tanta temporis angustia in faciem Ecclesiae rite copulari, et propriae conscientiae consulere valeant: alterum spectat ad executionem dispensationum, quae ab Apostolica Sede impertiri solent.

Ad primum quod attinet, re serio diligenterque perpensa, adprobatoque et confirmato Eminentissimorum Patrum una mecum Generalium Inquisitorum suffragio, Sanctitas Sua benigne annuit pro gratia, qua locorum Ordinarii dispensare valeant sive per se, sive per ecclesiasticam personam sibi benevisam aegrotos in gravissimo mortis periculo constitutos, quando non suppetit tempus recurrendi ad S. Sedem super impedimentis quantumvis publicis matrimonium iure ecclesiastico dirimentibus, excepto sacro presbyteratus Ordine, et offinitate lineae rectae ex copula licita provenientes.

Mens autem est eiusdem Sanctitatis Suae, ut si quando, quod absit, necessitas ferat, ut dispensandum sit cum iis, qui sacro sudiaconatus aut diaconatus Ordine sunt insigniti, vel solemnem professionem religiosam emisierint, atque post dispensationem et matrimonium rite celebratum convaluerint, in extraordinariis huiusmodi casibus, Ordinarii de impertita dispensatione Supremam Sancti Officii Congregationem certiozem faciant et interim omni ope curent, ut scandalum si quod adsit, eo meliori modo quo fieri possit removeatur tum inducendo eosdem ut in loca se conferant, ubi eorum conditio ecclesiastica aut religiosa ignoratur, tum si id obtineri nequeat, iniungendo saltem iisdem spiritualia exercitia aliasque salutaris poenitentias, atque eam vitae rationem, quae praeteritis excessibus redimendis apta videatur, quaeque fidelibus exemplo sit ad recte et christiane vivendum.

De altero vero quaestionum genere, item adprobato et confirmato eorundem Eminentissimorum Patrum suffragio Sanctissimus sanxit: 1. dispensationes matrimoniales omnes in posterum committendas esse vel Oratorum Ordinario vel Ordinario loci:

2. Appellatione Ordinarii, venire Episcopos, Administratores seu Vicarios Apostolicos, Praefectos seu Praefectos habentes iurisdictionem cum territorio separato, eorumque officiales seu Vicarios in Spiritualibus generales, et sede vacante Vicarium Capitularem vel legitimum Administratorem:

3. Vicarium Capitularem seu Administratorem eas quoque dispensationes Apostolicas exequi posse, quae remissae fuerint Episcopo aut Vicario eius generali vel Officiali nondum executioni mandatas, sive hi illas exequi coeperint, sive non. Et vicissim sede deinde pro visa, posse Episcopum vel eius Vicarium in spiritualibus generalem seu Officiale exequi dispensationes quae Vicario Capitulari exequendae remissae fuerant, seu hic illas exequi coeperit seu minus.

4. Dispensationes matrimoniales Ordinario oratorum commissas, exequendas esse ab illo Ordinario, qui litteras testimoniales dedit, vel preces transmisit

ad S. Sedem Apostolicam, sive sit Ordinarius originis sive domicilli, sive utriusque sponsi, sive alterutrius eorum; etiamsi sponsi quo tempore executioni danda erit dispensatio, relicto illius dioecesis domicilio, in aliam dioecesim discesserint non amplius reversuri, monito tamen si id expedire iudicaverit, Ordinario loci, in quo matrimonium contrahitur.

5. Ordinario praedicto fas esse, si ita quoque expedire iudicaverit, ad dispensationis executionem delegare alium Ordinarium, eum praesertim, in cuius dioecesi sponsi actu degunt.

Haec quae ad pastorale ministerium utilius faciliusque reddendum Sanctissimus Dominus Noster concedenda et statuenda iudicavit, dum libens cum Eminentia Tua communico, manus eidem humillime deosculor.

Datum Romae die 20 Februarii 1888.

Raph. Card. Monaco.

Заразомъ въ силѣ даного всѣмъ Ординаріямъ дозволенія, удѣляемъ всѣмъ Ч. парохамъ Налои Архіепархіи власть до наведеного въ повышбмъ письмѣ розрѣшенія бѣгъ препятствій супружескихъ въ опасности смерти; однакожь лишь въ тыхъ випадкахъ, въ которыхъ нѣтъ часу до Насъ удалія и есть небезпеченство въ бѣтганью.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. Жовтня 1889.

Ч. 65.

Ч. 6874. Взымають ся Всч. ОО. Душпастырь Ходорѣвскаго, Рогатынскаго, Стрыйскаго, Журавенскаго и Щирецкаго деканата до собирања въ церквѣ складокъ на будову церкви въ Роздолѣ.

На прошеніе гр. к. Комитету цѣрковногъ зб. Роздолу Митропол. Консисторія поручае поодинокимъ Всч. ОО. Душпастырямъ деканатбвъ: Ходорѣвскаго, Рогатынскаго, Стрыйскаго, Журавенскаго и Щирецкаго собирати въ церквѣ въ часѣ св. Богослуженія складки на будову тамошної нової муrowаної церквѣ, котора уже по самъ дахъ зведена дальше будоватися не може помимо затягнуеної пожички, ибо убогій мѣщане не въ силѣ безъ помочи братнои богоугодне се дѣло совершити. Собраній гроши маются пересылати до Роздольскаго уряда парохіяльного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 22 Жовтня 1889.

Ч. 66.

Ч. 7.306. Взымають ся Веч. Уряды деканальні къ собираюу рестацій и даткѣвъ текущихъ до фонда вдовичо-сиротиньского.

Якъ щорочно, такъ и теперь пригадуе Консисто́рія Митрополитальна всѣмъ Веч. Урядамъ деканальнымъ конечно занятеся собираюуемъ рестацій и даткѣвъ текущихъ къ фонду Архіепархіальному свящ. вдовѣ и сирѣтѣ, а то особенно по поводу зближающагося кѣнца року, бо тогда заключаються такожь и счета пріемѣвъ къ фонду, по высотѣ которыхъ опредѣляея звычайна нашимъ свящ. вдовамъ и сиротамъ изъ фонда запомага. — Излишнимъ видится зауважати, що другого рода источники пріемѣвъ фонда, именно що до пожичокъ на ипотеки, или що до закупна цѣнныхъ ефектѣвъ, значительно малѣють; про щоразъ бѣльше спадаючій курсъ гроша, що тому единственна значительнѣйша помѣчь мыслима только бѣт статутowychъ складокъ Пчт. нашего священства въ Душпастврствѣ, такъ якъ зъ другой стороны обща нужда и недостатокъ бѣльше якъ кому другому чувствовати даются крайне бѣднымъ нашимъ вдовамъ и сиротамъ священническимъ, и призываютъ конечно къ жертвамъ милосердія, къ дѣленьюся певно небогатымъ засобомъ нашимъ съ несчастными теми вдовами и сиротами, которыхъ доля цѣло незавидна, бо часто влекутъ жизнь свою о голодѣ и холодѣ, мало не вытягаючи рукъ на жебранину. Наконцѣ еще примѣтити видится Консисто́рія бути споводованою, а то по причинѣ поднесеного однимъ урядомъ деканальнымъ вопроса того рода, що постановлена послѣднимъ Общимъ Собраніемъ Отпоручивѣвъ пчт. Квира Архіепархіального стопа процентова отъ конгруального пріема на 3 отъ 100, Ординаріятскимъ роспорядженіемъ зъ д. 19. Вересня 1888 ч. 603^{орд.} одобрена, съ рокомъ 1889 въ силу обовязуючу зѣстала введена.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 25. Жовтня 1889.

Ч. 67.

Ч. 628^{орд.} — Отпусты на христіаньске поздравленіе „Слава Іисусу Христу“ наданіи.

Удѣляея Вч. Священству слѣдующе прошеніе отъ Митроп. Ординаріята до Святѣйшого Отца подане и дотычный рескриптъ св. Конгрегаціи отпустѣвъ и реликвій:

Beatissime Pater

Archiepiscopus Leopoliensis Metropolita Ruthenus ad pedes S. N. provolutus humillime petit ut S. N. ad omnem dubitationem tollendam benignissime declarare dignetur formam salutationis christianae apud nos usitatam, scil. „Gloria Jesu Christo“, quoad Indulgentias lucrandas omnino aequivalere

formae eiusdem salutationis in ritu latino: „Laudetur Jesus Christus.“ Ut etiam Fideles nostri ritus per indubitanter concessas Indulgentias eo magis ad hanc salutationem frequentandam incitentur; atque simul frequentiore occasione ad Indulgentias pro se, vel pro Defunctis lucrandas habeant, quae frequentia etiam ad nostram cum S. Sede unionem multo conducere potest.

Et Deus.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, audito S. Fidei Promotoris voto, declarat relatam in precibus christianae salutationis formulam pari modo gaudere concessis Indulgentiis, ac gaudet altera formula, quae his verbis effertur „Laudetur Jesus Christus“ dummodo, uti huic, addatur et illi superexhibitae responsio huius modi — in saecula, vel Amen; vel si lubet etiam simpliciter Gloria, ceteris servatis de iure servandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria eiusdem S. Congregationis die 8 Julii 1889.

C. Card. Cristofori Praefectus.

Отпусты сему поздравленію христіаньскому доси наданіи, суть слѣдующій два:

1) Отпустъ 50 дней (который и за помершихъ можъ офѣровати) за каждый разъ, коли при взаимномъ поздравленію оденъ каже: Слава Іисусу Христу! а другій отповѣсть: На вѣки, або: Аминь або навѣтъ лише: Слава.

2) Повный отпустъ въ часъ смерти для всѣхъ, который въ житію тымъ поздравленіемъ звяклися поздравляти — если тогда хоть въ сердцю, сли устами не могутъ, имя Іисуса зывають.

Тѣ самы отпусты суть также проповѣдникамъ и всѣмъ тымъ дозволеніи, который Вѣрныхъ упоминають, чтобы въ той способѣ поздравлялися.

Подаючи тое до вѣдомости зываемъ всѣхъ Вч. Душпастврей, абы тое Вѣрнымъ оголосили, и также потому въ память приводили: чтобы побожный звычай нашего народа въ употребленію сего найкрасшого взаимного поздравленія (которымъ славу бѣдаемо Богу и Спасителю нашему, возлюбившому насъ и офѣровавшому Себе за насъ) удержовати и укрѣпити; и чтобы заразомъ дати Вѣрнымъ нашимъ способность до такъ легкого и частого позыскванія великихъ сокровищъ отпустовыхъ собѣ або помершимъ. При чѣмъ не отъ рѣчи буде пригадати, що въ цѣли позыскванія всякихъ отпустѣвъ достаточна естъ на каждый день ранна, хотьбы лишь въ мысли здѣлана интенція: „Хочу всѣ отпусты, который могу въ нынѣшний день позыскати для себе — або: для помершихъ“.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 68.

Ч. 6402. — Препоручаєся сочиненіе „Воспоминаніе живота іерейскаго“, выдане Пр. О. Александромъ Княгиницкимъ.

Пр. О. Александръ Княгиницкій, парохъ Зальцивъ, перевѣвъ сочиненіе „Memoriale vitae sacerdotalis“ на нашъ церковный языкъ подъ заглавіемъ „Воспоминаніе живота іерейскаго.“ Дѣло тое одобрено отъ Преосв. Еп. Ординаріята въ Станиславовѣ до ч. 496/орд. изъ 24 Серпня 1888, зачалося уже печатати, буде обнимати 24—25 листвѣвъ, и предплата (которовъ, и заравомъ печатавѣмъ и розсылковъ займаєся Вч. О. Іоаннъ Порайко, катихизъ сѣменища учительскаго въ Станиславовѣ) выноситъ 2 зр., оно посвящене Преосв. Епископу Станиславѣвскому и чистый доходъ назначеный на катедральну церковь въ Станиславовѣ. Дѣло отже тое, тажъ для побѣжного содержанья, якъ и для сєи благодѣтельной цѣли, Вч. Священству препоручаєся.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 69.

Ч. 6800. — Пригадуєся обовязокъ подъ грѣхомъ смертнымъ, щорѣчного обновляванья мѣра св.

Вѣмъ Вч. Душпастырямъ пригадуєся симъ, що по посвященю нового мѣра св. черезъ Епископа въ великій четверъ каждого року єсть обовязкомъ Душпастырей о тоє повопосвящене мѣро, постаратися, и подъ смертнымъ грѣхомъ заказано єсть мѣро св. зъ минушого року употребляти — въ чѣмъ лишь св. Апостольскій Престоль розрѣшати може. Дятого мають Вч. Настоятель деканатѣвъ заравъ по великодныхъ святахъ мѣро св. изъ канцелярїи Митроп. Консистоїи побирати, и о надоспѣвшѣмъ мѣрѣ безотволочно кондеканальный Клиръ повѣдомити, щобы поодинокій Душпастырѣ тоєжь въ Урядѣ декан. для своихъ парохїй безъ отвладанья обновили — або на вызначенѣмъ необавомъ по Великодни соборчыку, або сли такий соборчыкъ не означаєся, каждый осбно самъ или черезъ пѣсланця въ сосудѣ опечатаѣмъ.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 70.

Ч. 7009. — О цитованью гр. к. Вѣрныхъ до Судѣвъ и Урядѣвъ правительственныхъ въ свята нашего обряда.

Изъ поводу частыхъ, также общеявно въ часописяхъ пѣдпошєныхъ зажалєнь, взываюєся Вч. Настоятель деканатѣвъ до зложєнья сюда справозданья: чи, коли и где Вѣрныи нашего обряда, съ наведєньемъ именъ ихъ, текучого року въ гр. к. свята до ц. к. Судѣвъ или Урядѣвъ правительственныхъ цитованїи були. Если въ якѣмъ деканатѣ такий випадки не суть вѣдомїи, маєся негативне справозданье тутъ предложити. Поодинокїи Душпастырѣ мають необавомъ по получєню сєго роспоряджєнья о придарившихся такихъ випадкахъ до Уряда дек. донести; терминъ же къ предложєню деканального справозданья означаєся до 1 Марта 1890.

Отъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 71.

Ч. 800/орд. — Взываюєся Вч. Уряды декан. до предложєнья впрѣсть Всєєв. Епископскѣи Консистоїи въ Станиславѣвъ выказа свящ. вѣдѣвъ и сирѣтъ Станиславѣвской Епархїи.

По желаню Станиславѣвской Епископской Консистоїи въ дописязѣ д. 30 м. м. ч. 4677, взываюєся Вч. Уряды декан. зѣдѣшней Митропол. Архїеархїи, щобы найдалше до д. 30. Листопада т. р. впрѣсть до вышєе речєной Консистоїи заподали выказы свящ. вѣд. и сир. изъ Епархїи Станиславѣвской, которїи замешкують гдѣто по деканатахъ и он Львѣвской Архїеархїи къ надѣлєнью запомагами якъ звычайно.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9 Листопада 1889.

Ч. 72.

Ч. 851/орд. — Оголошєся речинєць къ рукополаганю Прєсвитерѣвъ.

Для рукоположєнья Прєсвитерѣвъ признаєся речинєць на 2. Студня с. р. въ которѣмъ то дни кандидаты стану священническаго въ домѣ прєсвитерїальнѣмъ явитися мають.

Въ той цѣли належитъ до 29 Листопада с. р. прошенїя о принатїє къ рукополаганю посредствомъ взглядныхъ урядѣвъ декан. предложити и слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

1) Свѣдоцтвою поведенія выставленымъ черезъ дотычный урядъ декан. въ запечатаной кувертѣ.

2) Свѣдоцтвою убожества стверженнымъ въ цѣлѣмъ содержанью отъ взгляднаго ц. к. Староства.

3) Оженившіися свѣдоцтвою бракосочитанія.

4) Урядовымъ подтвержденьемъ дотычного ц. к. Староства, що проситель не належитъ до связи войсковою, или що ему прислугуе преимущество §. 25 закона о общій краевѣй оборонѣ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 16. Листопада 1889.

Ч. 73.

Ч. 8074. Оголошенье конкурса на посаду дѣйствительного катихита ц. к. академ. гимназій въ Львовѣ

В. Президія ц. к. краевой Рады шкѣльной оголошуе пѣдъ д. 11. Листопада с. р. ч. 1067 конкурсъ на посаду учителя религій для ученикѣвъ гр. к. обряда въ ц. к. академичной гимназій въ Львовѣ, а евентуально на такуже посаду мѣгучу опорожнитися въ инвой школѣ середнѣй.

До той посады привязана естъ рѣчна плата и додатки до платы по мысли устава зъ д. 9 Цвѣтня 1870 (В. з. д. Н. 46) и зъ д. 15 Цвѣтня 1873 (В. з. д. Н. 48).

Убѣгателѣ о тую посаду мають внести свой поданья заосмотреній въ потребнѣй документы посредствомъ своеи начальнай власти до Президіи в. ц. к. краевой Рады шкѣльной найпѣзнѣйше до д. 20. Грудня нов. ст. 1889.

Тое подаеся Ч. Клиру архіепархіальному до вѣдомости съ увагою, що поданья кандидатѣвъ о тую посаду уже давнѣйше внесеніи, задержала Президія в. ц. к. краев. Рады шкѣльной до дальшого урядового употребленья при обсажденью реченои катихитурѣ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 18, Листопада 1889.

Ч. 74.

Обвѣщенье конкурсове.

Митроп. Консисторія росписуе на конкурсѣ слѣдуючій парохіи :

а) пѣдъ д. 9 Жовтня 1889 съ речинцемъ до 5 Студня 1889.

Ч. 6884. Демню, деканата Роздѣльскаго наданья фундаціи Станислава графа Скарбка.

Ч. 6888. Солонку, деканата Цирецкаго, наданья Рады мѣстской корол. прест. мѣста Львова.

Ч. 6889. Скоморохи старій, деканата Рогатыньскаго, наданья приват.

Ч. 6890. Куряны, деканата Нараевскаго, наданья приватнаго.

Ч. 6948. Плетеничи, деканата Нараевскаго, наданья Ординаріатскаго.

Ч. 7105. Гаи, деканата Львѣвско-загородскаго, наданья приватнаго.

б) пѣдъ д. 6 Листопада 1889 съ речинцемъ до 31. Студня 1889.

Ч. 7724. Церковна, деканата Болехѣвскаго, наданья цѣсарскаго.

Отъ Митрополитальной Консисторії.

ХРОНИКА.

Грамоту похвальну съ правомъ употреблянья экспозиторій крылошанскихъ получивъ:

Ч. 731 орд. О. Владиміръ Мартинковъ, Мѣтодеканъ и парохъ Скалього.

У м ѣ щ е н ь я:

Декретъ на префекта наукъ въ Львовской духовной Семинаріи получивъ:

Ч. 6436. О. Дръ Титъ Мышковскій.

Завѣдательства получили 00:

Ч. 6641. Левъ Бачинскій новопост. пресвитеръ въ Бѣлѣмъ дек. Нараевского.

Ч. 7227. Іоаннъ Крыжановскій въ Церковной, дек. Болеховского.

Сотрудничества получили 00:

Ч. 7045. Михайлъ Горбачевскій зав. въ Бѣлѣмъ, въ Толшевѣ дек. Щарецкого.

В в е д е н ы 00:

- Ч. 6395. Николай Кукурудза яко приват. сотр. въ Пустомытахъ.
 Ч. 6396. Василій Курдыдыкъ яко сист. сотр. при церквѣ св. Параскевин въ Львовѣ.
 Ч. 6418. Теодоръ Мурдзакъ яко завѣд. Швайкова.
 Ч. 6465. Яковъ Красноцера яко парохъ въ Боршовѣ.
 Ч. 6510. Адамъ Марковскій яко сист. сотр. въ Тарнополи.
 Ч. 6512. Созонтъ Медвецкій яко завѣд. Малковичъ.
 Ч. 6519. Сильвестеръ Войковскій яко завѣд. Волѣ вел.
 Ч. 6520. Маріанъ Заячковскій яко завѣд. Демнѣ.
 Ч. 6801. Антоній Сосенко яко завѣд. Гологоръ.
 Ч. 6804. Анатолий Долинскій яко парохъ Яхторова.
 Ч. 6929. Корнелій Мандычевскій яко завѣд. Гаѣвъ.
 Ч. 7089. Дръ Титъ Мышковскій яко префектъ наукъ Львовской духовной Семинаріи.
 Ч. 7208. Александръ Бобикевичъ яко завѣд. Слободы.

Увѣльненіи 00:

- Ч. 6463. Созонтъ Медвецкій отъ завѣд. Боршова
 Ч. 6464. Іосифъ Реваковичъ отъ парохіи въ Гаяхъ.
 Ч. 6518. Адамъ Марковскій отъ завѣд. Илова.

- Ч. 6521. Маріанъ Заячковскій отъ завѣд. Волѣ вел.
 Ч. 6926. Николай Курбаецъ отъ посады префекта наукъ въ Львовской духовной Семинаріи.
 Ч. 7023. Владиміръ Голинатый отъ завѣд. Витвиць.
 Ч. 7209. Андрей Яворскій отъ парохіи въ Крушельницѣ.

Въ пропозиціи умѣщени 00:

- Ч. 6236. на Войнилѣвъ: 1. Яковъ Мандзѣй, 2. Леонтій Шеферъ, 3. Стефанъ Городецкій — а въ снискъ: Іоаннъ Павлусевичъ, Петръ Яцшинъ и Теофилъ Кобляньскій.
 Ч. 6374. На Олексиа: 1. Петръ Яцшинъ, 2. Левъ Горалевичъ, 3. Василій Молчко;
 Ч. 6355. На Ляшкѣвъ: 1. Онуфрій Курбаецъ, 2. Іосифъ Бандыра и 3. Михайлъ Громадка;
 Ч. 6379. На Бережницю дек. Роздольского: 1. Іосифъ Бандыра и 2. Корнелій Сенькъ.
 Ч. 6673. На Перевозецъ: 1. Димитрій Ксьонжекъ, 2. Петръ Гарапюкъ и 3. Несторъ Коржинскій;
 Ч. 6830. На Гребенѣвъ: Стефанъ Крыжановскій самъ одинъ.
 Ч. 6946. На Малехѣвъ: 1. Владиміръ Коновалецъ и 2. Іосифъ Бандыра.
 Ч. 6947. На Ясенѣвъ: 1. Теофилъ Гутковскій и 2. Іоаннъ Кулицкій.

Презенты получили 00:

- Ч. 6764. Павелъ Филиповскій jure devolutive на Вишнѣвъ.
 Ч. 6797. Михайлъ Громадка на Ляшкѣвъ.
 Ч. 6864. Петръ Яцшинъ на Олексиа.
 Ч. 6096. Димитрій Ксьонжекъ на Бережницю.

Митроп. Консисторія отнеслась до в. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи 00:

- Ч. 6833. Михайла Громадки на Ляшкѣвъ.
 Ч. 6864. Петра Яцшина на Олексиа.
 Ч. 6764. Павла Филиповского на Вишнѣвъ.

В. Выдѣлъ краевый оголосивъ конкурсъ:

- Ч. 7789. На стипендію Иліи и Рожи Горецкихъ въ квотѣ 110 злр. а. в., назначену для учениковъ шкѣлъ публичныхъ гр. кат. обряда, передъ всѣмъ для срѣтъ священническихъ; съ речинцемъ до 15. Листопада с. р.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на канон. институціи 00:

- Ч. 7234. Павла Филиповского на Вишнѣвъ.
 Ч. 7257. Михайла Громадки на Ляшкѣвъ.

Митроп. Консисторія соизво ила явитись до канон. институціи въ Мартѣ 1890 р. 00 :

- Ч. 6513. Иоанну Венгриновичу на Ходовицю.
Ч. 6704. Ромуальду Фицаловичу на Уетье.
Ч. 6749. Андрею Грыбу на Николаевъ.

Увѣльненіе отъ испита конкурсового на протягъ шести лѣтъ получили 00.:

- Ч. 7071. Николай Марморовичъ, парохъ въ Загбрюю.
Ч. 7213. Валеріанъ Ганкевичъ, парохъ въ Турбвицъ.

Позволеніе поѣддаться испитови конкурсному получили 00 :

- Ч. 6231. Теодоръ Кирчовъ сотр. въ Десятцахъ.
Ч. 6276. Михайлъ Левицкій сотр. въ Вербилѣвцахъ.
Ч. 6310. Емиліанъ Рудницкій завѣдатель Скоморохъ.
Ч. 6311. Владиміръ Лотоцкій завѣдатель Кабаровець.
Ч. 6330. Владиміръ Громяницкій завѣд. Журавна.
Ч. 6354. Михайлъ Гаврылюкъ завѣд. Ивановець.
Ч. 6468. Владиміръ Брылинскій парохъ въ Грядъ.
Ч. 6532. Дмитрій Розлуцкій сотр. въ Жолчевѣ.
Ч. 6535. Михайлъ Форысъ завѣд. Войнилова — въ Червни 1890 р.
Ч. 6565. Корнилій Малишевскій завѣд. Роздола.
Ч. 6583. Василій Паньчакъ сотр. въ Болеховѣ.
Ч. 6617. Петръ Чекалюкъ сотр. въ Зборѣ.
Ч. 6649. Юліанъ Серончиковскій парохъ въ Бышкахъ.
Ч. 6666. Юліанъ Твардѣвичъ завѣд. Дмитровичъ.
Ч. 6667. Владиміръ Филидовскій парохъ въ Бенѣковцахъ.

Испитъ конкурсный отбувшійся на дняхъ 1 и 2 Жовтня 1889 выдержали 00.:

- Ч. 6923. Іосифъ Бабій, Іоаннъ Гаванскій, Михайлъ Гаврылюкъ, Владиміръ Ганицкій, Теодоръ Кирчовъ, Владиміръ Левицкій, Михайлъ Левицкій, Корнилій Малишевскій, Теодоръ Мурдакъ, Софронъ Онышкевичъ, Дмитрій Розлуцкій, Емиліанъ Рудницкій, Василій Паньчакъ, Іоаннъ Сендецкій, Юліанъ Серончиковскій, Юліанъ Твардѣвичъ и Петръ Чекалюкъ.

Митропол. Консисторія всталилась до в. ц. к. Намѣстничества :

а) О плату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ ;

- Ч. 6249. въ Гниличкахъ.
Ч. 6251. въ Утѣховичахъ.

б) О даръ ласки для свящ. едѣв.:

- Ч. 7007. Елеоноры Медвецкой.
Ч. 7106. Іоанны Барвѣнсков.
Ч. 7107. Іоанны Туркевичъ.

в) О асигнату на дорогу принятымъ до Вѣдѣнской централн. Семинаріи кандидатамъ стану духовного :

- Ч. 6259. Леониду Лужницкому и Кириду Студиньскому принятымъ на ПІ р. и Михайлу Петрушевичу и Николаю Сцисловскому принятымъ на І р. св. Богословія.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

- Ч. 6593. въ Помбрияхъ 300 зр. рѣчно, на протягъ двоухъ лѣтъ.
Ч. 7146. въ Бѣлѣмъ камени 300 зр. на 1 рѣкъ.

В. ц. к. Намѣстничество высигновало принятымъ кандидатамъ стану духовного до Вѣдѣнской центр. Семинаріи по 50 зр. на кошта подорожи :

- Ч. 6732. Леониду Лужницкому, Кириду Студиньскому, Михайлу Петрушевичу и Николаю Сцисловскому.

Отпустку изъ духовной Семинаріи на цѣлый рѣкъ шк. 1889/90 для скрѣпленія здоровья получилъ :

- Ч. 6294. Тома Бородайкевичъ богословъ ІІІ р. съ тымъ, що если выдержитъ испита и предложитъ свѣдоцтво лѣкарске, буде принятый на ІV. р. св. Богословія до Семинаріи.

До гр. кат. Львовской духовной Семинаріи приняті :

- Ч. 7236. Евгенийъ Кущинскій и Александръ Любѣнецкій на ІV. р., Владиміръ Винярокій на ІІІ р., а Михайлъ Раковскій на І. р. св. Богословія.

Приняті до Заведенія дяковскаго при церквѣ Архикатедральной св. ВМ. Георгія :

- Ч. 7258. Левъ Коцакъ.
Ч. 7259. Михайлъ Зваричъ.

Ж е р т в ы :

а) на потреби Святѣйшого Отца :

- Ч. 6006. Урядъ парох. Архикатедральный изъ складокъ 5 зр.

б) на дѣвоче воспиталище :

- Ч. 7665. О. Юліанъ Радковичъ парохъ въ Куликовѣ 1 зр.

в) на втору городску церковь при Народномъ Домѣ въ Львовѣ :

- Ч. 7222. Францишокъ Люй, мастеръ коминярскій 10 зр.

Некрологія:

Ч. 7140. Юліянъ Соневицкій парохъ Церковной, померъ дня 6 Жовтня 1889.

Душа его поручаея молитвамъ Веч. Кляра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. Листопада 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ

Примѣчаніе: Въ случаю неполученія якого Ч-да „Львѣвско-Архієпархіальныхъ Вѣдомостей“ належитъ зареклямовати въ дорозѣ урядовѣй до Митрополитальной Консисторіи.

ЛЬВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 28. Студня.

Ч. XII.

Ч. 75.

Ч. 8030. — Вызываются ВЧ Комисари шкѣльнїи до предложенія рѣчныхъ справоздань.

ВЧ. Ординаріятскїи Комисари шкѣльнїи, котрїи до теперъ еще не предложили Митропол. Консисторїи предписанныхъ рѣчныхъ справоздань за рѣкъ шкѣльнїи 1888/89, вызываются, щобы таковїи справозданья предложили сюда безпрОВОЛОЧНО.

Отъ Митрополитальной Консисторїи.

Львѣвъ, дня 14. Листопада 1889.

Ч. 76.

Ч. 8210. Подаетъ до вѣдомости Всч. Духовенства ѳтмовне рѣшенїе Дирекціи руху ц. к. желѣзницѣ державн. взглядомъ улєкшенья при вѣздѣ.

На здѣшнє вставленьєя взглядомъ признанья улєкшенья для священникѣвъ при вѣздѣ желѣзницами державн. надѣслано тутъ слѣдующє рѣшенїе:

Откликнувшись на ухвалу генеральной Дирекции ц. к. желѣзницъ державныхъ, маю честь повѣдомити Всевѣтлѣйшу Митр. Консисторію, що ея ѳтовва о признање улекшеня для священникѳвъ при ѳадѣ ц. к. державными желѣзницами не удостоилась уваженя, а то задля наступующихъ поводѳвъ:

Пѳсля строгихъ мѳръ, якѣ в. ц. к. Министеріумъ Торговлѣ взглядомъ улекшенъ при ѳадахъ ц. к. желѣзницъ державныхъ завело, выходятъ: що кромѣ ц. к. урядникѳвъ державныхъ и придворныхъ въ активній службѣ позѳстающихъ, еще тѳлько тѣхъ функціонеры всемѳрної службы мають право до повышого улекшеня, которѣ хотя формально характеру сталыхъ ц. к. урядникѳвъ не мають, однакъ при заведеняхъ державныхъ постоянно приѳщеней суть. Они то взглядомъ якости и способу ихъ жалованя, своей приѳяги, своихъ всенародныхъ правъ и обовязѳвъ, отже взглядомъ своего цѣлого становища мусятъ бути рѳвно актуальнымъ ц. к. урядникамъ державнымъ поставленей и яко такѣ уважаней.

Священничей станъ въ загалѣ не має свойствъ сталыхъ ц. к. урядникѳвъ державныхъ, задлятого и ѳтмовне порѳшене дотычного прошеня есть оправдане.

Директоръ руху ц. к. желѣзницъ державныхъ.

Тое подаея до вѣдомости Всч. Духовенства.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѳвъ, дня 5. Студня 1889.

Ч. 77.

Ч. 863/орд. — ѳткликнуея власть „binandi Missam“, по за конецъ Марта 1890 дана.

Всѣмъ Священникамъ АЕпархіи сей, которѣ одержали отъ Митропол. Ординарія власть binandi Missam, чи то съ означенымъ терминомъ, чи безъ такового (на время потребности) — ѳткликнуея власть тая о скѳлько бы она по за конецъ Марта 1890 сягати мала. Которѣ же изъ тыхъ Всч. Священникѳвъ мають слушней поводы, желати продовженя тоижъ власти по за вѳрѳбнненей терминъ, должней съ наведенемъ причинъ на ново посредствомъ Урядѳвъ декан. о тое просити; и Всч. Настоятелямъ деканатѳвъ вкладаея яко тяжкѣй обовязѳкъ на совѣсть ихъ, щѳбы предъладоучи прошеня тѣхъ, точно наведеней въ нихъ причины оправдали, и свое благомѣнне долучили.

При тѳмъ пригадуея, що въ кождѳмъ разѣ пѳдъ грѣхомъ смертнымъ запрещено есть, за другу Литургію въ той самъ день отправляему, яку

нибудѣ стипендію принимати. Могутъ однакожъ Парохи тую другу св. Литургію (если не завѣдуютъ разомъ двома парохіями) на довѳльну свою интенцію, лише безъ всякой стипендіи жертвовати.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѳвъ, дня 9. Студня 1889.

Ч. 78.

Ч. 8612. Подаея до вѣдомости Всч. Клира, що священникъ запрезентованней на Струсѳвъ, обовязанней согласитися на евентуальне ѳтлучене отъ тогоже прихода села: „Задрѳсть“.

Урядова пересправа о роздѣлене села: „Задрѳсть“, числячого 980 душъ, яко прилученого до парохіи: „Струсѳвъ“, деканата Теревовельского, ведея уже отъ 1847 р.; длятого извѣщаея, що священникъ получившей презентациинну грамоту на приходъ Струсѳвъ, передъ каноничною инстиѳтуцію на тоижъ приходѣ, буде одолженъ выдати письменный реверсъ, що днѣ выше упомянутому роздѣленью, яко парохъ Струсѳва, жадныхъ перепѳнъ дѣлати не буде.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѳвъ, дня 12. Студня 1889.

Ч. 79.

Ч. 8668. — Вызваются Всч. Уряды дек., щѳбы зшитъ „Jahrbücher der h. Kindheit“ сообщили кондеканальному Клиру.

Розѳсланный разомъ зъ Вѣдомостями минувшого мѣсяца до Урядѳвъ деканальныхъ зшитъ Jahrbücher des Werkes der h. Kindheit Jesu, Всч. Настоятелѣй деканатѳвъ сообщать Ч. кондеканальному Клиру въ звывкѳй до-рози ѳбѳгу.

При тѳмъ звертаея въ загалѣ увагу на тое, щѳбы такѣ рѣчи, которѣ не суть пылней и заразомъ переглядъ ихъ якогѳсь свѳбоднѣйшого часу требуе, не посылати пѳдъ однимъ съ другими звывклими кавалками, которѣ повинней скоро безъ довшого затриманя дальше ѳтсилатися.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѳвъ, дня 13. Студня 1889.

Ч. 80.

Ч. 8560. — Взываются ВЧ. Душпастырѣ до предложеня впрость Всев. Епископ. Перемышльскои Консистории выказа свящ. вдовъ и сиротъ тамошней Епархii.

На прошение Комисии управляющей фондомъ вдов.-сирот. Еп. Перемышльскои зъ д. 2. т. м. Ч. 515, взываются ВЧ. Душпастырѣ здышней Митрополитальной Архiepархii, дабы точно до дня 10 л. Сѣчня 1890 впрость до Всев. гр. кат. Консистории въ Перемышли, заподали Выказы свящ. вдовъ и сиротъ изъ Епархii Перемышльскои, въ которой изъ парохii тутейшой Архiepархii обитающихъ, а заразомъ такожъ донесли тамже о дни свѣнчанiя або смерти которой изъ свящ. Перемышльскои Епархii вдовъ и сиротъ.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 14. Студня 1889.

Ч. 81.

Ч. 981/орд. Подаеся до вѣдомости Всч. Клира декретъ св. Конгрегации Индекса (заказанныхъ книгъ) зъ дня 6. Студня 1889.

Св. Конгрегация Индекса выдала подъ днемъ 6. Студня 1889 слѣдующий декретъ:

DECRETUM

Feria VI die 6 Decembris 1889.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONE PAPA XIII Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi, ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, mandavit et mandat in Indicem librorum prohibitorum referri quod sequitur Opus a Sacra Romanae et Universalis Inquisitionis Congregatione damnatum atque proscriptum:

Jean de Bonnefon — Le Pape de demain. — Paris E. Dentu, éditeur Libraire de la Société des Gens de lettres, 1889. — Decr. fer. IV, 4 Decembris 1889.

Itaque nemo cuiuscumque gradus et conditionis praedictum Opus damnatum atque proscriptum, quocumque loco, et quocumque idiomate, aut in posterum edere, aut editum legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus illud tradere teneatur sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONI PAPAE XIII per me infrascriptum S. I. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem etc.

Datum Romae die 6. Decembris 1889.

Camillus Card. Mazzella Praef.

Fr. Hyacinthus Frati Ord. Praed.

S. Ind. Congreg. a Secretis.

Loco † Sigilli.

Die 7 Decembris 1889 ego infrascriptus Mag. Cursorum testor supradictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.

Vincentius Benaglia Mag. Curs.

Тое подаеся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Отъ Митрополитального Ординарiята.

Львѣвъ дня 18. Студня 1889.

Ч. 82.

Ч. 8748. — Взглядомъ надсицанья предплаты на „Львѣвско-Архiepархiальный Вѣдомости

Для улукшенья Администрации Вѣстника Архi-Епархiального и уменьенья почтовой уплаты распоряджаеся, абы Всч. Уряды парохiальный переслалли пренумерату подъ адресовъ Митрополитальной Консистории; — а на якъ до теперъ часто случалося, до Редакци Вѣдомостей АЕпархiальныхъ.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 19. Студня 1889.

Ч. 83.

Ч. 8807. — Повѣдомляеся Всч. Клирѣ, що священникъ запрезентованный на Войнилѣвъ обовязанный согласитися на евентуальне бѣдѣленье Слобѣдки.

Завѣдомляеся Всч. Архидецеазальный Клирѣ, що до парохii Войнилѣвъ, дек. Калушкокого, прилучене село Слобѣдка, въ слѣдствiе ведучоися урядовой пересправы може бути ѳтлучене, длятого получившii презентацiйну грамоту на сказану парохiю передъ каноничною институцiею на тую парохiю, мае выдати письменный реверсъ, що такому бѣдѣленью „Слобѣдки“ ѳтъ парохii Войнилѣвъ жаднымъ способомъ противитися и пренятствовати не буде.

Отъ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 19. Студня 1889.

Ч. 84.

Ч. 844. Завзываются Веч. Уряды деканальні до стягненя всѣхъ рестацій за шематизмы и до надсланя тыхже Митр. Консистеріи.

Предложеніи счеты печатніи Института Ставропигійскаго выказуютъ дуже великій задлежности въ належитостяхъ за шематизмы Клира Архі-Епархіального почавши отъ 1882 р., зъ той причины зываються Веч. Уряды деканальні стягнути всѣ до теперъ неуплаченіи належитости отъ поодинокихъ кондеканальныхъ и переслати таковыи съ возможнымъ прискореньемъ; понеже Институтъ Ставропигійскій домагаеся вырбвнанья рахунковъ, — и дальше оттяганься въ уплатѣ не може бути терпиме.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Студня 1889.

Ч. 85.

Обвѣщенья конкурсови.

I.

Ч. 891/орд. Посада Сходіарха а взглядно Крылошанина греміяльного при гр. к. Львѣвской Митропол. Капитулѣ выставляеся къ убѣгательству съ речинцемъ до дня 21. Сѣчня 1890 р. Кандидаты о ти посады мають свой приписомѣрно составленіи поданья, заосмотреніи свѣдоцтвами доказующими ихъ успособленье до тыхъ посадъ, въ повыше наведенѣмъ терминѣ особисто Митроп. Ординаріатови предложити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Студня 1889.

II.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдуючіи парохіи :

а) подѣ д. 5. Студня 1889 съ речинцемъ до 29. Сѣчня 1890.

Ч. 2841. Гозѣвѣвъ, деканата Болехѣвскаго, наданья цѣсарскаго;

б) подѣ д. 12. Студня 1889 съ речинцемъ до 6. Лютого 1890.

Ч. 8596. Сущинъ, деканата Теробовельскаго, наданья Ординаріятскаго.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

III.

Ч. 8423. Въ цѣли наданья одной стипендіи им. св. Георгія для слушательвѣвъ права назначенои въ рѣчной квотѣ 100 зр. в. а. начавши отъ 1-го курсу шк. р. 1889/90 розписуеся конкурсъ съ речинцемъ до 15. Сѣчня н. с. 1890 р.

Кандидаты должніи выказати ся :

1) що походять отъ отца руской народности и суть гр. кат. вѣроисповѣданья;

2) що суть убогіи;

3) що окнчили гимназію съ дуже добрымъ успѣхомъ.

Сыны гр. к. жителѣвъ Дрогобыцкихъ при другихъ рѣвныхъ обстоятельствахъ мають первенство.

Академики побираючіи тую стипендію мають выказатися, що слухають, або уже слухали выкладѣвъ рускаго языка и рускаго лптературы.

Просьбы о тую стипендію заосмотреніи отвѣтными свѣдоцтвами должніи въ высше означенѣмъ речинци, посредствомъ свѣтлой коллегии професорѣвъ правничого выдѣла, вестися до Львѣвской гр. к. Митроп. Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1889.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЫЯ.

Референтомъ Митроп. Консистоіи для справъ метрикальныхъ именованій :

Ч. 7.630. О. Д-ръ Іосифъ Мѣльничій, Видиректоръ духовной Семинаріи и Совѣтникъ Митропол. Консистоіи (по увѣльненію отъ той должности О. Амвросія Полянского на власне его желанье).

Вицедеканами именованіи ОО. :

Ч. 6.843. Іларій Пачовскій, парохъ Пикуловичъ, для деканата Львовско-Загородского,
Ч. 7.094. Іоаннъ Купчинскій, парохъ въ Оглядовѣ, для деканата Холоевского. §

В. ц. к. Министерство заименовало дѣйствительнымъ катихитою обр. гр. к. при ц. к. гимназіи въ Бродкахъ :

Ч. 8.070. О. Григорія Ярему, дотеперѣшняго заступника катихиты при тойже гимназіи.

Похвальніи грамоты Архіерейскіи съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанскихъ получили ОО. :

Ч. 731/орд. Владиміръ Мартинковъ Вицедеканъ и парохъ въ Скольемѣ,
Ч. 936/орд. Евгений Дуткевичъ, парохъ въ Рудяѣ.

Похвальніи грамоты Архіерейскіи за труды при побудованью новыхъ церквей въ своихъ приходахъ получили ОО. :

Ч. 747/орд. Іларій Свчинскій, парохъ Вистовой,
Ч. 748/орд. Симеонъ Березовскій парохъ Забречка,
Ч. 881/орд. Владиміръ Громицкій завѣдатель Журавна,
Ч. 882/орд. Василій Бернацкій парохъ въ Лѣсеничахъ,
Ч. 883/орд. Ісидоръ Зельскій, завѣдатель Збоискъ,
Ч. 884/орд. Емилианъ Бѣлецкій, парохъ Ясена.

У М Ъ Щ Е Н Ь Я :

а) Завѣдательства получили ОО :

Ч. 7.101. Францишокъ Громадка, сотрудникъ Смержева, тамже;
Ч. 7.225. Николай Левицкій, сотрудникъ Долгого, въ Бродкахъ;
Ч. 7.839. Левъ Бачинскій, завѣд. Бѣлого, въ Иловѣ;
Ч. 7.992. Іосифъ Лвчинскій, сотр. Товстого, въ Бѣлбѣ.

б) Сотрудничества получили ОО :

Ч. 6.642. Николай Кмицкевичъ, сотр. Гуцанокъ, въ Гниличкахъ;
Ч. 7.111. Іосифъ Рыбакъ, новопост. пресв. въ Добротворѣ;

Ч. 7.206. Корнилій Слюзаръ, сотр. Буцыкъ, въ Товстѣмѣ;
Ч. 7.850. Евгений Чубатый, сотрудникъ Пѣдмихайля, въ Долгѣмѣ;
Ч. 8.171. Амвросій Рыбакъ, сотр. Соснова, въ Бродкахъ;
Ч. 8.244. Корнилій Бачинскій, префектъ закрестіи при Архикатедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ получивъ посаду викарія при томъже храмѣ;
Ч. „ Александеръ Здерковскій, сотр. Семигинова, получивъ посаду префекта закрестіи при Архикатедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ.

В в е д е н і и ОО :

Ч. 7.369. Климентій Роснецкій яко парохъ Яленковатого;
Ч. 7.505. Іоаннъ Крижановскій яко завѣд. Церковной;
Ч. 7.549. Францишокъ Громадка яко завѣд. Смержева;
Ч. 8.207. Николай Левицкій яко завѣд. въ Бродкахъ;
Ч. 8.208. Михайлъ Горбачевскій яко сотр. въ Толшевѣ;
Ч. 8.556. Теодоръ Стадникъ яко завѣд. Сушина;
Ч. 8.615. Іосифъ Лвчинскій яко завѣд. Бѣлого;
Ч. 8.671. Александеръ Здерковскій яко префектъ закрестіи при Архикатедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ;
Ч. 8.671. Корнилій Бачинскій, яко викарій при Архикатедральномъ храмѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ.
Ч. 8.683. Левъ Бачинскій яко завѣд. Илова.

У в ѣ л ѣ н н ы й ОО. :

Ч. 7.689. Михайлъ Горбачевскій отъ завѣд. въ Бѣлбѣмѣ;
Ч. 7.821. Николай Левицкій отъ сотр. въ Долгѣмѣ;
Ч. 7.853. Симеонъ Винявскій отъ завѣд. Вышны;
Ч. 8.085. Емануиль Красицкій отъ сотр. въ Добротворѣ;
Ч. 8.380. Іосифъ Лвчинскій отъ сотр. въ Товстѣмѣ;
Ч. 8.527. Левъ Бачинскій отъ завѣд. Бѣлого;
Ч. 8.670. Александеръ Здерковскій отъ сотр. въ Семигиновѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО :

Ч. 7.518. на Збоиска : Петръ Гаранюкъ, самъ одинъ,
Ч. 7.519. на Ольховець : Юліанъ Ярымовичъ, самъ одинъ,
Ч. 7.667. на Опорець : Евстахій Качмарскій, самъ одинъ,
Ч. 7.668. на Лозвну : Антоній Целевичъ, самъ одинъ,
Ч. 7.669. на Пуцылбѣцѣ : Филимонъ Авдыковскій, самъ одинъ,
Ч. 7.861. на Швайковѣ : въ тернѣ : 1) Корнилій Бачинскій, 2. Ромуальдъ Фицаловичъ, 3. Ярославъ Стеткевичъ ; а въ списѣ : Іеронъ Кмицкевичъ.
Ч. 7.863. на Струсѣвѣ : въ тернѣ : 1. Іларій Курбасъ, 2. Ігнатій Левицкій, 3. Іларій Рейтаровскій — а въ списѣ : Теодоръ Савчинскій, Іеронимъ Алексевичъ, Іеронъ Кмицкевичъ, Александеръ Мироновичъ и Теодоръ Цегельскій.

Презенты получили ОО :

Ч. 7.548. Теофиль Гутковскій на Ясенѣвцѣ;
Ч. 7.775. Корнилій Сенякъ на Бережницю корол.;

- Ч. 8.158. Юліанъ Ярымовичъ на Ольховець;
 Ч. 8.485. Филимонъ Авдиковский на Цуцълѡвць;
 Ч. 8.719. Теодоръ Цегельскій на Струсѡвь.

Вставленося до В. Президіи ц. к. Намѣстничества възглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 6.840. Іоанна Товарницкого на Клѣцѡвну;
 Ч. 7.543. Теофія Гутковского на Ясенѡвць;
 Ч. 8.435. Корнелія Сенька на Бережницю корол.;
 Ч. 8.485. Филимона Авдыковского на Цуцълѡвць.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на канон институціи ОО.:

- Ч. 7.421. Петра Яцышина на Олексичи;
 Ч. 8.073. Теофія Гутковского на Ясенѡвць.

До канон. институціи завозвані ОО.:

- Ч. 6.662. Корнелій Мандичевскій на Отыневичи въ Мартѣ 1890 р.
 Ч. 7.261. Емиліанъ Левицкій на Иванѡвць въ Мартѣ 1890 р.
 Ч. 7.420. Михайлъ Громадка на Ляшкѡвь въ Мартѣ 1890 р.
 Ч. 7.421. Петръ Яцышинъ на Олексичи въ м. Мартѣ 1890 р.
 Ч. 7.608. Михайлъ Свѣтенскій на Медыню въ м. Мартѣ 1890 р.
 Ч. 7.794. Димитрій Кебонжекъ на Бережницю въ м. Мартѣ 1890 р.
 Ч. 8.365. Левъ Горалевичъ на Пеняки.

Декрета увѡльненія ѡтъ испита конкурсового на протягъ шести лѣтъ получили ОО.:

- Ч. 7.419. Іоаннъ Редкевичъ парохъ Зарудя;
 Ч. 7.993. Мих. Шведицкій парохъ Мшаны;
 Ч. 7.694. Петръ Радзиевичъ парохъ Чяжикова.

Декрета на катихитѡвъ получили ОО.:

- Ч. 7.816. Іоаннъ Чапельскій, префектъ семинаріи, въ паралельныхъ класахъ съ выкладовымъ языкомъ польскимъ въ школахъ им. Маркіяна Шашкевича въ Львовѣ;
 Ч. 7.938. Андрей Обрѣзковъ, сотр. церкви св. А. А. Петра и Павла, при мужеск. школахъ им. Конарского въ Львовѣ.

Катихиты гр. кат. обряда въ народныхъ школахъ получили ремунаціи:

- Въ Збаражи 45 зр., Пѡдгайцахъ 55 зр., Перемышлянахъ 25 зр., Тарнополи при муж. школахъ 50 зр., при женской выдѣловой 80 зр., Калуши 50 зр., Теревовли 50 зр., Скалатѣ 45 зр., Бродахъ 25 зр., Бѡбрць 50 зр., Долинѣ 26 зр. (до-

датково), Бережанахъ при муж. школахъ 50 зр., при женск. 60 зр., Жидачевѣ 45 зр., Журавнѡмъ 45 зр., Винникахъ 60 зр., въ Щирци 65 зр., и въ Рогатынѣ 30 зр.

Ѳпустки изъ звязи канон. АЕпархіи Львовской до Епархіи Станиславѡвской получили ОО.:

- Ч. 7.265. Емануилъ Красицкій, сотрудникъ въ Добротворѣ;
 Ч. 7.503. Климентій Соневицкій, сотр. въ Гниличкахъ;
 Ч. 8.404. Георгій Жолкевичъ, окѡн. богословъ.

Ѳпустки для покрѣпленія здоровья получили ОО.:

- Ч. 802/орд. Михайлъ Федевичъ, префектъ Львовской дух. Семинаріи ажъ до выздоровленія.
 Ч. 8.329. Іоаннъ Стоцкій, парохъ Дашавы, 2-недѣльну — заступничество поручено О. Льву Горалевичу зъ Олексичъ;
 Ч. 8.340. Владиміръ Дылинскій, парохъ Ляшокъ гор. 4-недѣльну — заст. поручено О. Владиміру Юзачиньскому зъ Острова;
 Ч. 8.625. Левъ Луцкій, парохъ Великополя, 2 мѣсячну — заст. поручено О. Іларіону Пачовскому зъ Камѣноброда.

Митропол. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

а) О плату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 6.868. въ Кутахъ,
 Ч. 7.642. въ Сѡвць,
 Ч. 7.845. въ Ясеновѣ,
 Ч. 8.033. въ Вербѡвчику,
 Ч. 8.109. въ Романовѣ.

б) О дарѣ ласки:

- Ч. 7.806. для вдовы по б. п. О. Димитрію Стрѡцкѡмъ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторию, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

- Ч. 7.623. въ Колтовѣ 300 зр. на одинъ рѡкъ;
 Ч. 7.625. въ Заболотцахъ 300 зр. на одинъ рѡкъ;
 Ч. 7.739. въ Винникахъ 300 зр. на одинъ рѡкъ.

Въ дѡмъ пресвитеріальній къ рукополаганію приняті:

- Ч. 8.546. Стефанъ Доноровичъ, Теодоръ Кинасевичъ, Николай Клубокъ, Стефанъ Пыгликъ, Іоаннъ Сѣрко, Григорій Гѡрнякъ, Евгеній Витошинскій и Филимонъ Тарнавскій.

До гр. кат. Львівскою духовною Семинарію прийняті :

- Ч. 7.459. Константинъ Петрушевичъ на II рѣкъ;
Ч. 7.823. Александръ Пристай на I рѣкъ.

До церкви католическою гр. к. обряда приступили :

- Ч. 5.515. Яковъ Михель зъ Перепельникъ изъ лютеранско-евангелическаго вѣро-
исповѣданья;
Ч. 8-505. Михайль Бергеръ и Ольга Шмидеръ изъ еврейскаго вѣроисповѣданья;
Ч. 8.616. Францъ Мильеръ зъ Волкова изъ протестантскаго вѣроисповѣданья.

Ж е р т в ы :

на св. гробъ въ Иерусалимѣ:

- Ч. 7.602. Изъ складки въ приходѣ: Нове село 1 зр. 80 кр.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ, дня 28. Студня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

21.593

1889

Public
Library
of the
City of
New York